PORT
PAYÉ
HELLAS
Κ.Δ.Α.
ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ
ΕΛΛΑΣ

ΒΛΑΧΟΣ ΚΩΣΤΑΣ
ΣΠ. ΛΑΜΠΡΟΥ 60
453.33 ΙΩΑΝΝΙΝΑ

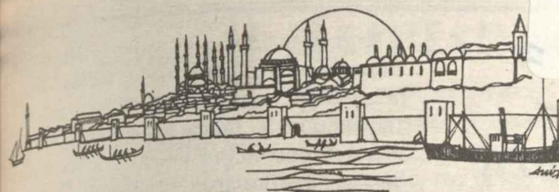

ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ

Για την Πόλη, τον πολίτη, τον πολιτισμό

Μηνιαία Πολιτική Εφημερίδα * Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Βασιλειάδης

ΠΡΟΣΟΧΗ ΝΕΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΕΤΟΣ 8ο - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 85 - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1998 - Διευθ.: Λασκαρίδου 52 Καλλιθέα 176.76 Τηλ. 95.83.225 Fax: 95.10.787

Οχι, η Πολίτικη Ρωμιοσύνη, δεν έχει έναν Αχμέτ Σαντίκ. Ευτυχώς!

του Μιχάλη Α. Βασιλειάδη

Η "διαπίστωση" είχε προφανώς χαρακτήρα μομφής. Τη διατύπωσε υψηλά ιστάμενος πολιτικός παράγων, ενώπιον μάλιστα αξιόλογων μελών της παροικίας μας στην Αθήνα.

Η Ελληνική μειονότητα της Πόλης, δεν έχει βγάλει, λέει, έναν Αχμέτ Σαντίκ. Τουτέστιν, δεν υπήρξε ο κατάλληλος άνθρωπος, ο οποίος θα γινόταν τυφλό όργανο κάποιων αφεντικών.

Δεν γνωρίζουμε εάν ο Αχμέτ Σαντίκ υπήρξε πραγματικά τέτοιο όργανο. Δεν κατέχουμε τις σχετικές αποδείξεις. Ηταν όμως φανερό πως ο "παραπονούμενος" πολιτικός παράγων, τέτοιο τον θεωρούσε.

Η χρησιμοποίηση λοιπόν του ονόματός του εκ μέρους μας, γίνεται γι αυτό το λόγο και δεν έχουμε καμιά πρόθεση να προσβάλουμε τη μνήμη του· εάν φυσικά οι οικείοι του θεωρούν προσβολή μια παρόμοια δραστηριότητα.

Για να βρούμε τους λόγους του γεγονότος που "διαπιστώθηκε" θα πρέπει πρώτα να εξετάσουμε το χαρακτήρα και την υπόσταση των δύο μειονοτήτων. Της Ρωμιοσύνης δηλαδή της Πόλης και της Μουσουλμανικής-τουρκικής της Θράκης.

Σε κουβέντα που είχαμε με τον Τούρκο δημοσιογράφο Ντογάν Ερτουγρούλ, ανταποκριτή στην Αθήνα της εφημερίδας "Ζαμάν", υπογραμμίσαμε τις διαφορές. Τονίσαμε το γιατί στη Θράκη η μειονότητα άγεται και φέρεται απ' την Αγκυρα, ενώ η Πολίτικη Ρωμιοσύνη δεν θα επηρεαζόταν από την Αθήνα, εάν η τελευταία το επιχειρούσε.

Η Θράκη, υπήρξε μια απλή επαρχία της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Μια επαρχία δίχως ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και δίχως κανένα σημαντικό ρόλο στην ιστορία της. Ο πληθυσμός της και κυρίως οι Μουσουλμάνοι κάτοικοί της χαρακτηρίζονταν -και χαρακτηρίζονται εν πολλοίς και έως σήμερα- ως αγροτικός πληθυσμός. Ηταν λοιπόν πολύ εύκολο για την Αγκυρα, όταν οι άνθρωποι αυτοί, μετά την ανταλλαγή, παρέμειναν μέσα στα όρια της ελληνικής επικράτειας να τους εκμεταλλευτεί. Να στείλει πράκτορές της που θα εξασφάλιζαν την εφαρμογή των σχεδίων της. Που θα την οργάνωναν και θα την κατεύθυναν. Η εξαγορά ντόπιων ήταν εύκολη υπόθεση. Το ίδιο και η τρομοκράτησή τους. Από την άλλη, το ίδιο εύκολο θα ήταν και για την Αθήνα, να μην επιτρέψει μια τέτοια εκμετάλλευση. Δυστυχώς όμως έγιναν λάθη και η μειονότητα της Θράκης έγινε χαρτί χρήσιμο στα χέρια της Αγκυρας.

Με τη Ρωμιοσύνη της Πόλης δεν συμβαίνει το ίδιο. Εδώ έχουμε μια κοινωνία, η οποία επί αιώνες παίζει ηγετικό ρόλο μεταξύ των ελληνικών και γενικότερα των Ορθοδόξων πληθυσμών της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Οπως γράψαμε και παλαιότερα, οι λαοί που ζούσαν μέσα στα όρια της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, και κατά τη διάρκεια του 19ου αιώνα κυρίως απέκτησαν την ανεξαρτησία τους, απελευθέρωσαν πρώτα τις ιστορικές τους Μητροπόλεις. Οι Σέρβοι το Βελιγράδι, οι Βούλγαροι τη Σόφια, οι Αλβανοί τα Τίρανα, ακόμη εάν θέλετε και οι Αραβες τη Μέκκα. Το μόνο έθνος το οποίο, δημιουργώντας το κράτος του άφηνε έξω την ιστορική του πρωτεύουσα, ήταν η Ελλάδα, μια και η Κωνσταντινούπολη, ως πρω-

Συνέχεια στην σελ.3

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ

Ο Σεραφείμ

Για άλλη μια φορά ο θάνατος ενός επωνύμου, έγινε σίριαλ στα χέρια των Μ.Μ.Ε. Ο λόγος για τον αείμνηστο Αρχιεπίσκοπο Σεραφείμ, του οποίου η λεβεντιά για να εξαρθεί, έπρεπε ο ίδιος να φθάσει στην κλίνη του μελλοθανάτου.

Εμείς δεν θα ασχοληθούμε μ' αυτήν την πλευρά του χαρακτήρα του, καθότι η λεβεντιά, πολλές φορές, συνοδεύεται και από πείσμα και ξεροκεφαλιά. Και ο λεβέντης, όταν έχει ή νομίζει ότι έχει δίκαιο, γίνεται πολλές φορές αδιάλλακτος και δεν επιτρέπει σε λυτρωτικές λύσεις να βουν την εφαρμογή τους.

Στην περίπτωση Σεραφείμ, θα σταθούμε στα σημεία που υπογράμμισε ο Χαρίλαος Φλωράκης *«...Και οι δύο αγωνιστήκαμε για την πατρίδα, από διαφορετικό ταμπούρι φυσικά ο καθένας... Εντιμοι αγωνιστές και πατριώτες υπήρξαν σε όλες τις οργανώσεις της Εθνικής Αντίστασης... οι χωρίς προκαταλήψεις σχέσεις σου απέναντι σ' εκείνους που είχαν διαφορετική θρησκευτική, φιλοσοφική ή πολιτική θεώρηση, συνέβαλε στο χτύπημα της μισαλλοδοξίας και στο άνοιγμα του δρόμου της εθνικής συμφιλίωσης...»* Ενα κήρυγμα συμφιλίωσης, υπαγορευμένο από την ωριμότητα και τη σοφία που προσδίδουν στον άνθρωπο οι εμπειρίες σε συνδυασμό με το χρόνο. Πως να μη θυμηθεί κανείς το μεγαλείο του Σεραφείμ, που όταν προκλήθηκε, κατέβασε σταυρό και αγιαστούρα, κι αντάλλαξε μέσα στο Κοινοβούλιο χειραψία με τον άσπονδο φίλο του, Γενικό Γραμματέα τότε του Κ.Κ.Ε., απαντώντας έτσι στους φωνασκούντες βουλευτές της δεξιάς.

Οσο για το μετάλιο, που μετά θάνατον απένειμε και επί της σορού απόθεσε ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Αβραμόπουλος, τί να πει κανείς; Ισως τον βοηθήσει στον προεκλογικό του αγώνα...

«Ε»

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩι ΑΓΙΩι ΠΑΣΧΑ

+ΒΑΡΘΟΛΟΜΑΙΟΣ

ΕΛΕΩι ΘΕΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ, ΝΕΑΣ ΡΩΜΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΠΑΝΤΙ ΤΩι ΠΛΗΡΩΜΑΤΙ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΧΑΡΙΝ, ΕΙΡΗΝΗΝ ΚΑΙ ΕΛΕΟΣ ΠΑΡΑ ΤΟΥ ΕΝΔΟΞΩΣ ΑΝΑΣΤΑΝΤΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ ΧΡΙΣΤΟΥ

«Πάντες απολαύσατε του συμποσίου της πίστεως. Πάντες απολαύσατε του πλούτου της χρηστότητος.»

«Την ψυχωφελή πληρώσαντες Τεσσαρακοστήν» και εις την λαμπράν ταύτην ημέραν της Αναστάσεως φθάσαντες, ηθελήσαμεν να απευθύνωμεν εις υμάς λόγους εορτίους και ευφροσύνου παρακλήσεως. Αλλά προσεγγίσαντες τον εις το Πάσχα κατηχητικόν λόγον του προκατόχου ημών αγίου Ιωάννου του Χρυσοστόμου, κατεκλύσθημεν από την πλήμμυραν του αενάου φωτός και ησθάνθημεν ότι ανατέλλοντος του ηλίου εκλείπουν όλοι οι αστέρες.

Ο ουράνιος ούτος άνθρωπος και επίγειος άγγελος επί του ιερού θυσιαστηρίου της πανσέπτου ταύτης καθέδρας ιερουργών το μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας κατά την φωταυγή νύκτα της εγέρσεως του Κυρίου ηχμαλωτίσθη κυριολεκτικώς από την χαράν της Αναστάσεως, και κατέστη όργανον θεοκίνητον. Δια τούτο, όχι αυτός, αλλά το Πνεύμα ωμίλησε δι' αυτού.

Ο κατηχητικός του λόγος δεν είναι έργον ανθρωπίνης καλλιεπείας, αλλά έκρηξις ασυγκρατήτου χαράς ότι ανέστη ο Κύριος, και χείμαρρος ουρανίου φωτοχυσίας.

«Η του στόματος αυτού καθάπερ πυρσός εκλάμψασα χάρις» ήναψε την λαμπάδα της Μεγάλης Εκκλησίας. Εφωταγώγησε την οικουμένην και το άπαξ της Κωνσταντινουπολίτιδος Εκκλησίας, δια του Χρυσορρήμονος, απεδείχθη αεί δια πάσας τας Εκκλησίας.

Ο κατηχητικός ούτος λόγος κατέστη ο είς λόγος της Αναστάσεως, ο πανανθρώπινος και οικουμενικός.

Οπου και αν εορτάζεται η Ανάστασις του Κυρίου, καθ' άπασαν την Ορθόδοξον Εκκλησίαν, εις όλας τας γλώσσας και τους λαούς, ακούεται αναγιγνωσκόμενος με την αυτήν έκπληξιν ο σύντομος και ανεξάντλητος αναστάσιμος ούτος λόγος.

Κατηχεί τα ώτα. Ευφραίνει τας καρδίας. Υπερβαίνει τας προσδοκίας. Καταργεί τους φόβους. Παύει τον θρήνον. Φέρει την χαράν. Παρέχει την άφεσιν. Αμείβει τους εργασαμένους από της πρώτης ώρας. Και δεν περιφρονεί τους φθάσαντας εις την ενδεκάτην.

Εν τέλει, καλεί τους πάντας· νηστεύσαντας και μη νηστεύσαντας, εγκρατείς και ραθύμους, να τιμήσουν την ημέραν.

Και εκπλήττεται ο ακροατής με την τοιαύτην παρρησίαν και τόλμην του παναγίου τού του Πατρός, αλλά λαμβάνει την απάντησιν από την ζωήν και διαγωγήν του:

Επειδή τόσον ενήστευσεν, ησκήθη, και εθυσιάσθη δια τον Αναστάντα και τους αδελφούς του· επειδή εγνώρισε την υπέρ πάντα νουν αγάπην του Θεού· επειδή ηξιώθη της θείας δωρεάς και επλήσθη Πνεύματος αγίου· γίνεται Θεός κατά χάριν. Αγαπά τους αδελφούς καθ' ομοιότητα Θεού. Γνωρίζει πόσα υποφέρουν οι αδύνατοι αδελφοί του και τι χάνουν με την ραθυμίαν και την αμέλειάν των. Δια τούτο τολμά, συμπεριφερόμενος ως θεόφρων και θεοδίδακτος. Ομιλεί την γλώσσαν του μέλλοντος αιώνος. Φανεροί τα άδηλα και τα κρύφια της αγάπης του Θεού. Και υπερβαίνων την ανθρωπίνην λογικήν και δικαιοσύνην, διαγράφει τα σχετικά. Καταργεί τα πρωτόκολλα. Καλεί τους πάντας εις την χαράν.

«Πάντες απολαύσατε του συμποσίου της πίστεως. Πάντες απολαύσατε του πλούτου της χρηστότητος». Αύτη η πίστις της Εκκλησίας, η ευρυχωρία της αγάπης, η δύναμις της Αναστάσεως.

Ο ιερός Χρυσόστομος ομιλεί μετά τοιαύτης τόλμης, διότι αγαπά. Διότι είναι της Αναστάσεως την πείραν ειληφώς. Και θεωρεί παράδεισον χαράς την σωτηρίαν των αδελφών του, δι' ούς Χριστός απέθανε και ανέστη.

Δια τούτο η κορυφαία εορτή της Ορθοδόξου Εκκλησίας είναι η σημερινή, ως του άδου η νέκρωσις και της έχθρας η κατάλυσις.

Η κορυφαία χαρά εις την ζωήν του Χριστιανού είναι η μετά πάντων των Αγίων μετοχή εις το συμπόσιον της πίστεως, όπου ο πλούτος της χρηστότητος καλεί τους πάντας να ευφρανθούν.

Ομως πολλοί δεν συμμετέχουν εις την παγκόσμιον ταύτην χαράν. Και δεν είναι εκείνοι οι οποίοι δεν καλούνται -διότι οι πάντες καλούνται-, αλλά εκείνοι οι οποίοι δεν έχουν μάθει να αγαπούν. Δεν δύνανται να αγαπούν, επειδή δεν θεωρούν ως υψίστην χαράν και απόλαυσίν των τόν πλούτον της χρηστότητος, την άμετρον φιλανθρωπίαν του Αναστάντος Κυρίου.

Ο Θεός αμείβει δια της αγάπης και τιμωρεί δια της αγάπης.

Η αγάπη δημιουργεί εν αρχή τα πάντα. Και η αγάπη κρίνει εν τέλει τους πάντας.

Η Ανάστασις του Κυρίου είναι η φανέρωσις και ο θρίαμβος της αγάπης του Θεού.

Συνέχεια στη σελ. 3

Στήλη επικοινωνίας και έκφρασης για σας τους φίλους και αναγνώστες μας. Περιμένουμε τα γράμματά σας, που θα εκφράζουν τα προβλήματά μα και τις θέσεις σας στα γενικότερα θέματα που μας αφορούν. Δημοσιεύουμε όσα, πλέον των συγχαρητηρίων, περιέχουν και κάποιο σχόλιο ή μήνυμα, πιστεύοντες ότι δε θα μας παρεξηγήσουν οι υπόλοιποι φίλοι. Προσοχή μόνο στον τρόπο έκφρασης. Πέραν του νόμου της Πολιτείας, μας δεσμεύουν και τα Κων/πολίτικα ήθη και έθιμά μας.

Προς την εφ/δα
"ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ"

Φίλε Μιχάλη,

Το κύριο άρθρο σου τού Μαρτίου '98 (ΦΑΝΑΡΙ ΚΑΙ '21) εκτός από αριστουργηματικό, το βρίσκω συνάμα και αποστομωτικό.

Συγχαρητήρια.

Χρ. (Τάκης) Καραγιαννίδης
Π. Φάληρο

✔ Αν και υποκειμενικός ο πρώτος χαρακτηρισμός, ευχαριστώ για την φιλοφρόνηση. Οσο για το "αποστομωτικό", το πρόβλημα είναι μ' αυτούς που πρεσβεύουν το "ου με πείσεις καν με πείσεις".

◆

Αγαπητέ κύριε Βασιλειάδη,

"ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ - οι Χαιρετισμοί" στην 1η σελίδα του τελευταίου τεύχους της ΕΠΤΑΛΟΦΟΥ έγινε αφορμή για να σας γράψω.

Ολη κι όλη μια μικρή στήλη ήταν, αλλά το νόημά της βαθύ κι αμέτρητο ...γεμάτο από νοσταλγία ήταν. Το διάβασα, το ξαναδιάβασα και με τα μάτια της καρδιάς μου βρέθηκα ξανά στην Αγια - Βλαχέρνα, με τα λακκάκια, που με είχαν "πουλήσει" οι γονείς μου, όταν ήμουν μικρή και με πήγαινε συχνά η μαμά μου.

Σε μια φιλική συντροφιά, μεταφράζοντάς το, προσπαθούσα να της μεταδώσω κάτι από αυτόν τον πλούτο που η Πολίτικη Ρωμηοσύνη κατέχει τόσες και τόσες γενιές, την υπερηφάνεια και συνάμα τις κάποιες τύψεις σε συνδυασμό με την λύπη. *"Ξέρω"* μου είπε μια φίλη *"σαν γλυκό-πικρο ποτό". "Είναι η κληρονομιά σας"* μου είπε μια άλλη, *"τι κρίμα, τ' αφήσατε όλα και φύγατε"* πρόσθεσε κάποιος, για να συμπληρώσει *"μα γιατί φύγατε;"...*

Την άλλη μέρα θα είχαμε στην Κοινότητά μας, "Χαιρετισμούς". Εμείς εδώ στις μικρές και έξω από το Λονδίνο Κοινότητες, δεν έχουμε την πολυτέλεια που ήμασταν συνηθισμένοι να απολαμβάνουμε το ΧΑΙΡΕ ΝΥΜΦΗ ΑΝΥΜΦΕΥΤΕ κάθε Παρασκευή.

Γίνονται μεγάλες προσπάθειες από την Αρχιεπισκοπή μας και από τους Κοινοτάρχες για να εξυπηρετούνται οι ομογενείς σε όλες τις περιφέρειες. Εμείς ήμασταν και εφέτος τυχεροί και ακούσαμε τους Χαιρετισμούς στην Κοινότητά μας δυο φορές. Την πρώτη, το "ΑΓΓΕΛΟΣ ΠΡΩΤΟΣΤΑΤΗΣ" από τον Πανοσ. Πατέρα Ησαΐα Σιμωνοπετρίτη. Και την δεύτερη, είχαμε την ποιμαντική επίσκεψη του Θεοφ. Επισκόπου Ζηνουπόλεως κ. Αρίσταρχου που είναι απόφοιτος της Χάλκης. Η έδρα του είναι ο Καθεδρικός Ναός Τιμίου Σταυρού και Αρχαγγέλου Μιχαήλ, στο Golders Green του Λονδίνου. Για την σημαντική αυτή επίσκεψη, ετοιμάσαμε ένα φυλλάδιο, στα Ελληνικά και κυρίως στα Αγγλικά, μια που έχουμε και Βρετανούς που επισκέπτονται την Εκκλησία μας, εξηγώντας, συνοπτικά την δημιουργία και καθιέρωση του Ακάθιστου Υμνου. Η νοσταλγία είχε ήδη φωλιάσει στην καρδιά μου, προετοιμάζοντας το κείμενο. Μόλις το εκτυπώσαμε, έφθασε το ΓΕΓΟΝΟΣ... Η νοσταλγία για την Πόλη της Παναγίας, αυτή την φορά, με περιτύλιξε.

Εσωκλείω, το φυλλάδιο καθώς και το κείμενο του κηρύγματος του Θεοφιλεστάτου. Μετά την Ακολουθία των Χαιρετισμών ακολούθησε δείπνο στην διπλανή αίθουσα της Εκκλησίας για όλους τους παρευρισκομένους, γιατί "όλοι οι καλοί χωράνε"!

Δεν ξέρω κατά πόσο είναι γνωστή στους αναγνώστες σας η δράση της ομογένειας εδώ στη Μεγ. Βρετανία. Ισως, καθώς η Αρχιεπισκοπή Θυατείρων αποτελεί τμήμα του Οικουμενικού Πατριαρχείου, να ενδιαφέρει το γεγονός ότι στον χρόνο που μας πέρασε γιορτάστηκαν με λαμπρότητα τα 75 χρόνια από την ίδρυσή της.

Εκτός από το επίσημο δείπνο στο ξενοδοχείο, Royal Lancaster, του Λονδίνου στις 11 Οκτωβρίου 1997, στο οποίο παρευρέθηκαν πολλοί επίσημοι, από το Οικουμενικό Πατριαρχείο, την Κύπρο, την Ελλάδα και φυσικά από την Μεγ. Βρετανία, Ιερείς, Κοινοτάρχες, αντιπρόσωποι σωματείων κτλ. και τις επίσημες διαλέξεις, το πανηγυρικό Αρχιερατικό Συλλείτουργο στον Καθεδρ. Ναό της Αγ. Σοφίας στις 12 Οκτ. σε όλες τις κοινότητες τελέστηκαν Δοξολογίες και ομιλίες.

Στην δική μας Κοινότητα (Ελληνορθ. Κοινότητα Αγ. Στυλιανού και Αμβροσίου) αφιερώσαμε τους τρεις τελευταίους μήνες του χρόνου σε αυτή την επέτειο παράλληλα με τις τακτικές μας δραστηριότητες. Διοργανώσαμε την καθιερωμένη (και πάντα επιτυχημένη!) Ελληνική μας Βραδιά, στους εορτασμούς των Αγίων μας, Νοέμβριο και Δεκέμβριο. Παρευρέθηκαν, η Δήμαρχος της περιοχής, οι τοπικοί βουλευτές, αντιπρόσωποι του τοπικού Εκκλησιαστικού Συμβουλίου και άλλων Χριστιανικών δογμάτων, και έγιναν ομιλίες γύρω από τον Ελληνο-Χριστιανισμό, την Κοινότητά μας, τους λόγους και τους σκοπούς της ιδρύσεώς της και την σημαντικότητα των κοινοτήτων (ιδιαίτερα των μικρών) που αποτελούν το σώμα της Αρχιεπισκοπής. Φυσικά μετά από κάθε Θ. Λειτουργία και ομιλίες ακολούθησε γεύμα. Στο μικρό μας σχολείο με τα λίγα παιδιά, δεν παραλείψαμε την Χριστουγεννιάτικη γιορτή.

Τον Ιανουάριο, και πάλι στην Ενορία μας, τελέστηκε ο Αγιασμός των Υδάτων και το κόψιμο της Πίτας στην Εκκλησία μας την ίδια μέρα. Την τελευταία Κυριακή του μήνα, μια που αυτή είναι η Κυριακή που λειτουργεί η Εκκλησία μας, γιορτάσαμε τους Τρεις Ιεράρχες και την Γιορτή των Γραμμάτων. Και πάλι τον Ιανουάριο, ο Σύνδεσμος των Ελληνορθοδόξων Κοινοτήτων διοργάνωσε με μεγάλη επιτυχία δείπνο προς τιμήν του εορτάζοντος Αρχιεπισκόπου μας κ. Γρηγορίου. Τον Φεβρουάριο έγινε το Συνέδριο του ΚΕΣ (Κεντρικού Εκπαιδευτικού Συμβουλίου της Αρχιεπισκοπής) στο οποίο προσκαλούνται εκτός από τους εκπαιδευτικούς, όλοι όσοι έχουν σχέση με την Ελληνική παιδεία στην Μεγ. Βρετανία.

Αυτή είναι μια πολύ-πολύ μικρή εικόνα από τα "τελούμενα" από μας τους συσπειρωμένους γύρω από την Αρχιεπισκοπή ομογενείς στη χώρα αυτή που επιλέξαμε να ζούμε, άλλος θεληματικά, άλλος επειδή τό 'φερε η μοίρα...

Τώρα, που πάλι πρασινίζουν οι κάμποι, φουντώνουν τα δέντρα, ανθίζουν τα κλαδιά, ένα χελιδόνι προσπαθεί να ξαναφτιάξει την φωλιά του πάνω από το παράθυρο κι ο κοκκινολαίμης, μόνιμος κάτοικος του "μπαξέ" μας, προσπαθεί να κρατήσει την ισορροπία του σε ένα κλαρί της τριανταφυλλιάς που ετοιμάζεται να λουλουδιάσει και δεν σκιάζεται που οι Χριστουγεννιάτικες κάρτες τον θέλουν πάντα στα χιόνια! Η Λαμπρή πλησιάζει, οι Κοινότητες δραστηριοποιούνται και πάλι...

Με πολλές ευχές για το Πάσχα, σε σας, στην οικογένειά σας, σε όλους τους αναγνώστες σας και με εκτίμηση.

4 Απριλίου 1998
Νίκη Beals (Πούλια)
Μεγ. Βρετανία

✔ Διαβάζοντας το παραπάνω γράμμα, ένιωσα για άλλη μια φορά, γιατί αξίζει όλους τους κόπους της η έκδοση αυτής της εφημερίδας που θέλει να παίξει το ρόλο του συνδετικού κρίκου μεταξύ της Πόλης και των όπου γης Πολιτών.

Συγχαρητήρια ιδιαίτερα και για την πλούσια δράση σας.

ΤΑΒΕΡΝΑ
ΤΟ ΕΒΔΟΜΟ
ΓΕΩΡ. ΠΙΚΟΥΝΗΣ
ΕΛΕΥΘ. ΠΙΚΟΥΝΗ
Ευχαριστούμε
Thank you
Μίνωος 16,
(από Αμφιθέας 168)
Αμφιθέα
Τηλ: 9818821

Η σειρά ομιλιών από την ομάδα "Καθ' ημάς Ανατολή"

Σε προηγούμενό μας φύλλο (Φεβρ. '98) είχαμε αναφερθεί στις ομιλίες, τις ενταγμένες στη σειρά που αφιέρωσε ο όμιλος **"Καθ' ημάς Ανατολή"** για τους εκπαιδευτικούς της Πόλης. Μίλησαν για τον Βασίλη Μούτσογλου ο **Στέλιος Ροΐδης,** για τον Αιμίλιο Καρούσο ο **Ελευθέριος Κασιάνης,** για την Αννα Βασιλειάδου η **Βασιλική Κυριαζή-Πετρίδου** και για τον Σπυρίδωνα Ζαχαριάδη ο **Αδαμάντιος Ανεστίδης** ("Ε" τ.83, Φεβρ. '98).

Οι ομιλίες αυτές, συνεχίστηκαν κατά τα δευτεριάτικα απογεύματα στην αίθουσα που όλως αφιλοκερδώς διέθεσε η Εστία Κωνσταντινουπόλεως. Ετσι, ο φιλόλογος **Κωνσταντίνος Κωνσταντινίδης,** το απόγευμα της Δευτέρας 23 Φεβρουαρίου μας παρουσίασε το έργο και την προσωπικότητα του **Ιωάννη Καραγιάννη,** ο οποίος υπήρξε για ένα διάστημα διευθυντής -Σχολάρχης όπως ο ίδιος χαιρόταν να ακούει να τον αποκαλούν- της Μεγάλης του Γένους Σχολής, μετά τον Γεώργιο Δηκταμπάνη.

Ο κ. Κωνταντινίδης, ο οποίος υπήρξε και μαθητής του Ι. Καραγιάννη μελέτησε καλά το θέμα του, και φρόντισε να παρουσιάσει ανάγλυφες όλες τις θετικές πλευρές του δασκάλου του. Καλός ομιλητής, κράτησε ζωντανό το ενδιαφέρον του ακροατηρίου του και πρωτοτύπησε μάλιστα, αναθέτοντας σε μαθήτριά του (ο κ. Κωνσταντινίδης διδάσκει φιλολογικά μαθήματα σε λύκειο του Π. Φαλήρου) να διαβάζει αποσπάσματα από τους λόγους του Ι. Καραγιάννη, ο οποίος ήταν ένας από τους καλύτερους ρήτορες-ομιλητές της εποχής του. Σ' αυτό ίσως να οφείλεται και η δεινότητά του να μεταφέρει γνώσεις στους διδασκομένους, πλευρά του Ι. Καραγιάννη την οποίαν ο ομιλητής της ημέρας αρκούντως φώτισε. Είναι γεγονός πως ο Ι. Κ. δεν υπήρξε ποτέ τσιγκούνης στο να χαρίσει γνώσεις στους μαθητές του.

Στα θερμά χειροκροτήματα που απηύθυνε το πυκνό ακροατήριο στον κ. Κ. Κωνσταντινίδη, προσθέτουμε κι εμείς τα δικά μας συγχαρητήρια.

Θέμα της επόμενης ομιλίας ήταν ο κ. **Δημήτριος Φραγκόπουλος,** μέχρι πρόσφατα Λυκειάρχης του Ζωγραφείου Λυκείου Κων/πόλεως και στον οποίο ο ίδιος ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, απένειμε το οφφίκιο του Αρχοντος Διδασκάλου του Γένους, τιμώντας έτσι την προσφορά του στό Γένος και τα Γράμματα. Την ευθύνη της παρουσίασής του ανέλαβε η κ. **Πηνελόπη Στάθη,** η οποία και μίλησε το απόγευμα της Δευτέρας 9 Μαρτίου στο γνωστό χώρο. Η στήλη θα περιοριστεί στη συγκεκριμένη εκδήλωση και μόνο, διότι μια αναφορά στο έργο του Δημήτρη Φραγκόπουλου θα απαιτούσε μελέτη της οποίας η δημοσίευση θα απασχολούσε τις σελίδες τις "Ε" για αρκετά τεύχη.

Η κ. Στάθη δεν υπήρξε μαθήτρια του Δ. Φραγκόπουλου, τον γνώρισε μάλιστα σχετικά πρόσφατα. Κατόρθωσε όμως μέσα στο περιορισμένο χρονικό διάστημα μιας ομιλίας, να δώσει στους ακροατές της σφαιρική εικόνα του τιμωμένου. Πώς άλλωστε να συμπυκνώσει κανείς την τεράστια προσφορά του Δ. Φραγκόπουλου στην Ρωμαίικη Κοινωνία της Πόλης, ώστε να χωρέσει σε 60 λεπτά; Ετσι, επέλεξε τις στιγμές-ορόσημο στη σταδιοδρομία του, οι οποίες, εν πολλοίς, υπήρξαν και στιγμές ορόσημο της πρόσφατης ιστορίας της Ρωμιοσύνης της Πόλης.

Οταν ο Δ. Φραγκόπουλος ξεκίνησε την σταδιοδρομία του, η Ρωμιοσύνη της Πόλης ζούσε μια νέα περίοδο άνθισης και δημιουργίας. Στις πλάτες πολλών και άξιων ανθρώπων μεσουρανούσε. Ο Δ. Φραγκόπουλος είδε ένα - ένα αυτά τα στηρίγματα να χάνονται και κάποια στιγμή κατέληξε να είναι ένας από τους ελαχίστους πλέον υποβαστάζοντες. Εβαλε τους στιβαρούς του ώμους και κράτησε. Και κρατάει ακόμα.

Η αίθουσα των εκδηλώσεων δεν γέμισε ασφυκτικά, όπως πολλοί ανέμεναν, το απόγευμα εκείνο. Ισως διότι οι μαθητές του, δεν μπορούσαν να φανταστούν κάποιον άλλον να τους μιλάει για Εκείνον, που οι ίδιοι ώρες ολόκληρες άκουγαν και διδάσκονταν απ' αυτά που τούς έλεγε. Ισως πάλι περιμένουν να έρθει ο ίδιος να τους μιλήσει για να συναντηθούν και να τον ακούσουν να τους ενημερώνει, να τους συμβουλεύει και να τους καθοδηγεί.

Το απόγευμα της Δευτέρας 16 Μαρτίου, ο εκπαιδευτικός κ. **Βασίλειος Καλαμπαλί-** μας μίλησε για τον διευθυντή του γυμνασίου της Ιμβρου, κ. **Ισαάκ Αναστασιάδη.** Η λεβε-ντικη παρουσία του ίδιου του κ. Αναστασιάδη υπήρξε ιδιαίτερα συγκινητική. Το βάρος της έρευνας του ομιλητή αποτέλεσε η περίοδος κατά την οποία ο Ι. Αναστασιάδης ήταν διευθυντής του γυμνασίου. Μια περίοδος καταλυτική για το ταλαίπωρο εκείνο νησί, η οποία σηματοδότησε και την εξέλιξη των γεγονότων. Το προνοητικό βλέμμα του τότε Μητροπολίτη Ιμβρου και Τενέδου κυρού Μελίτωνος, είχε διαγνώσει το πρόβλημα και φρόντισε για την παιδεία της νεολαίας. Οι Τούρκοι γρήγορα κατάλαβαν το λάθος τους να δώσουν άδεια λειτουργίας γυμνασίου και άρχισαν τις πιέσεις για να εμποδίσουν την ευόδωση των σχεδίων του σοφού ιεράρ- Δυστυχώς μη υπαρχούσης αντιστάσεως εκ μέρους των εγγυητών της Συνθήκης της Λωζάννης, η αντίστροφη μέτρηση άρχισε. Μέρος της εποχής αυτής είναι και η ιστορία του λεβέντη εκπαιδευτικού Ισαάκ Αναστασιάδη, την οποία μας παρουσίασε ο κ. Καλαμπαλίκης.

Την επομένη Δευτέρα 23 Μαρτίου, το βήμα κατέλαβε και πάλι ο **Στέλιος Ροΐδης,** ο οποίος τούτη τη φορά μας παρουσίασε τη μελέτη του για τη ζωή και το έργο του μεγάλου μας Δάσκαλου **Δημήτρη Μάνου.**

Εάν ο Δ. Φραγκόπουλος, ο Β. Μούτσογλου και οι άλλοι είναι εκείνοι που στήριξαν την παιδεία της Πόλης, ο Δημήτρης Μάνος, είναι η αδιαμφισβήτητη απόδειξη ότι οι Πολίτες εκπαιδευτικοί το ίδιο άξια μπορούσαν να σταθούν και στη Μητροπολιτική Ελλάδα. Περισσότερα γι αυτό μπορεί ο αναγνώστης να βρει στην 5η σελ. του παρόντος τεύχους.

Η τελευταία ομιλία της σειράς, έγινε στις 30 Μαρτίου και αφορούσε τον επί σειρά ετών διευθυντή της Μεγάλης του Γένους Σχολής, **Γεώργιο Δηκταμπάνη,** με ομιλητή τον κ. **Αδαμαντή Ανεστίδη.** Η "Ε" έγραψε κι άλλες φορές για την προσφορά του μεγάλου και αξιόλογου αυτού εκπαιδευτικού με τελευταία δια καλάμου του συνεργάτη μας φιλολόγου κ. Κώστα Τσιλιμαντού, ο οποίος σημειωτέον, υπήρξε πρώτα μαθητής και αργότερα συνάδελφός του, και υπογράμμισε την αξία του ως διευθυντού και ως δάσκαλ-

Ο κ. Ανεστίδης, ο οποίος την εποχή αυτή διαμένει στην Πόλη είχε την ευκαιρία να ερευνήσει αρχεία δυσπρόσιτα σε μας και αν-φέρθηκε με στοιχεία και αποδείξεις, στις προσπάθειες τού Γ.Δ. να αναδιοργανώσει τη Σχολή, η οποία την εποχή εκείνη είχε αρχίσει να έχει μια φθίνουσα πορεία.

Με την ομιλία αυτή, ολοκληρώθηκαν οι φετεινές "εκλαϊκευμένες ομιλίες" της ομάδας "Καθ' ημάς Ανατολή" υπό την αιγίδα πάντοτε του δραστήριου Συνδέσμου Μεγαλοσχολιτών και αξίζει ν' απευθύνει κανείς θερμά συγχαρητήρια σε όλους τους συντελεστές, επικεφαλής τους ομιλητές, τα μέλη της ομάδας και τον πρόεδρο του Συνδέσμου κ. Βασ- δήμα με τα μέλη του συμβουλίου του.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΙΩΑΚΕΙΜΕΙΑΔΩΝ

Πνευματικό Μνημόσυνο για τον Αλεξ. Ιατρόπουλο

Παράλληλα με τις ομιλίες, τις αφιερωμένες στους εκπαιδευτικούς της Πόλης, που διοργάνωσε η ομάδα "Καθ' ημάς Ανατολή", έγινε και η παρουσίαση του έργου του αειμνήστου **Αλέξανδρου Ιατρόπουλου,** Λυκειάρχη και καθηγητή, από το Σύνδεσμο Ιωακειμειάδων. Μια εκδήλωση που έλαβε χώρα το απόγευμα της Κυριακής 15 Μαρτίου, στην αίθουσα διαλέξεων του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών. Ομιλητές ήταν, ο μαθητής και αργότερα συνάδελφος του Α. Ιατρόπουλου, κ. **Βασίλης Κασαπίδης,** και η φιλόλογος κ. **Δέσποινα Παπουτσόγλου,** επίσης μαθήτριά του.

Ηταν ένα πνευματικό μνημόσυνο, για τον μεγάλο πράγματι Δάσκαλο, ο οποίος σε καιρούς χαλεπούς ανάλωσε τον εαυτό του, έναντι πενιχρότατης αμοιβής, όπως οι περισσότεροι της αποχής του άλλωστε, για να διδάξει τα νιάτα της Πολίτικης Ρωμιοσύνης.

Παρ' όλον ότι ήταν χημικός, ήταν ταυτόχρονως και άριστος γνώστης της Ελληνικής γλώσσας, πράγμα το οποίο φαίνεται και στα βιβλία τα οποία έχει συγγράψει, ειδικά προς χρήση των ελληνικών σχολείων της Πόλης.

Η κ. Παπουτσόγλου ήταν και ιδιαίτερα γλαφυρή στο λόγο της, προνόμιο άλλωστε των φιλολόγων.

Οχι, η Πολίτικη Ρωμιοσύνη, δεν έχει ένα Αχμέτ Σαντίκ. Ευτυχώς!

του Μιχάλη Α. Βασιλειάδη

Από τη σελίδα 1

τεύουσα και της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας, ήταν από δύσκολο έως ανέφικτο να απελευθερωθεί. Γι αυτόν ακριβώς τον λόγο άλλωστε, η Μεγάλη Ιδέα των Φαναριωτών, ήταν η άλωση από μέσα της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας και όχι ο κατατεμαχισμός της.

Δεδομένων λοιπόν των παραπάνω, ο Ελληνισμός της Πόλης δεν ήταν εύκολο να καθυποταχθεί. Διέθετε τον φυσικό της ηγέτη, ο οποίος επί αιώνες ήταν ο εθνάρχης ολόκληρου του Ελληνισμού, αλλά διέθετε κυρίως, και τη δική της διοικητική οργάνωση.

Από την άλλη, η αντιμετώπιση ενός κατασκευάσματος των μυστικών υπηρεσιών, από την ίδια την κοινωνία του, θα ήταν εκ διαμέτρου αντίθετη. Ενώ στην περίπτωση της Θράκης, θα προκαλούσε τον φόβο και τον σεβασμό, στην περίπτωση της Πόλης θ' αντιμετώπιζε την περιφρόνηση και τη χλεύη.

Ομως και για τους λίγους άμυαλους τυχοδιώκτες και μωροφιλόδοξους, που προσβλέποντας σε εύκολη κοινωνικο-οικονομική αποκατάσταση θα έμπαιναν σε μια παρόμοια περιπέτεια, τα πράγματα δεν θα ήταν εύκολα. Οι τουρκικές υπηρεσίες που θα τους ανακάλυπταν ή απλώς θα τους υποπτεύονταν, εάν μεν είχαν στα χέρια τους τις ανάλογες αποδείξεις θα εξαντλούσαν κάθε αυστηρότητα για να τους εξοντώσουν νόμιμα, εάν πάλι δεν διέθεταν τα κατάλληλα στοιχεία που θα μπορούσαν να σταθούν ευπρεπώς στο ακροατήριο, θα τους εξόντωναν με οποιοδήποτε τρόπο (αυτοί ξέρουν). Και μόνο σε όσους θα δήλωναν **συνεργασία** θα επέτρεπαν να "διαφύγουν". Αυτοί μάλιστα· θα μπορούσαν να φωνάζουν επιδεικτικά όσο ήθελαν.

Δεν είναι ακόμα τυχαίο πως όλοι εκείνοι, που τώρα, εγκατεστημένοι στην ασφάλεια που τους παρέχει η μακράν της γενέτειρας διαμονή τους "διαμαρτύρονται εντόνως" και για φύλλου πήδημα, ήταν "αφωνότεροι ιχθύος" κατά τη διάρκεια της παραμονής τους στην Πόλη.

Οσο για το πως αντιμετωπίζονται τα κατασκευάσματα των παρακρατικών της Αγκυρας από το ελλαδικό κράτος, δεν υπάρχει λόγος να εικάσουμε. Αρκεί να θυμηθούμε την περίπτωση Οκτάι Εγκίν, ο οποίος όντας συνυπεύθυνος σ' ένα από τα μεγαλύτερα εναντίον του Ελληνισμού κακουργήματα (γεγονότα Σεπτεμβρίου 1955), ενώ συνελήφθη, προσδιορίστηκε ...τακτική δικάσιμος και αφέθηκε ελεύθερος!!!

Μετά απ' όλα αυτά, προς τί τα παράπονα και οι μομφές κύριοι κύριοι αρμόδιοι;

ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΗ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΕΠΙ ΤΩι ΑΓΙΩι ΠΑΣΧΑ

Συνέχεια από την 1η σελ.

Ο κατηχητικός λόγος του εν Αγίοις Πατρός ημών Ιωάννου, Αρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, του Χρυσοστόμου, ως θείον δώρον, εμπνέει και ενδυναμοί εις το διηνεκές ολόκληρον την Ορθόδοξον Εκκλησίαν. Και ερμηνεύει διατί το ταπεινόν Φανάριον είναι τόπος θεολογικός και διατί δόξα της Μεγάλης Εκκλησίας είναι ο σταυρός.

Οι ταπεινοί και συντετριμμένοι, οι άνθρωποι της αγάπης και του σταυρού, είναι πάντοτε οι άνθρωποι της χαράς της Αναστάσεως. Τοιούτοι υπήρξαν μυριάδες εν τη Ορθοδόξω Εκκλησία και εξακολουθούν υπάρχοντες. Μεταξύ δε αυτών λαμπράν θέσιν κατέχουν οι τον σταυρόν της ασκήσεως αράμενοι και την μοναχικήν πολιτείαν ακολουθήσαντες, εν οίς και οι εν τω Αγίω Ορει Αθωνι, επί εκατονταετίας αδιαλείπτως εναλλασσόμενοι και εφέτος χιλιετίαν όλην συνεχούς πνευματικής ζωής από της ιδρύσεως και μέχρι σήμερον της εν αυτώ Ιεράς Πατριαρχικής και Σταυροπηγιακής Μονής Ξενοφώντος εορτάζοντες. Πάντες ούτοι, οι απ' αιώνος διακονήσαντες τη Ιερά ταύτη Μονή και οι σήμερον συνεχίζονες τον αγώνα τον καλόν, εν τε των Αγίω Ορει και απανταχού της γης, μεταλαμβάνουν των επουρανίων μυστηρίων. Απολαμβάνουν ασφαλώς την ελευθερίαν των τέκνων του Θεού. Απολαμβάνουν το συμπόσιον της πίστεως και τον πλούτον της χρηστότητος.

Και γίνονται κοινωνοί της ιεράς και πνευματικής Τραπέζης, δεχόμενοι το Σώμα και το Αίμα του Αναστάντος *"εις πίστιν ακαταίσχυντον, εις αγάπην ανυπόκριτον, εις πλησμονήν σοφίας".* Τούτους και ημείς ας μιμηθώμεν κατά την αγάπην και τον σταυρόν.

Διότι, ενώ όλα κάποτε θα καταλυθούν· όλαι αι ανθρώπιναι επιτυχίαι θα παρέλθουν -αι δυνάμεις των ουρανών σαλευθήσονται-, θα μείνη ως φως ανέσπερον ελπίδος και σωτηρίας πάντων το γεγονός της Αναστάσεως, ως ο θρίαμβος της θείας αγάπης εν αληθεία.

Αληθώς ανέστη ο Κύριος και ζωή πολιτεύεται εν ουρανώ και επί γης.

Τω δε εκ νεκρών Αναστάντι Χριστώ τω Θεώ ημών δόξα, τιμή και κράτος εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

Αγιον Πάσχα 1998
+Ο Κωνσταντινουπόλεως
διάπυρος προς Χριστόν Αναστάντα
ευχέτης πάντων υμών˙

Ο Ρήγας και οι Εχθροί του

του Ηρ. Μήλλα για την «Ε» και την «Αυγή»

("Ενθέματα" Κυριακή 26.4.98)

"Λογικά", δεν θα έπρεπε μετά από το πέρας της επανάστασης του '21 και με την χρονική απομάκρυνση από τα χρόνια της σκλαβιάς να μειωθεί το μίσος, η έχθρα, η πικρία, η εμπάθεια και τα τέτοια κατά του ιστορικού κατακτητή; Και όμως η εθνική σκέψη έχει την δική της λογική.

Ο Ρήγας στο "Πολίτευμά" του αποκαλεί την Οθωμανική Αυτοκρατορία *"το πλέον ωραιότερον βασίλειον του κόσμου".* Πάλι στην εισαγωγή διαβάζουμε ότι αυτοί που στενάζουν κάτω από την *"τυραννίαν του σουλτάνου"* είναι *"όλοι, λέγω, Χριστιανού και Τούρκοι, χωρίς κανένα ξεχωρισμόν θρησκείας, επειδή είναι πλάσματα Θεού είναι και τέκνα του πρωτόπλαστου".*

Στο πολίτευμά του οραματιζόταν ότι *"όλοι οι άνθρωποι Χριστιανοί και Τούρκοι, κατά φυσικόν λόγο είναι ίσοι"* (άρθρο Α, 3), ο Χριστιανισμός, ο Τουρκισμός και ο Ιουδαϊσμός θα απολάμβαναν ίσες θρησκευτικές ελευθερίες (Α, 7). Ο Ρήγας δεν διαχωρίζει τους πολίτες της χώρας σύμφωνα με την καταγωγή, την γλώσσα ή το θρήσκευμα, (όπως κάνουν σήμερα π.χ. μερικοί καταξιωμένοι μπασκετμπολίστες όταν ζητούν να είναι "αμιγώς έλληνες" οι παίκτες των εθνικών ομάδων, και μάλιστα χωρίς κανείς να εξανίσταται). Ο Ρήγας έγραφε: *"Ο ελληνικός λαός, τουτέστιν ο εις το βασίλειον κατοικών, χωρίς εξαίρεσιν θρησκείας και γλώσσας..."* κ.α. (Β, 2). Και ο κυρίαρχος λαός θα ήταν όλοι: *"Ελληνες, Βούλγαροι, Αλβανοί, Βλάχοι, Αρμένηδες, Τούρκοι και κάθε άλλο είδος γενεάς"* (Β, 7).

Και στο Θούριό του, *"Τούρκοι και Ρωμιοί",* το ίδιο υποφέρουν από των αγάδων το άδικο σπαθί. Ο *"Πασβαντζόγλου με τους τρακόσιους Γκιρζιαλήδες του",* που είχαν επαναστατήσει, είναι αγαπητοί ήρωες που έπρεπε να μιμηθούμε. Ο ξεσηκωμός, θα κάλυπτε ένα χώρο *"από την Μπόσνα ως την Αραπιά".* Αυτά έγραφε ο Ρήγας το 1798, διακόσια χρόνια πριν. Λέγονται τέτοια πράγματα σήμερα; Αυτός και αν πέθανε νωρίς!

Εκείνα ήταν τα χρόνια που ακόμα ωρίμαζε η "εθνική συνείδηση".

Οι έννοιες του πολίτη, του έλληνα, του τούρκου κ.α. ήταν "συγκεχυμένες". Λίγα χρόνια μετά τα αισθήματα αλλά και οι προοπτικές αλλάζουν. Ομως και πάλι στα ανώνυμα έργα στις αρχές του 19ου αιώνα όπως ο "Ρωσσοαγγλογάλλος" και η "Ελληνική Νομαρχία" ως εχθροί περιλαμβάνονται και ορισμένοι έλληνες (μητροπολίτες, πραγματευτάδες, κοτζαμπάσηδες κ.α.) και οι Τούρκοι δεν είναι ακόμα μισητοί στην ολότητά τους σαν "έθνος". Και ο Κοραής, το 1805, δεν βλέπει τους Τούρκους (εθνικά ή ρατσιστικά) ανεπιτήδειους αλλά αρκετά ικανούς για ένα ανώτερο πολιτισμό από αυτόν των Ρώσων, αρκεί να άλλαζαν πολίτευμα. Ο Ν. Υψηλάντης δεν διστάζει να αναφέρει ότι είδε στην εποχή της επανάστασης *"Ελληνες να σώζουν τη ζωή Τούρκων αδελφοποιτών τους, ...πράγμα που και οι Τούρκοι έκαναν ακριβώς το ίδιο για τους Ελληνες"* (απομνημονεύματα, Κέδρος 1986, σ. 257). Υπάρχουν μελέτες που αποκαλύπτουν ότι αυτά τα χρόνια και οι Φαναριώτες αλλά και οι ίδιοι οι πολεμιστές του '21, δεν είχαν ακόμα ολοκληρώσει την διαμετρικά αρνητική εικόνα του "άλλου".

Ετσι "ήπια" σκεφτόταν εκείνοι που πολεμούσαν τον εχθρό. Μετά, με την ίδρυση του εθνικού κράτους, με την επιμελή και συγκεντρωτική παιδεία, με την εθνική αγωγή, με την κατάλληλη ιδεολογική γαλούχηση, με την εισαγωγή του μοντέλου του εθνικού κράτους η σκέψη "απλοποιείται". Τελικά επιτυγχάνεται η κοινωνική συνοχή με βάση το "εμείς" και τον "άλλο". Η βάση πια γίνεται "εθνική".

Ο Ρήγας σήμερα μνημονεύεται όχι για το τι πραγματικά ήταν, αλλά για το τι είναι για το έθνος. Προσαρμοσμένος στα μέτρα μας επόμενο είναι να μας μοιάζει. Και έτσι μπορεί και γίνεται ένα επίκαιρο εθνικό σύμβολο. Ενας διαφορετικός Ρήγας, δηλαδή περισσότερο Βελεστινλής και λιγότερο Φεραίος, προκαλεί, ανάλογα με τον βαθμό της "ελληνικότητας" του κάθε πολίτη, κάποια αμηχανία.

Περίπου μια συναφή αμηχανία διακρίνεται και στην άλλη πλευρά του Αιγαίου σχετικά με τον Ρήγα. Η τουρκική ιστοριογραφία σχεδόν καθόλου δεν ασχολήθηκε με τον Ρήγα. Και όταν ορισμένες φορές το έκανε, βασίστηκε σε δυτικές και ελληνικές πηγές. Δεν θέλησε όμως να δει έναν επαναστάτη Ελληνα, έναν οθωμανό πολίτη, φιλικά διατεθειμένο απέναντι στους Τούρκους. Η γειτονική χώρα δεν κατέχει τις ιστορικές, κοινωνικές και πολιτικές νοητικές κατηγορίες για να ερμηνεύσει και να αποδεχτεί ένα τέτοιο φαινόμενο. Πέρα από τις ακραίες ανακρίβειες σχετικά με την ζωή του και τι δεν διαβάζει κανείς για τον Ρήγα στα τουρκικά:

Ηθελε, λένε, να "χύσει το αίμα των Τούρκων", να επανιδρύσει το Βυζάντιο με το όραμα της Μεγάλης Ιδέας, ίδρυσε την Φιλική Εταιρεία κ.α. Κάποιος Ν. Τουρσάν, αφού πρώτα επισημαίνει άρθρα από το σύνταγμά του που καταδεικνύουν ακριβώς το αντίθετο, καταλήγει ότι ο Ρήγας οργάνωσε μια επανάσταση "κατά των Τούρκων", έτσι γενικά. Ο Ν. Μπερκές μεταφέρει "σωστές" πληροφορίες από τον Χάσλακ (Husluck) αλλά αποφεύγει να βγάλει τα σωστά πορίσματα. Η όλη προσπάθεια είναι ένα συνονθύλλευμα άγνοιας με μια επιθυμία αρμονικής ενσωμάτωσης των ιστορικών πληροφοριών στην επίκαιρη εθνική αντίληψη σχετικά με το παρελθόν και τον εχθρικό "άλλο".

Ο Ρήγας συνέταξε και πρότεινε ένα σύνταγμα για *"το πλέον ωραιότερον βασίλειον του κόσμου",* έχοντας οραματιστεί μια κοινοβουλευτική κοινωνία πολιτών, αν μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε αναχρονιστικά αυτόν τον όρο. Στο κράτος του είχε χώρο για *"όλα τα πλάσματα του Θεού".* Διακόσια χρόνια μετά, σήμερα που ιερείς και απλοί πολίτες δεν ανεχόμαστε του "κακούς ξένους", θυμόμαστε τον τραγικό θάνατο του Ρήγα αλλά μας διαφεύγει τελείως η λήθη του οράματός του, η πνευματική εξόντωσή του.

Οπως τότε... και τώρα

Ο ταν το τουρκικό παρακράτος, το 1955, οργάνωνε και εφάρμοζε με θαυμαστή τελειότητα τα γεγονότα, τα γνωστά ως "Σεπτεμβριανά", διττός ήταν ο στόχος του.

Πρώτον: Να πλήξει αποφασιστικά, την όχι ίσως ανθούσα μετά τα αλλεπάλληλα χτυπήματα[1], αλλά πάντως τουλάχιστον νοικοκυρεμένη οικονομία του Ελληνισμού της Κωνσταντινούπολης (υπό το απαθές, δυστυχώς, βλέμμα του Αθηναϊκού Κράτους).

Δεύτερον: Να φορτώσει τις ευθύνες για την απάνθρωπη και στυγερή επιχείρησή της στους κομμουνιστές και γενικότερα στους αριστερούς που την εποχή εκείνη αποτελούσαν τον βραχνά των μυστικών υπηρεσιών, δηλαδή της Μ.Ι.Τ., της οποίας ένας πανίσχυρος κλάδος αποτελεί και τον κορμό του παρακράτους, που μέχρι και σήμερα ακόμη, δρα ανενόχλητο στην Τουρκία[2], στους κόλπους και των τριών εξουσιών˙ αλλά και της τετάρτης (των Μ.Μ.Ε. δηλαδή) μη εξαιρουμένης.

Διττός και σήμερα ο στόχος.

Πρώτον: Να δοθεί το τελειωτικό χτύπημα στην ολιγάριθμη πλέον Πολίτικη Ρωμιοσύνη, που όλο για "χαριστική βολή" την πάνε και όλο δεν τους βγαίνει[3], η οποία τελευταίως "σήκωσε κεφάλι" και με την καθοδήγηση του Πατριάρχη Βαρθολομαίου γλύφει τις πληγές της (υπό το αδιάφορο και πάλι βλέμμα του Αθηναϊκού Κράτους).

Δεύτερον: Να φορτωθούν, πιθανότατα, οι ευθύνες στο ισλαμικό κίνημα που αποτελεί τον νέο βραχνά και τον μόνιμο στόχο της Μ.Ι.Τ.

Ως προς τον πρώτο στόχο, να υπενθυμίσουμε πως τα νεκροταφεία των ορθοδόξων κοινοτήτων της Πόλης που δέχονται τελευταίως αλλεπάλληλες επιθέσεις, όταν προσδιορίστηκαν βρίσκονταν στις παρυφές της Πόλης, με αγροτεμάχια να τα περιτριγυρίζουν. Σήμερα, στην Πόλη των 14 εκατομμυρίων κατοίκων, βρίσκονται στο κέντρο κατοικημένων περιοχών, όπου τα οικόπεδα είναι ανεκτίμητα. Το γεγονός αυτό κάνει να γυαλίζει από απληστεία το μάτι εκείνων, που αφού έφαγαν τις περιουσίες των απελαθέντων και εξαναγκασθέντων σε μετανάστευση Ελλήνων, τώρα εποφθαλμιούν και τις κοινοτικές. (Και όλα αυτά υπό το "περίλυπο" και γεμάτο "οίκτο" για τους "τελευταίους Ρωμιούς" βλέμμα της ελλαδικής κοινωνίας, η οποία παρασύρεται στο να θαυμάζει αυτόκλητους και περιπλανώμενους, με στόχο την αυτοπροβολή -και όχι μόνο- "ήρωες" και "ηρωίδες".)

1923-1998! Καμιά διαφορά για την Πολίτικη Ρωμιοσύνη˙ ούτε από τουρκικής, ούτε από ελλαδικής πλευράς. Της Ρωμιοσύνης, που για να φθάσει εδώ που έφθασε, χρειάστηκε το έντονο "ενδιαφέρον" της Αγκυρας και η παγερή απάθεια των Αθηνών.

[1] Απαγόρευση πολλών επαγγελμάτων στα ελληνικής υπηκοότητας μέλη της μειονότητας, κατά τη δεκαετία του '30. Επιστράτευση 20 ηλικιών και επιβολή (εξοντωτικού) φόρου περιουσίας, κατά τη δεκαετία του '40. Καταστροφή των περιουσιών με τα "Σεπτεμβριανά", κατά τη δεκαετία του '50. Απελάσεις, κατά τη δεκαετία του '60 κ.ο.κ.

[2] Υπόθεση "Susurluk", ανάμιξη στην εξέγερση της Τσετσενίας, διοργάνωση πραξικοπήματος στο Αζερμπαϊτζάν και φυσικά η τελευταία δημοσιογραφική επιτυχία της "Κυριακάτικης", η τεκμηρίωση της δράσης των Τούρκων παρακρατικών στη χώρα μας και της ανάμιξής των σε εμπρησμούς δασών και βομβιστικών (τυφλών μάλιστα) επιθέσεων σε τουριστικά θέρετρα της Ελλάδος.

[3] Βομβιστικές επιθέσεις στο Πατριαρχείο, ασφυκτικοί έλεγχοι στα σχολεία μας και περιορισμοί στην παιδεία των Ρωμιών, βάρβαρες επιδρομές σε νεκροταφεία και ιερούς ναούς, κ.α.

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΗ

Οικουμενικό Πατριαρχείο

Πάνσεπτος Πατριαρχικός Ναός:

Κατά την εορτή της Υπαπαντής του Κυρίου, Η Α.Θ.Π. ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος εχοροστάτησε κατά τον Εσπερινό της Κυριακής 1 Φεβρουαρίου και την επομένη Δευτέρα κατά τη Θ. Λειτουργία της εορτής.

Εχοροστάτησε ο Οικουμενικός Πατριάρχης κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής του Τελώνου και Φαρισαίου. Και κατά τον Εσπερινό της Παρασκευής 20 Φεβρουαρίου. Επίσης και στις 21 κατά τη Θ. Λειτουργία του Σαββάτου των Ψυχών.

Στο τέλος των ιερών τούτων Ακολουθιών ανέγνωσε το Τρισάγιο που συνηθίζεται.

Εχοροστάτησε επίσης ο Πατριάρχης κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 21 Φεβρουαρίου και κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής των Απόκρεω 22 Φεβρουαρίου.

Χοροστασίες της Α.Θ.Π.:

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης εχοροστάτησε:

Στον Ι. Ναό του Γενεσίου της Θεοτόκου Βελιγραδίου κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής 1 Φεβρουαρόυ, εορτή του Αγ. Τρύφωνος, προστάτου των κηπουρών. Κατά τη δεξίωση που ακολούθησε μίλησαν ο Σεβ. Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κύριλλος και ο Οικ. Πατριάρχης. Τη Θ. Λειτουργία παρακολούθησε όμιλος Ιερέων από την Αμερική.

Στο Ναΐδιο της Ι. Μονής κατά τη Θ. Λειτουργία που τελέσθηκε την Παρασκευή 6 Φεβρουαρίου γιορτή του Αγ. Φωτίου Αρχιεπισκόπου Κων/πόλεως και Ανιδρυτή της Ι. Μονής Αγ. Τριάδος Χάλκης.

Επίσης εκκλησιάσθηκε από το Ι. Βήμα του αυτού Ναϊδίου κατά τον Εσπερινό του Σαββάτου 7 Φεβρ.

Στον πανηγυρίσαντα Ι. Ναό του Αγ. Χαραλάμπους των Νοσοκομείων Βαλουκλή κατά τον Εσπερινό της εορτής, το απόγευμα της Δευτέρας 9/2 στο τέλος του οποίου μίλησε κατάλληλα στο εκκλησίασμα.

Στον Ι. Ναό του Αγ. Νικολάου Τζιμπαλή, με την ευκαιρία του πανηγυρίσαντος Ι. Αγιάσματος του Αγ. Χαραλάμπους, κατά τη Θ. Λειτουργία την Τρίτη 10 Φεβρουαρίου. Επακολούθησε δεξίωση και ομιλία.

Στον πανηγυρίσαντα Ι. Ναό του Αγ. Χαραλάμπους στο Μπεμπέκι κατά τη Θ. Λειτουργία της Κυριακής 15 Φεβρουαρίου. Κατά τη δεξίωση που επακολούθησε μίλησαν ο Πανιερ. Μητροπολίτης Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίος κ.α.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης δέχθηκε μεταξύ πλείστων άλλων:

Τον Μητροπολίτη Βιδινίου κ. Δομητιανό, από το Πατριαρχείο Βουλγαρίας με τη συνοδεία του από τη Βουλγαρία και την Πόλη.

15μελή όμιλο ιερέων από την Ι. Αρχιεπισκοπή Αμερικής.

Τον πρέσβυ της Δημοκρατίας της Σλοβακίας στην Αγκυρα, συνοδυεόμενο απ' τον Γ. Πρόξενο στην Πόλη.

Ομιλο βουλευτών από το Κοινοβούλιο της Ολλανδίας.

Τον ανταποκριτή του Πρακτορείου Ειδήσεων του Ιράν "IRNA" στην Αγκυρα στον οποίο παρεχώρησε συνέντευξη.

Τον Εντιμ. κ. Σωτήριο Βαρναλίδη Αρχοντα Υπομνηματογράφο της Αγίας του Χριστού Μεγ. Εκκλησίας και Κοσμήτορα της Θεολογικής Σχολής του Π/μίου Θεσ/νίκης.

Τον καθηγητή της Εθνομουσικολογίας στο Παν/μιο του Maryland κ. Dane Kusic.

Τον επιτετραμμένο του Μαρόκου στην Αγκυρα.

Τον κ. Orhan Türker, ερευνητή.

Τον Οσιολ. Ρωμαιοκαθολικό ιερέα, Προϊστ. της Γερμανικής Ρωμαιοκαθολικής Κοινότητας στην Τουρκία, συνοδευόμενο από την ευγεν. κ. Barbara, κοινωνική λειτουργό στην Πόλη.

Τον Γ. Πρόξενο του Ισραήλ στην Πόλη.

38μελή όμιλο Αμερικανο-εβραίων.

Τον Εξοχ. Πρέσβυ της Γιουγκοσλαβίας στην Αγκυρα.

Τον Εξοχ. κ. Παναγιώτη Ρουμελιώτη, Ευρωπαίο Συντονιστή για τη σταθερότητα και καλή γειτονία στην Νοτιοανατολική Ευρώπη με τη συνοδεία του.

Τον Εντιμ. Γεν. Πρόξενο της Ιταλίας στην Πόλη.

Ομιλο νευροχειρουργών ιατρών καθηγητών της Ιατρικής Σχολής του Παν/μίου Θεσ/νίκης.

Μέλη του Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοποθεσιών (ICOMOS) του τμήματος Ελλάδος.

Τον κ. Θεόδωρο Κοτσώνη, Υφυπ. Υγείας και Προνοίας της Ελλάδος με τη συνοδεία του.

Ομιλο γερμανών φοιτητών υπό την ηγεσία του καθηγητού των.

Ομιλο μελών της "Ευρωπαϊκής Εκφρασης" συνοδευόμενους από μέλη του κόμματος των Φιλελευθέρων (Liberal Demokrat Parti) της Τουρκίας.

Την κ. Ντόρα Μπακογιάννη της Ν. Δημοκρατίας με τη συνοδεία της.

Τους κ. Semih Vaner, καθ. Πολιτικών Επιστημών και κ. Armand Brawn, προέδρου εταιρείας συμβούλων, συνοδευόμενους από τον κ. Αλκη Κούρκουλα.

Τον εντιμ. Aydin Erol, Ναύαρχο, Αρχηγό του τμήματος Β. Θαλάσσης της Τουρκίας, με τη σύζυγό του κ. Sibel και τη συνοδεία τους.

Η Α.Θ.Π. εκπροσωπήθηκε:

Από τον Πανοσ. Μ. Αρχιμανδρίτη κ. Αθηναγόρα κατά το φιλολογικό Μνημόσυνο που διοργανώθηκε από τον Μορφωτικό και Καλλιτεχνικό Σύνδεσμο στην έδρα του, για τη συμπλήρωση έτους από τον θάνατο του αειμνηστου Μάρκου Ψαρόπουλου.

Από τον Ιερολ. Διάκονο της σειράς κ. Στέφανο κατά την τελετή που διοργανώθηκε από το Σύνδεσμο Δημοσιογράφων και κατά την οποία απονεμήθηκαν βραβεία δημοσιογραφίας του έτους 1997, στο Πολιτιστικό κέντρο Ατατούρκ, τη Δευτέρα 19 Φεβρ.

Από τον ίδιο Διάκονο κατά τη διάλεξη του κ. Orhan Türker στην αίθουσα του Ak Sanat, το απόγευμα της Πέμπτης 18 Φεβρ. με θέμα "Το Αγιον Ορος".

Αλλες Πατριαρχικές Ειδήσεις

Η Α.Θ.Π. ο Οικ. Πατριάρχης μετέβη το απόγευμα 9/2 στην Ι. Μονή της Ζωοδόχου Πηγής Βαλουκλή με τη Συνοδεία Του και έψαλε Τρισάγιο για την ανάπαυση των ψυχών των αναπαυομένων στον περίβολο αυτής αοιδίμων Οικουμενικών Πατριαρχών Γρηγορίου Ζ' και Φωτίου Β'.

Την Πέμπτη 12/2 η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης συνοδυεόμενος από τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ και τον Πανοσιολ. Μ. Πρωτοσύγκελλο κ. Θεόληπτο, επισκέφθηκε στο μέγαρο της Νομαρχίας το Νομάρχη ης Πόλης, Εξοχ. κ. Kutlu Aktas και τον συγχάρηκε για τα καθήκοντά του τα οποία ανέλαβε πρόσφατα.

Ο Νομάρχης επεφύλαξε θερμή υποδοχή στον Προκαθήμενο της Εκκλησίας και τη συνοδεία Του κατά δε τη διάρκεια της εγκάρδιας συνομιλίας δόθηκε η ευκαιρία ανταλλαγής απόψεων επάνω σε διάφορα θέματα, μεταξύ των οποίων- και για την ασφάλεια του κτιριακού συγκροτήματος των Πατριαρχείων.

Ο Πατριάρχης πριν την αναχώρησή Του υπέγραψε στο βιβλίο των επισήμων και φωτογραφήθηκε με τον Νομάρχη ο οποίος Τον προέπεμψε τιμητικά ως τα προπύλαια της Νομαρχίας.

Το εσπέρας της Παρασκευής 13/2 η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης, συνοδευόμενος από τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ, παρέστη τιμητικά προσκληθείς στην εκδήλωση που διοργανώθηκε με την ευκαιρία της πρώτης επετείου της ιδρύσεως του τηλεοπτικού σταθμού N.T.V. κατά την οποία απονεμήθηκαν βραβεία.

Αλλες Πατριαρχικές Ειδήσεις

Κατά την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Συνεδριακό Κέντρο Lütfi Kirdar, ήταν παρόντες ο Πρόεδρος της Τουρκικής Δημοκρατίας, ο Πρόεδρος του Αζερμπαϊτζάν, ο Πρόεδρος της Μ. Τουρκικής Εθνοσυνέλευσης, ο Πρωθυπουργός και υπουργοί της Τουρκικής Κυβερνήσεως και άλλες προσωπικότητες.

Το απόγευμα της 1ης Φεβρουαρίου επισκέφθηκαν το Οικ. Πατριαρχείο και την Α.Θ.Π. τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο ο Υφυπ. Εξωτερικών των Η.Π.Α. κ. John Shattuck, υπεύθυνος για θέματα δημοκρατίας, ανθρωπίνων δικαιωμάτων και θρησκευτικής ελευθερίας. Τον υφυπ. συνόδευσαν οι αρμόδιοι του Αμερικανικού Προξενείου της Πόλης κ.α.

Ο υψηλός επισκέπτης και η συνοδεία του έγιναν δεκτοί από τον Προκαθήμενο, στο Πατριαρχικό Γραφείο και στη συνέχεια όλοι προσήλθαν στην αίθουσα του Θρόνου και παρέστησαν στη δεξίωση που δόθηκε από την Α.Θ.Π. και την Αγ. και Ι. Σύνοδο προς τιμήν του φιλοξενουμένου επισκέπτη.

Κατά τη δεξίωση παρέστησαν τα μέλη της Αγ. και Ι. Συνόδου, πλείστοι ιεράρχες του Θρόνου, εκπρόσωποι ξένων δογμάτων, Πρόξενοι διαφόρων χωρών στην Πόλη, εκπρόσωποι του Νομάρχη και του Δημάρχου της Πόλης, πολιτικοί, επιχειρηματίες, δημοσιογράφοι κ.α.

Στο τέλος της δεξίωσης η Α.Θ.Π. προσφώνησε τον Αμερικανό υφυπουργό ο οποίος και απάντησε κατάλληλα. Μετά τη λήξη της δεξίωσης ο υψηλός επισκέπτης και οι συνοδοί του αποχώρησαν τιμητικά από το Οικ. Πατριαρχείο.

Η Α.Θ.Π. ο Πατριάρχης, συνοδευόμενος από τον Σεβ. Μητροπολίτη Γέροντα Εφέσου κ. Χρυσόστομο, ετίμησε με την υψηλή παρουσία Του την έναρξη των εργασιών του Συνεδρίου των τμημάτων Τουρκίας και Ελλάδας του "Διεθνούς Συμβουλίου Μνημείων και Τοποθεσιών" (ICOMOS), το απόγευμα της Τετάρτης 18 Φεβρουαρίου στις αίθουσες του Πολυτεχνείου Yildiz.

Κοινότητες - Εκκλησίες

Την Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου, 8 Φεβρουαρίου ετελέσθη στον Ι. Ναό της Παναγίας των Βλαχερνών Αρχιερατική Επιμνημόσυνη Θ. Λειτουργία, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Λαοδικείας κ. Ιακώβου. Μετά τη Θ. Λειτουργία επακολούθησε δεξίωση. Στη συνέχεια πραγματοποιήθηκε ξενάγηση από την κ. Αικατερίνη Πρόκου στις φυλακές του Ανεμά και σε άλλους αρχαιολογικούς χώρους, κατόπιν δε παρακάθησαν οι εκδρομείς σε γεύμα.

Την αυτή Κυριακή (αρχή του Τριωδίου) ετελέσθη επίσης Αρχιερατική Θ. Λειτουργία στον καθεδρ. Ι. Ναό της Αγ. Τριάδος Χαλκηδόνος προεξάρχοντος του Σεβ. Ποιμενάρχη Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ.

Την 8η Φεβρουαρίου, Κυριακή του Τελώνου και Φαρισαίου λειτούργησαν οι ναοί:

Προφ. Ηλιού Σκουτάρεως. Αγ. Δημητρίου Ταταούλων, ιερουργούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μετρών και Αθείρων κ. Θεοκλήτου. Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγ. Ρεύματος, ιερουργούντος του Πανιερ. Μητροπολίτου Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίου. Αγ. Κυριακής Κοντοσκαλίου, χοροστατούντος του Σεβ. Μητροπολίτου Σελευκείας κ. Κυρίλλου. Κατά τη Θ. Λειτουργία ευλογήθηκε αρτοκλασία. Αγ. Τριάδος Ταξίμ, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Γερμανού. Ευαγγελιστρίας προπόδων Ταταούλων. Αγ. Γεωργίου Γελντεγιρμέν Χαλκηδόνος. Μητροπολιτικός Ν. Αγ. Παρασκευής Θεραπείων χοροστατούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου Μητροπολίτου Δέρκων κ. Κωνσταντίνου.

Τη Δευτέρα 9 Φεβρ. εορτή του Αγ. Ιερομάρτυρος Χαραλάμπους του Θαυματουργού πανηγυρίζοντος του Ι. Ναού του Αγ. Χαραλάμπους Βεβεκίου ετελέσθη πανηγυρικός Μ. Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, την επομένη δε ημέρα, Τρίτη 10 Φεβρ., πανηγυρική Θ. Λειτουργία επίσης μετ' αρτοκλασίας. Σε αμφότερες Ι. Ακολουθίες προεξήρχε ο Πανιερ. Μητροπολίτης Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίος. Επακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική Αίθουσα.

Στις 10 Φεβρ. μνήμη του Αγ. Χαραλάμπους ετελέσθη στο Ι. Νεκροταφειακό Αγίασμα του Αγ. Χαραλάμπους Νεοχωρίου παράκληση και αναγνώσθηκε Τρισάγιο στη μνήμη των αναπαυομένων αειμνήστων νεκρών της Κοινότητος.

Επίσης κατά την εορτή του Αγ. Χαραλάμπους ετελέσθη Θ. Λειτουργία μεταξύ άλλων στον Ι. Ναό του Αγ. Δημητρίου της Κοινότητος Ταταούλων προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Μετρών και Αθύρων κ. Θεοκλήτου.

Την Κυριακή του Ασώτου 15 Φεβρουαρίου ετελέσθη στον Ι. Ναό του Αγ. Γεωργίου Μακροχωρίου, πανηγυρική Αρχιερατική Θ. Λειτουργία μετ' αρτοκλασίας υπέρ υγείας, προστασίας και ενισχύσεως των διδασκόντων και διδασκομένων στη Σχολή της Κοινότητας, ιερουργούντος του Ποιμενάρχου Μητρ. Δέρκων κ. Κωνσταντίνου.

Μετά την απόλυση πραγματοποιήθηκε τελετή με την ευκαιρία της Γιορτής των Γραμμάτων στην Κοινοτική Αίθουσα, με ποιήματα και τραγούδια από τους μαθητές της Κοινοτικής Σοχλής και προσφέρθηκαν ανθοδέσμες στο διδάσκον προσωπικό.

Το Σάββατο 14 Φεβρουαρίου ετελέσθη στον Γηροκομειακό Ι. Ναό των Αγ. Αναργύρων των Νοσοκομείων Βαλουκλή Θ. Λειτουργία ιερουργούντος του Πανιερ. Μητροπολίτου Ευδοκιάδος κ. Ειρηναίου.

Στη συνέχεια τελέσθηκε 40θήμερο Αρχιερατικό Μνημόσυνο υπέρ αναπαύσεως της ψυχής της αειμνήστου Ειρήνης Καρατζάογλου. Επακολούθησε γεύμα εις άπαντας τους παρευρισκομένους και γηροκομουμένους.

Την Κυριακή 22 Φεβρουαρίου των Απόκρεω ετελέσθη Θ. Λειτουργία μεταξύ άλλων και στους κάτωθι Ι. Ναούς:

Θ. Μεταμορφώσεως Κανδυλλί, προεξάρχοντος του Σεβ. Ποιμενάρχου Μητροπολίτου Γέροντος Χαλκηδόνος κ. Ιωακείμ.

Παμμεγίστων Ταξιαρχών της Κοινότητος Μεγ. Ρεύματος, προεξάρχοντος του Σεβ. Μητροπολίτου Τρανουπόλεως κ. Γερμανού.

Το Σάββατο 21 Φεβρουαρίου των Ψυχών, ετελέσθη σ' όλους τους Ι. Ναούς της Αρχιεπισκοπής και των Ι. Μητροπόλεων Θ. Λειτουργία και Ακολουθία του Εσπερινού.

Η Κοινότης Αγ. Στεφάνου ετίμησε τους διδάσκοντας και διδασκομένους την Κυριακή του Ασώτου 15 Φεβρουαρίου δια πανηγυρικής Θ. Λειτουργίας μετ' αρτοκλασίας υπέρ ενισχύσεως αυτών στο έργο της Παιδείας και της μόρφωσης ιερουργούντος του Σεβ. Ποιμενάρχου Μητροπολίτου Δέρκων κ. Κωνσταντίνου.

Επακολούθησε η καθιερωμένη Εορτή των Γραμμάτων στην Κοινοτική Αίθουσα με τραγούδια και ποιήματα των μαθητών και προσφέρθηκαν ανθοδέσμες στο διδάσκον προσωπικό.

Η Εκκλησιαστική Επιτροπή του Ι. Ναού του Αγ. Νικολάου Τόπκαπι φόρο τιμής αποτίουσα στη μνήμη των Μεγάλων Ευεργετών, Ευεργετών, Δωρητών και Αφιερωτών και των απανταχού της γης ευσεβώς κεκοιμημένων ενοριτών αυτής, ετέλεσε την Κυριακή της Αποκρηάς 22 Φεβρουαρίου το καθιερωμένο Πάνδημο Αρχιερατικό Μνημόσυνο για την ανάπαυση των ψυχών τους.

Την επιμνημόσυνη Θ. Λειτουργία ετέλεσε ο Μητροπολίτης Σελευκείας κ. Κύριλλος. Επακολούθησε δεξίωση στην Κοινοτική Αίθουσα όπου διανεμήθηκαν και τα κόλλυβα.

Την Κυριακή 22 Φεβρουαρίου της Αποκρηάς, στον Ιερό Ναό Γενεθλίων της Θεοτόκου ετελέσθη Θ. Λειτουργία. Μετά ετελέσθη ο Αγιασμός για την έναρξη επισκευών του Ιερού Ναού και της Κοινοτικής Σχολής.

Δραστηριότητες Σχολείων - Σωματείων

Ο Μορφωτικός και Καλλιτεχνικός Σύνδεσμος Φερίκιοϊ κατά την πρώτη επέτειο του θανάτου του αειμνήστου **Μάρκου Ψαρόπουλου**, τέως προέδρου αυτού, πραγματοποίησε το εξής επιμνημόσυνο πρόγραμμα:

Ετέλεσε Τρισάγιο στον τάφο του στις 4 Φεβρουαρίου στο Νεκροταφείο του Αγίου Ελευθερίου με τη συμμετοχή όλων των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου, και

Διοργάνωσε πνευματικό μνημόσυνο την ίδια μέρα στην έδρα του με κύριο ομιλητή τον Σεβασμιότατο Μητροπολίτη Φιλαδελφείας κ. **Μελίτωνα.**

Στις 18 Φεβρουαρίου η εκπαιδευτικός Δις. **Αγνή Νικολαΐδου** μίλησε από την έδρα του Μορφωτικού και Καλλιτεχνικού Συνδέσμου Φερίκιοϊ με θέμα: "*Το Ιωακείμειο Παρθεναγωγείο*".

Ο Σύνδεσμος Αποφοίτων Ζαππείου διοργάνωσε το Σάββατο 21 Φεβρουαρίου το καθιερωμένο Αποκριάτικο Πάρτι για τα παιδιά στην έδρα του.

Ποικίλες Αλλες Ειδήσεις

Την Κυριακή 22 Φεβρουαρίου ετέλεσαν τους γάμους των στον Π. Πατριαρχικό Ναό του Αγ. Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου, ο **Ιωάννης Δημητρίου Μαδυτηνός** και η **Ολγα Αθανασίου Μιράνκο.**

Προσφορές Δωρεών

Κατά τη διάρκεια του Φεβρουαρίου προσφέρθηκαν για φιλανθρωπικούς σκοπούς, σύμφωνα με δημοσιευμένα μόνο στην "Απογευματινή" στοιχεία οι κάτωθι δωρεές:

α) Περί το 1.150.000.000 (ένα δισεκατομμύριο, εκατόν πενήντα εκατομμύρια) Λ.Τ.

β) Πολλά γεύματα στο Γηροκομείο και στα Συσσίτια

γ) Πλείστες άλλες προσφορές σε είδος και αντικείμενα σε ευαγή ιδρύματα.

Κηδείες

Κηδεύτηκε στην Πόλη η αείμνηστη **Βασιλική Μ. Καρτάλη**, την Πέμπτη 19 Φεβρουαρίου στον Ι. Ναό των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μεγ. Ρεύματος.

ΔΥΟ ΑΓΝΩΣΤΕΣ ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΠΑΠΑΝΟΥΤΣΟΥ ΣΤΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΜΑΝΟ

του Γιώργου Ανδριωμένου

Όταν μετά το 1923, τα πράγματα για την Ρωμιοσύνη της Πόλης άλλαξαν, πολλοί ήταν εκείνοι που ισχυρίζονταν πως, τώρα πλέον, η σημασία της ήταν εντελώς τοπική, και η πνευματική της ακτινοβολία, αλλά και η εμβέλεια των πνευματικών της ανθρώπων δεν θα ξεπερνούσαν τα στενά τοπικά όρια. Μεταξύ των πολλών παραδειγμάτων που διέψευσαν πανηγυρικά τον ισχυρισμό αυτό ήταν και ο εκπαιδευτικός Δημήτριος Μάνος. Την απόδειξη την βλέπουμε στο παρακάτω δημοσίευμα που ο συνεργάτης μας Στέφανος Δεκαβάλλας ανακάλυψε στην "Νέα Εστία" (τεύχος 1693, 15.1.98) και παρέδωσε στη διεύθυνση της "Ε". Επειδή ένας από τους σκοπούς της εφημερίδας μας είναι και η συγκέντρωση στοιχείων που εκφράζουν την παρουσία στην Πόλη της σύγχρονης Ρωμιοσύνης, την αναδημοσιεύουμε συνοδεύοντάς την με διορθωτικό κείμενο που αποκαθιστά και κάποια λεπτομέρεια, για την οποία ο πονήσας κ. Γιώργος Ανδριωμένος, μη έχοντας στη διάθεσή του επαρκείς πηγές, παρασύρθηκε σε παραδρομή. Ακόμα, στο κείμενο γίνεται αναφορά και σε άλλο πνευματικό άνθρωπο της Πόλης, τον κ. Αριστείδη Πασαδαίο.

"Ε"

Στον φίλο Αργύρη Βουρνά

Η προσφορά του **Ευάγγελου Παπανούτσου** (Πειραιάς 1900 - Αθήνα 1982) στην πνευματική ζωή της σύγχρονης Ελλάδας υπήρξε, αναμφίβολα, σημαντική. Το πλούσιο και πολυσχιδές συγγραφικό του έργο και η ακατάπαυστη δραστηριότητά του περιστράφηκαν κυρίως γύρω από τη φιλοσοφία, την κριτική, την παιδαγωγική και τη νεοελληνική εκπαίδευση. Καθοριστική ήταν η συμβολή του στην εδραίωση και ενίσχυση των ιδεών του Εκπαιδευτικού Δημοτικισμού, ενώ διατηρούσε επαφές και συνεργάστηκε με αρκετές σημαίνουσες προσωπικότητες στον χώρο των νεότερων γραμμάτων και της Παιδείας[1].

Στο άρθρο αυτό θα μας απασχολήσουν δύο ανέκδοτες έως σήμερα επιστολές, τις οποίες ο Παπανούτσος απηύθυνε προς τον λόγιο **Δημήτριο Μάνο**, γόνο της παλαιάς και γνωστής οικογένειας της Κωνσταντινούπολης[2]. Πρόκειται για δύο επιστολικά δελτάρια, τα οποία αποστέλλονται από την Αθήνα στην Πόλη στα τέλη του 1953 (το πρώτο) και τις αρχές του 1954 (το δεύτερο) και αναφέρονται σε κάποια πνευματικά και εκπαιδευτικά θέματα της εποχής.

Η πρώτη επιστολή φέρει ημερομηνία 1 Οκτωβρίου 1953 και αφορά τη συνεργασία των δύο ανδρών στη σειρά "*Αρχαίοι Ελληνες Συγγραφείς*", του εκδοτικού οίκου Ι.Ν. Ζαχαρόπουλου, στην οποία ο Ε.Π. Παπανούτσος είχε ορισθεί "επιμελητής εκδόσεως". Η εν λόγω εκδοτική προσπάθεια αποτέλεσε σταθμό στη γνωριμία του ελληνικού αναγνωστικού κοινού με τους αρχαίους συγγραφείς μας κατά τη δεκαετία του 1950 (πιο συγκεκριμένα από το 1954 έως το 1958). Η προετοιμασία της σειράς είχε ξεκινήσει τουλάχιστον από το 1953, οπότε εμφανίζεται ο Ζαχαρόπουλος να θέτει υπόψη του Παπανούτσου τα χειρόγραφα των φιλολογικών υπευθύνων κάθε τόμου για να τα διαβάσει, προτού αυτά παραδοθούν στο τυπογραφείο. Ο Παπανούτσος, από την πλευρά του, είχε ήδη έρθει σε επαφή με φιλολόγους και αρχαιογνώστες, στους οποίους ανέθεσε να μεταφράσουν και να σχολιάσουν αρχαιοελληνικά κείμενα. Ετσι, η μετάφραση και ο σχολιασμός της "*Ιστορίας*" του Πολυβίου είχε ανατεθεί στον Δημήτριο Μάνο, του οποίου το ενδιαφέρον για την αρχαία ελληνική γραμματεία είναι και από αλλού μαρτυρημένο[3]. Το συγκεκριμένο έργο, όμως, είχε στο μεταξύ μεταφραστεί από τον αείμνηστο Σταύρο Τζουμελέα, πρώην Γενικό Επιθεωρητή Μέσης Εκπαιδεύσεως και επιμελητή άλλων ανάλογων εκδόσεων (4), γεγονός "*πολύ παράδοξο*", ώστε να αναγκάσει τον Παπανούτσο να ζητήσει από τον Μάνο να μην ασχοληθεί πλέον με τον Πολύβιο και να βρει άλλον συγγραφέα της ελληνικής αρχαιότητας για να μεταφράσει. Παραταύτα, φαίνεται ότι η σχετική εργασία του Μάνου είχε προχωρήσει αρκετά ή ότι η μετάφραση του Τζουμελέα χρειαζόταν περαιτέρω επεξεργασία και φροντίδα. Πώς αλλοιώς να εξηγήσουμε την τελική μορφή που πήρε στην πιο πάνω σειρά η έκδοση της "*Ιστορίας*" του Πολυβίου, στην οποία εμφανίζονται να έχουν συνεργαστεί οι Τζουμελέας, Μάνος και Παπανούτσος (5);

Η δεύτερη επιστολή γράφτηκε στις 31 Μαρτίου 1954 και, μαζί με την αποστολή ευχών, αναφέρεται στην επανέκδοση του περιοδικού **"Παιδεία"** υπό νέα οικονομική διεύθυνση, καθώς και στην επίσκεψη αντιπροσωπείας εκπαιδευτικών στην Κωνσταντινούπολη, προκειμένου να ρυθμιστούν κάποια ζητήματα. Ο Παπανούτσος ανταποδίδει τις ευχές που τού είχαν στείλει (με αφορμή το νέο έτος ή -προφανέστερα- την ονομαστική του εορτή) οι Δημήτριος Μάνος, κάποιος "Δεσπότης" -για τον οποίο τίποτε άλλο δεν αναφέρεται- και ο "φίλος" του **Αριστείδης Πασαδαίος,** "βυζαντινολόγος και καθηγητής της Χριστιανικής Αρχιτεκτονικής (Χριστιανικής Τέχνης και Αισθητικής) στην Θεολογική Σχολή Χάλκης από το 1947 ώς το 1976 (γεννήθηκε στη Χάλκη το 1912)" (6). Ο Πασαδαίος "*από το 1986 μέχρι το 1989 υπήρξε αρχιτέκτονας του ανεγερθέντος συγκροτήματος κτηρίων του Οικουμενικού Πατριαρχείου, τα οποία είχαν αποτεφρωθεί κατά την πυρκαγιά του 1941. Τα εγκαίνια του νέου "Πατριαρχικού Οίκου" στο Φανάριο Κωνσταντινουπόλεως έγιναν στις 17 Δεκεμβρίου 1989*" (7).

Η **"Παιδεία"** άρχισε να κυκλοφορεί από τον Οκτώβριο του 1946. Ως το 1951 κυκλοφόρησαν πέντε τόμοι του περιοδικού. Διευθυντής του, σε αυτή την πρώτη περίοδο της κυκλοφορίας του, ήταν ο Ευάγγελος Παπανούτσος και τα έξοδα έκδοσης κάλυπτε ο εκδοτικός οίκος Ι. και Π. Ζαχαρόπουλου (8). Ο κύριος στόχος του συγκεκριμένου περιοδικού περιγράφεται στο πρώτο κιόλας τεύχος του: "*Η έκδοση αυτού του περιοδικού επήγασεν από μιά πίστη και μιάν ελπίδα. Και έρχεται να εμπνεύση μιά πίστη και μιάν ελπίδα. Την πίστη ότι το πιο ουσιαστικό και γόνιμο κεφάλαιο που πρέπει να αξιοποιήση ο συγκλονισμένος ως τα μύχιά του μεταπολεμικός κόσμος, για να βρη τη νέα Τάξη, το νέο Ρυθμό της ζωής του, είναι η Παιδεία των Νέων. Και την ελπίδα ότι είτε το θέλομε είτε όχι, αργά ή γρήγορα, θα κατανοηθή από όλους η θεμελιώδης σημασία αυτού του παράγοντος και όλοι, Λαοί και Ατομα, θα στρέψουν την προσοχή και τη στοργή τους προς τα Νειάτα. Προς την ουσιαστική, τη φωτισμένη, την πραγματική μόρφωσή τους.*" (9) Από το 1952 και εξής, το περιοδικό μετονομάζεται σε **"Παιδεία και Ζωή"** (10). Διευθυντής του παραμένει ο Παπανούτσος (μέχρι το 1961, οπότε σταματά οριστικά η έκδοσή του), ενώ το τυπογραφικό κόστος αναλαμβάνει αρχικά ο Ιωάννης Ν. Ζαχαρόπουλος (1952-1953) και έπειτα "ένας κύκλος φίλων" (1954-1961). Το περιοδικό διέκοψε την κυκλοφορία του κατά το διάστημα Ιανουαρίου - Μαρτίου του 1954 (11). Ο Παπανούτσος αισθάνεται ότι πρέπει να ξεκαθαρίσει και πάλι τη θέση του: "*Η μικρή καθυστέρηση στην έκδοση του νέου τόμου του περιοδικού μας, οφείλεται στην ανάγκη που παρουσιάσθηκε να τεθεί σε νέα βάση η προσπάθειά μας και να αναθεωρηθούν οι εκδοτικοί της όροι. (...) Ο δημοτικισμός και η ζωντανή, η θεμελιωμένη στα αυθεντικά στοιχεία του εθνικού μας πολιτισμού παιδεία βρίσκεται και πάλι σε διωγμό στον τόπο μας, όπως δείχνουν μερικά βαρειάς μορφής συμπτώματα. Για τούτο χρειάζεται πάλι αγώνας, για να σώσομε την ιδέα του δημοτικισμού από τις συκοφαντίες των κακοπροαίρετων αντιπάλων και τις παρεξηγήσεις αμαθών και αφελών φίλων. Σ' αυτό τον αγώνα θα ταχθεί με όλες του τις δυνάμεις το περιοδικό μας. Και επειδή αυτή την φορά δεν υπάρχει πίσω του εκδότης, αλλά η έκδοση γίνεται και με οικονομικές ακόμη θυσίες των κυριότερων συνεργατών του, ελπίζομε ότι όσοι εκτιμούν την προσπάθειά μας και καταλαβαίνουν την εθνική της σημασία δεν θα αρνηθούν τη συμπαράστασή τους.*" (12) Είναι χαρακτηριστικό ότι η συνεργασία των νέων εκδοτών με το βιβλιοπωλείο του Ζαχαρόπουλου συνεχίστηκε, αφού αυτό ανέλαβε στο εξής και την κεντρική πώληση της **"Παιδείας"**. Ακριβώς σε αυτό το μεταίχμιο, στο πέρασμα δηλαδή της οικονομικής διαχείρισης του περιοδικού στα χέρια του κύκλου του Παπανούτσου, γράφεται το δεύτερο γράμμα προς τον Δημήτριο Μάνο και ζητείται ανοικτά η βοήθειά του, με την ανεύρεση και εγγραφή νέων συνδρομητών στην Πόλη.

Ο Δημήτριος Μάνος δεν υπήρξε μόνο φίλος του Ευάγγελου Παπανούτσου, αλλά και ένας από τους τακτικούς συνεργάτες της **"Παιδείας"** (13), ιδίως κατά τη δεύτερη περίοδο της έκδοσής της. Οι φιλικές και οικογενειακές σχέσεις Παπανούτσου - Μάνου μαρτυρούνται, εκτός των άλλων, από την προσφώνηση "*Δημητρό*" και τους χαιρετισμούς του ίδιου του Παπανούτσου και της γυναίκας του στην "*κυρία Μαρίκα*", καθώς επίσης και από την επαφή του μεγάλου παιδαγωγού με τον "*πεθερό*" του Μάνου και γενικότερα από το ύφος των γραμμάτων. Ειδικότερα, στη δεύτερη επιστολή γίνεται μνεία σε "*δύο-τρεις σοφούς εκπαιδευτικούς*", οι οποίοι πήγαν τότε στην Πόλη για "*να ρυθμίσουν τα ζητήματα*". Η αντίδραση του Παπανούτσου είναι πολύ ενδιαφέρουσα: "*Ο Θεός βοηθός!*", αναφωνεί, παροτρύνοντας συγχρόνως τον στενό του φίλο: "*Εσύ πάντως να τους φερθείς φιλικά*". Δεν είναι τυχαίο ότι από το 1955 και εξής κυκλοφορούν από τον Ο.Ε.Σ.Β. νέα αναγνωστικά για τους Ελληνες της Πόλης και τους εν Ελλάδι Μουσουλμάνους, για όλες σχεδόν τις τάξεις του Δημοτικού Σχολείου. Οι τελικές επιλογές των Ελλήνων σχολικών ανθολόγων υπαγορεύθηκαν, σε μεγάλο βαθμό, από τις τεταμένες πολιτικές σχέσεις των δύο χωρών και το διαφορετικό θρησκευτικό συναίσθημα. Μια συστηματικότερη μελέτη των πιο πάνω εγχειριδίων θα μπορούσε να μας αποκαλύψει πολλά, ιδίως όταν οι προαναφερθείσες επιλογές συγκριθούν προς τις αντίστοιχες των Τούρκων συντακτών παρόμοιων αναγνωσμάτων. Οπως δεν είναι τυχαίο και το γεγονός ότι ο Παπανούτσος θίγει ένα τέτοιο ζήτημα στον Κωνσταντινουπολίτη λόγιο φίλο του, από τη στιγμή που ο Μάνος είχε κατ' επανάληψη ασχοληθεί με τα εκπαιδευτικά πράγματα της Τουρκίας, από τις στήλες μάλιστα της **"Παιδείας"** (14). Ποιά να ήταν άραγε η στάση που κράτησε ο Μάνος σε όσα του υπαγόρευσε ο Παπανούτσος;

Στη συνέχεια παραθέτουμε τα κείμενα των δύο επιστολών.

Η πρώτη είναι ένα ταχυδρομικό δελτάριο λευκού χρώματος και έχει διαστάσεις 9,6x14 εκ. Η εμπρόσθια όψη του έχει συμπληρωθεί οριζοντίως και η πίσω καθέτως. Είναι γραμμένο με μελάνι και με το χέρι του Ευάγγελου Παπανούτσου. Η κατάσταση του χαρτιού είναι πολύ καλή και η γραφή ευανάγνωστη. Το δελτάριο στάλθηκε από την Αθήνα (Ταχυδρομείο της πλατείας Συντάγματος) στις 1.Χ.53 και διαβάζεται κατά πιστή μεταγραφή ως εξής:

φ. 1r *Κύριον*
Dimitri Manos
Faik Pasa Cad. No 19/4
Αεροπορικώς Εις Beyoglu
ISTANBUL
εις Τουρκίαν

φ. 1v *Αθήνα 1 Οκτ. 1953*
Αγαπητέ μου Δημητρό,

Σου γράφω βιαστικά για να σου πω κάτι πολύ παράδοξο:

Ανάμεσα στα χειρόγραφα που μου έδωσε ο Ζαχαρόπουλος να διαβάσω (μεταφράσεις αρχαίων για έκδοση) βρήκα και τη μετάφραση του Πολυβίου από τον μακαρίτη Στ. Τζουμελέα, Γεν. Επιθ. Μ. Εκπ..!-

Επομένως, μην ασχοληθής εσύ με Πολύβιο.

Σκέψου με ποιόν άλλο συγγραφέα θα μπορούσες να μας βοηθήσης. Στο μεταξύ θα σκεφθώ κ' εγώ και θα σου γράψω.

Χαιρετισμούς στην Κυρία Μαρίκα.

Η γυναίκα μου σας χαιρετά (εχ χαιρετώ)

Γειά κ(αι) Χαρά!

Ε. Παπανούτσος

Το δεύτερο ταχυδρομικό δελτάριο είναι χρώματος πορτοκαλί και έχει διαστάσεις 9,3x13,5 εκ. Η εμπρόσθια όψη έχει συμπληρωθεί οριζοντίως και η πίσω καθέτως. Και αυτό είναι αυτόγραφο του Ευάγγελου Παπανούτσου και έχει γραφεί με μελάνι. Η κατάσταση του χαρτιού είναι άριστη και η γραφή ευανάγνωστη. Το δελτάριο στάλθηκε από την Αθήνα (Ταχυδρομείο Παγκρατίου) στις 1.IV.54 και διαβάζεται κατά πιστή μεταγραφή ως εξής:

φ 1r *Κύριον Monsieur*
Dimitri Manos
Faik Pasa cad. No 19/4
Αεροπορικώς Εις Beyoglu
ISTANBOUL
Par Avion Turquie

φ1v *Αθήναι*
31 Μαρτ. 1954
Αρτοτίνης 6

Αγαπητέ μου Δημητρό,

Ευχαριστώ για τις ευχές σου. Ευχαρίστησε εκ μέρους μου τον αγαπητό μας Δεσπότη για τις τηλεγραφικές ευχές που μου έστειλε, καθώς και τον φίλο κ. Πασαδαίο για τις δικές του.

Η "Παιδεία" μας αύριο κυκλοφορεί. Θα συνεχίση θριαμβευτικά την έκδοσή της. Ενας κύκλος φίλων αναλάβαμε και την οικονομική της διεύθυνση. Γι' αυτό παρακαλούμε τους συνεργάτες & φίλους του περιοδικού να το βοηθήσουν με την εγγραφή συνδρομητών. Κοίταξε, τι μπορείς να κάνης και συ στήν Πόλη. Περιοδικό θα σου ταχυδρομώ εγώ, για να μη μπαίνη στον κόπο ο πεθερός σου. -Γράψε μου τα ονόματα εκείνων που θα ήθελαν να την παίρνουν, να τη στέλνω ταχ/κώς.

Μαθαίνω ότι έρχονται στην Πόλη δυο-τρεις σοφοί Εκπαιδευτικοί, να ρυθμίσουν τα ζητήματα! Ο Θεός βοηθός. -Εσύ πάντως να τους φερθείς φιλικά. Στην Κυρία Μαρίκα τους χαιρετισμούς μας.

Γειά κ(αι) Χαρά!

Ε. Παπανούτσος.

Σημειώσεις

1. Για τη ζωή και το συγγραφικό εργο του Ευάγγελου Παπανούτσου βλ. πρόχειρα, Νίκος Μπουγάς, "Παπανούτσος, Ευάγγελος", Εγκυκλ. Πάπυρος Λαρούς Μπριτάννικα, τόμος 48ος, Αθήνα: Πάπυρος 1990 σσ. 116-117.

2. Για τον Δημήτριο Π. Μάνο δεν στάθηκε δυνατό να βρούμε βιοεργογραφικές πληροφορίες σε κάποιο λεξικό ή εγκυκλοπαίδεια. Για τα επιφανέστερα μέλη της ονομαστής αυτής οικογένειας της Πόλης βλ. πρόχειρα, Εγκυκλ. Δομή έγχρωμη. Ολες οι γνώσεις για όλους, τόμ. 17ος, Αθήνα: Εκδ. "Δομή", α.ε., σ. 71

Σημ. «Ε»: Η απόδοση του επιθέτου του Δ. Μάνου σε φαναριώτικη οικογένεια αποτελεί παραδρομή. Ηδη ο ίδιος επικοινώνησε με τον κ. Γ. Ανδριωμένο και έδωσε τις σχετικές πληροφορίες. Συμπληρωματικά αναφέρουμε ότι, στην αφιερωμένη στο έργο και τη ζωή του Δ. Μάνου ομιλία του, ο κ. Στέλιος Ροΐδης, ανέφερε ότι τα μέλη της οικογενείας του είχαν το επίθετο "Μάνος" και οι ρίζες τους επεκτείνονται στην Κρήτη. Ο πατέρας του όμως ήταν γνωστός ως Πρόδρομος Βίντσης κι αυτό διότι ήταν μεγαλόσωμος και χειροδύναμος σε βαθμό που κατόρθωνε να σηκώνει μεγάλα βάρη. Ετσι του δόθηκε το παρατσούκλι από το γνωστό βιντς, το μηχάνημα δηλαδή με το οποίο σηκώνονται μεγάλα βάρη και ο πατέρας του πολιτιγραφήθηκε ως Βίντσης. Η οικογένεια δεν διαθέτει άλλες πληροφορίες για τις ρίζες της.

3. Βλ., λ.χ. Δημ. Π. Μάνος, Το λυκόφως των αρχαίων. (Τρεις τελευταίοι Ελληνες), Αθήναι: Εκδ. Οίκος Γ. Φέξη 1962.

4. Για τη ζωή και το έργο του Στ. Τζουμελέα δεν βρήκαμε στοιχεία. Γνωρίζουμε μόνο ότι είχε εκδόσει, μαζί με τον Π.Δ. Παναγόπουλο, το βιβλίο: Η εκπαίδευσή μας στα τελευταία εκατό χρόνια, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Δημητράκου 1933 και ότι είχε επιμεληθεί, μεταξύ άλλων, την εισαγωγή, μετάφραση και σχολιασμό στα έργα: Λυσίου, «Λόγοι Α'-Δ'», Ξενοφώντος, «Πόροι ή περί Προσόδων», Πλάτωνος «Γοργίας Α'-Β'» (στη Βιβλιοθήκη Ζαχαρόπουλου), Ισοκράτους, «Αρεοπαγιτικός. Περί ειρήνης» (στη Βιβλιοθήκη Παπύρου, αρ. 131-139) και Σοφοκλέους, «Οιδίπους Τύραννος». Μετάφρασις με γραμματικάς, συντακτικάς και πραγματικάς παρατηρήσεις, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Ι & Π. Ζαχαρόπουλου 1946.

5. Βλ. σχετικά, Πολυβίου, «Ιστορία» (Βιβλ. Α'-Βιβλ. Β') Αρχαίον Κείμενον - Εισαγωγή - Μετάφρασις - Σχόλια Στ. Τζουμελέα - Δημ. Π. Μάνου, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Ι.Ν. Ζαχαρόπουλου 1955 (Αρχαίοι Ελληνες Συγγραφείς: Επιμελητής Εκδ. Ε. Π. Παπανούτσος, αρ. 45, 46) Πολυβίου, «Ιστορία» (Βιβλ. Γ' - Κεφ. 1-61, Βιβλ. Γ' - Κεφ. 62-τέλους). Αρχ. κείμενον - Μετάφρασις - Σχόλια Ε. Π. Παπανούτσου, Αθήναι: Εκδ. Οίκος ι. Ν. Ζαχαρόπουλου 1957 Αρχαίοι Ελληνες Συγγραφείς: Επιμελητής Εκδ. Ε. Π. Παπανούτσος, αρ. 67, 68, Πολυβίου "Ιστορία" (Βιβλ. Δ' - Κεφ. 1-67, Βιβλ. Δ' - Κεφ. 68, Βιβλ. Ε' - κεφ. 39, Βιβλ. Ε' - κεφ. 40 - τέλους) Αρχ. κείμενον - Εισαγωγή - Μετάφρασις - Σχόλια Στ. Τζουμελέα - Δημ. Π. Μάνου, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Ι. Ν. Ζαχαρόπουλου 1958, Αρχαίοι Ελληνες Συγγραφείς: Επιμελητής Εκδ. Ε. Π. Παπανούτσος, αρ. 91, 92, 93.

6. Βλ. Σ. Δ. Κοντογιάννης, "Πασαδαίος, Αριστείδης" Εγκυκλ. Πάπυρος Λαρούς Μπριτάννικα, τόμ. 48ος, Αθήνα: Πάπυρος 1990 σσ. 226.

7. Αυτόθι. Μερικές από τις πιο γνωστές εργασίες του Αριστείδη Πασαδαίου είναι οι εξής: Επί δύο βυζαντινών μνημείων της Κωνσταντινουπόλεως αγνώστου ονομασίας. Διατριβή. Εν Αθήναις 1965 (Βιβλ. της εν Αθήναις Αρχαιολ. Εταιρείας, αρ.55)· "Μία ειδική περίπτωση της Βυζαντινής αρχιτεκτονικής μορφολογίας", Εις μνήμην Παναγιώτου Α. Μιχελή / In memoriam Panayotis Michelis, Αθήναι: Ελλ. Εταιρεία Αισθητικής 1972, σσ. 168-173· Η λαϊκή αρχιτεκτονική της Ιμβρου, Αθήναι 1973 (Ακαδημία Αθηνών. Δημοσιεύματα του Κέντρου Ερεύνης της Ελλ. Λαογραφίας, αρ.12)· Ο κεραμπλαστικός διάκοσμος των Βυζαντινών κτηρίων της Κωνσταντινουπόλεως, Εν Αθήναις 1973 (Βιβλ. της εν Αθήναις Αρχαιολ Εταιρείας, αρ.76)· Ο Πατριαρχικός Οίκος του Οικουμενικού Θρόνου, Θεσσαλονίκη 1976 (Ιδρ. Μελετών Χερσονήσου του Αίμου, αρ. 157).

8. Βλ. "Παιδεία". Μηνιαίο περιοδ. μελέτης, ερεύνης, διαφωτισμού. Δ/ντής Ε.Π. Παπανούτσος, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Ι. & Π. Ζαχαροπούλου, έτος Α': 1946/7, Β': 1948, Γ: 1949, Δ': 1950, Ε': 1951.

9. Η Διεύθυνση, "Το πρόγραμμά μας", Παιδεία, έτος Α', τεύχος 1, 15 Οκτ. 1946, σ. 1.

10. Βλ. "Παιδεία και Ζωή". Μηνιαίο περιοδ. μελέτης - έρευνας - διαφωτισμού. Δ/ντής Ε.Π. Παπανούτσος, Αθήναι: Εκδ. Οίκος Ιω. Ν Ζαχαρόπουλος, έτος Α': 1952 (τ. 1, 15 Ιαν.) Β': 1953, Γ': 1954, Δ: 1955, Ε': 1956, Στ': 1957, Ζ': 1958, Η': 1959, Θ': 1960, Ι': 1961 (έως τεύχος 99).

11. Το τεύχος 24 κυκλοφόρησε στις 15 Δεκ. 1953 και το τεύχος 25 την 1η Απρ. 1954, σσ. 1, 2.

12. Η Διεύθυνση. "Και πάλι το πρόγραμμά μας", Παιδεία και Ζωή, έτος Γ', τεύχ. 25, 1 Απρ. 1954, σσ. 1, 2.

13. Βλ. Μεταξύ άλλων τις εργασίες του: "Το παραμύθι και η παιδαγωγική του σημασία", Παιδεία και Ζωή, έτος Β', τ.13, 15 Ιαν.1953, σσ. 11-14 και τ.14, 15 Φεβρ. 1953, σσ. 35-44· ''Ο Α. Δελμούζος και οι απόδημοι", αυτόθι, τ. 20-21, 15 Σεπτ. 1953, σσ. 244-247· "Ο Ανδ. Κάλβος (Σαν έργο, σαν επιβίωση, σαν δίδαγμα)", αυτόθι, έτος Ι', 1961, σσ. 166-172, 210-214, 241-247.

14. Βλ. χαρακτηριστικά τις εργασίες του Δημ. Π. Μάνου: "Διεθνής εκπαιδευτική κίνηση, Τουρκία. Εκπαιδευτικές ειδήσεις", Παιδεία και Ζωή, έτος Β' τ. 13, 15 Ιαν. 1953 σσ. 21-23· "Τουρκία. Το V Εκπαιδευτικό Συνέδριο", αυτόθι, έτος Β', τ. 15 και 16, 15 Απρ. 1953, σσ. 116-118· "Πορίσματα και παρατηρήσεις από στατιστικούς πίνακες που καλύπτουν την περίοδο της τελευταίας εικοσαετίας (1932-1952 και 1953)", αυτόθι, σσ. 118-120· "Ελληνισμός της Διασποράς. Η ομόγλωσση Στοιχειώδης Εκπαίδευση της Πόλης. Στατιστικά δεδομένα και πορίσματα", αυτόθι, έτος Β', τ. 23, 15 Νοεμ. 1953, σσ. 329-333 και τ. 24, 15 Δεκ. 1953, σσ. 360-363· "Ελληνισμός της Διασποράς. Η ομόγλωσση Μέση Εκπαίδευση της Πόλης. Στατιστικά δεδομένα και πορίσματα", αυτόθι, έτος Γ' τ. 25, 1 Απρ. 1954, σσ. 22-29· "Διεθνής εκπαιδευτική κίνηση. Τουρκία. Εκπαιδευτικές ειδήσεις", αυτόθι, έτος Γ', τ. 26, 1 Μαΐου 1954, σσ. 55-57.

Γύρισα τη δεύτερη σελίδα της "Ελευθεροτυπίας" (9.4.98) για να διαβάσω, όπως πάντα, τον Πέτρο Μανταίο πρώτα - πρώτα. Εκεί τις είδα να μου χαμογελάνε. Εντελώς τσαχπίνικα η Μπαχάρ, πιο συγκρατημένα η Φιντάν. Είχαν μπαϊράμι, λέει, και το γιόρταζαν στην Αθήνα˙ κάπου εκεί στο "Γκάζι", όπου είχαν εγκατασταθεί οικογενειακώς. Βέβαια, είπανε, παλιά στην Κομοτηνή, την πατρίδα τους, ήταν πιο ωραία τα μπαϊράμια! Είχανε χρώμα... Ομως... Ας όψεται η προσφυγιά.

Εχετε δίκιο κορίτσια. Το μπαϊράμι μακριά απ' την Κομοτηνή, είναι σαν τους "Χαιρετισμούς" μακριά απ' τις Βλαχέρνες!

Α! Και κάτι άλλο: Της Μπαχάρ και της Φιντάν τις αρέσει,λένε, και το Πάσχα. Διόλου παράδοξο. Αφού και στο Πάσχα αρέσουν η Ανοιξη και τα Φιντάνια.

Μεγάλη Διεθνής Εταιρία με ηγετική θέση στο χώρο των καταναλωτικών προϊόντων

ΖΗΤΑ
ΕΜΠΟΡΙΚΟ ΣΤΕΛΕΧΟΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΑΓΟΡΑ
ΜΕ ΕΔΡΑ ΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ο Υποψήφιος:
- ✔ Αποτελεί τον συνδετικό κρίκο μεταξύ της εταιρείας και του διανομέα / αντιπροσώπου στην Τουρκία
- ✔ Συνεργάζεται για τον προσδιορισμό της στρατιγικής ανάπτυξης των προϊόντων στην τοπική αγορά
- ✔ Διασφαλίζει την αποτελεσματική υλοποίηση των προγραμμάτων marketing της εταιρίας
- ✔ Παρέχει βοήθεια στον τοπικό διανομέα αποσκοπώντας στην αύξηση του πελατολογίου του
- ✔ Διατηρεί τακτική επαφή με τους βασικούς πελάτες και επιλύει προβλήματα που άπτονται της εμπορικής δραστηριότητας
- ✔ Επισκέπτεται τακτικά την τουρκική αγορά ελέγχοντας την ανάπτυξη των προϊόντων της εταιρείας
- ✔ Συλλέγει πληροφορίες για την ανταγωνιστική δραστηριότητα
- ✔ Προετοιμάζει μηνιαίες εκθέσεις αποτελεσμάτων

Πρέπει να διαθέτει:
- ✔ Πτυχίο Ανωτάτης Σχολής
- ✔ Εμπειρία στον χώρο των καταναλωτικών προϊόντων
- ✔ Γνώση της τουρκικής αγοράς
- ✔ Ικανότητα επικοινωνίας, διαπραγματεύσεων και καλές διαπροσωπικές σχέσεις
- ✔ Δυνατότητα παραμονής στην Τουρκία 2-3 εβδομάδες το μήνα
- ✔ Αριστη γνώση της τουρκικής γλώσσας και καλή γνώση της αγγλικής
- ✔ Ηλικία έως 40

Προσφέρονται:
- ✔ Πολύ καλές αποδοχές
- ✔ Αυτοκίνητο
- ✔ Ιατροφαρμακευτική περίθαλψη
- ✔ Συνταξιοδοτικό πρόγραμμα
- ✔ Αριστες εργασιακές σχέσεις

Αποστείλατε Βιογραφικό Σημείωμα
στην Bates Hellas, 11b Konitsis Str. Maroussi 151.25 GREECE
Att. L. M.

ΙΝΤΕΡΚΕΜ - ΕΛΛΑΣ
Α.Β.Ε.Ε.

Εύχεται στους φίλους, πελάτες και συνεργάτες της

ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ

ΔΙΕΥΘ. ΣΥΓΓΡΟΥ 232 - ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.72 ΤΗΛ. 95.99.813

Καραβάν
ΑΥΘΕΝΤΙΚΑ ΓΛΥΚΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
Catering • Patisserie • Confiserie

ΟΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΚΕΤΕΡΙΓΚ - ΓΛΥΚΑ ΑΝΑΤΟΛΗΣ
ΚΑΡΑΒΑΝ
εύχονται στους φίλους και πελάτες τους
ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ
ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΧΑΙΡΕΤΟΥΝ ΜΕ ΤΟ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΙΑΝΩΝ
Ο Σύνδεσμός μας
Εύχεται στα μέλη και τους φίλους του
ΧΑΡΟΥΜΕΝΟ ΠΑΣΧΑ
και υπενθυμίζει πως το Σάββατο
9 Μαΐου 1998 θα πραγματοποιηθεί το
ΔΕΙΠΝΟ ΑΓΑΠΗΣ
στην αίθουσα συνεστιάσεων του Πνευματικού μας Κέντρου.
Συμμετοχή στα τηλ. 64.40.961 (Απογεύματα Δευτέρας), 25.31.770 κα Ντάκ

Οι γέροντες του Γηροκομείου μας, η Διεύθυνση και το Προσωπικό
του Γηροκομείου και των Γραφείων, το Εθελοντικό Σώμα
και το Διοικητικό Συμβούλιο

της
ΕΣΤΙΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
χαιρετούν ολόψυχα όλους με το χαρμόσυνο
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ

της Αλκμήνης Διαμαντοπούλου

ΘΕΑΤΡΟ

Οταν η Ζωή Προσπερνάει

Είναι κάπου στην Αμερική, στα 1923, σ' ένα αγροτόσπιτο, μες στην καρδιά μιας πουριτανικής κοινωνίας, όπου η ασφυκτική πίεση ενός συντηρητικού περιβάλλοντος λασκάρει μονάχα όταν η καθημερινή ζωή ραντίζεται από γενναίες δόσεις οινοπνεύματος. Οι άνθρωποι ξεδίνουν μ' αυτόν τον τρόπο τα βράδια στο μπαρ, ενώ πάρα πολλοί είναι αυτοί που δεν περιμένουν καν να βραδιάσει για να γίνουν στουπί.

Στο "Φεγγάρι για καταραμένους" του Ο' Νηλ, η ηρωίδα, η Τζόσυ, δείχνει την γροθιά της σ' αυτόν τον κόσμο του συντηρητισμού παριστάνοντας την απελευθερωμένη και διακηρύσσοντας την περιφρόνησή της για τα ταμπού που η ίδια θέλει να αγνοεί, όπως και για τους εραστές της που δεν τους αφήνει να ριζώσουν πλάι της. Πράγμα που δίνει την ευκαιρία στους άντρες της περιοχής να κομπάζουν για κάποιες νύχτες μαζί της. Ομως και ο ανεπρόκοπος πατέρας, μεθύστακας και αυταρχικός, δηλώνει ικανοποιημένος που η κόρη του είναι, όπως λέει, μια έκφυλη.

Ευθύς εξαρχής νιώθει συνεπαρμένος ο θεατής από το απέριττο σκηνικό της αυλής του αγροτόσπιτου με τον υποβλητικό φωτισμό που τον απομονώνει από τον κόσμο του, και αφήνεται στη μαγεία της θεατρικής στιγμής.

Μέσ' από τις χαραμάδες αυτής της χαμοζωής, που σέρνεται δίχως προοπτικές και μονάχα οι ατμοί του αλκόλ απαλύνουν τη μονοτονία της, φεγγρίζει το αβέβαιο αύριο: η απειλή της έξωσης κρέμεται πάνω από τα κεφάλια του πατέρα και της κόρης. Εντωμεταξύ παρελαύνουν ο ένας μετά τον άλλο: πρώτα ο κακός γείτονας που εποφθαλμιά το κτήμα γιατί έχει πολλά λεφτά και ενοχλείται από αυτούς τους μίζερους εκεί δίπλα. Κατόπι είναι ο νοικοκύρης του κτήματος που τους έχει δώσει το λόγο του ότι δε θα το πουλήσει παρά μόνο σ' αυτούς, αλλά... Ο νοικοκύρης είναι νέος και ωραίος, κουβαλάει μέσα του μια τυραννική μνήμη που έχει σχέση με το θάνατο της μάνας του, κουβαλάει μέσα του και την γεμάτη σεβασμό αγάπη για την Τζόσυ.

Ο μεγάλος έρωτας δεν ευοδώνεται. Τη μοιραία νύχτα των αποκαλύψεων το φεγγάρι ρίχνει της αχτίδες του πάνω στην μαραμένη όψη του αγαπημένου ο οποίος δεν καταφέρνει να λυτρωθεί από το κρυφό σαράκι που του τρώει τα σωθικά. Είναι οι τύψεις που τον συντρίβουν, επειδή είχε κάποια στιγμή προσπαθήσει, μέσ' από έναν ευκαιριακό έρωτα, να απαλύνει το βαρύ πένθος για το χαμό της μάνας. Το αμάρτημα συντελείται μέσα στο βαγόνι του τρένου, κάπου δίπλα στο χώρο όπου κείται η σορός της, τη μέρα της μεταφοράς της στον τόπο της ταφής. Ολα τα ταμπού της πουριτανικής κοινωνίας στην οποίαν ανήκει, πέφτουν και τον καταπλακώνουν: θάβεται μια για πάντα κάτω από τα συντρίμμια της ίδιας του της ύπαρξης. Βιώνει το βάρος μιας κατάρας, που δεν έχει το σθένος να ξετινάξει από πάνω του.

Δεν μπορεί να τον λυτρώσει η Τζόσυ. Ο έρωτας που του προσφέρει απλόχερα μένει αναπάντητος. Του είναι με το παραπάνω πολύτιμη για να απλώσει το χέρι και να την βρει. Είναι ο ίδιος ένας ανάξιος. Το φευγιό είναι γι' αυτόν η μόνη λύση.

Η μέρα που ανατέλλει είναι η μέρα του χωρισμού. Τι κι αν το φάσμα της έξωσης έφυγε πια από τον ορίζοντα του αβέβαιου αύριο της οικογένειας, αφού το κτήμα δεν χρειάζεται πια να πουληθεί, γιατί εντωμεταξύ έχουν διευθετηθεί οι οικονομικές εκκρεμότητες του νοικοκύρη. Τώρα η καινούργια μέρα έρχεται να ενώσει πάλι την κόρη με τον πατέρα στη διπλή τους μοναξιά.

Απαλά σαν ένα τραγούδι που σιγοσβήνει, πλησιάζει το τέλος. Η ελπίδα φεύγει αθόρυβα από τη ζωή τους, ύστερα από το χαμηλό πέταγμα πάνω από τα πράσινα λιβάδια του όνειρου. Με την συνοδεία της υπέροχης μουσικής τής Καραΐνδρου. Το έργο τελειώνει, πέφτει η αυλαία ενώ ο θεατής εξακολουθεί να μένει δέσμιος αυτής της τόσο άρτιας και γεμάτης παλμό παράστασης.

Θα ήταν παράλειψη να μη μνημονεύσω την έξοχη παρουσία της Μάνιας Παπαδημητρίου στο ρόλο της Τζόσυ. Το ίδιο ισχύει και για τον πατέρα που υποδύεται ο Γ. Μωρόγιαννης. Εξάλλου πειστικός και ο αθεράπευτα θλιμμένος κι εσωστρεφής εραστής του Αρη Λεμπεσόπουλου.

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Αλτρουϊστικά, Ερωτικά και άλλα

Το ποθούμενο είναι εκεί, σε διαφανή και ελκυστικότατη συσκευασία, γνέφει με αθώα πονηριά ή και πονηρή αθωότητα, ένα άπλωμα χεριού αρκεί για να το φτάσει, ωστόσο γλιστράει και φεύγει και παραμένει άπιαστο σαν όνειρο καλοκαιρινής νυκτός.

Η ταινία διαθέτει ένα άριστο επιτελείο ηθοποιών που λάμπουν -δεν μπορώ να μην αναφέρω τον κάπως ώριμο αλλά και ωριμασμένο Τζακ Νίκολσον που το γλεντάει και θριαμβεύει- κι έναν λιγότερο λαμπερό τίτλο: As good as it gets, στα ελληνικά «Καλύτερα δεν γίνεται», μάλλον μετριοπαθή κι ανέκφραστο.

Διαθέτει όμως και μια υπέροχη συμπρωταγωνίστρια, την Ελεν Χαντ, με ένα πρόσωπο διαφανές κι εκφραστικό, πάνω στο οποίο βλέπεις να διαγράφονται με καθαρότητα όλες οι αποχρώσεις των συναισθημάτων της.

Ας έρθουμε όμως στην ταινία. Ρομαντική; Ναι, αλλά και πολύ διασκεδαστική. Κάτω από το περίβλημα του κυνισμού, ως και κακίας που επιδεικνύει προκλητικότατα ο πρωταγνιστής εκκολάπτεται μια τρυφερότητα και μια αγάπη προς τον πλησίον, που οδηγεί σ'ένα είδος αυτοθυσίας και σ'έναν περίπου απίστευτο αλτρουϊσμό. Και λέω εκκολάπτεται, γιατί όσο και αν προϋπάρχει -η "καλή καρδιά" που λένε- χρειάζεται και τη σχετική επώαση για να βγει προς τα έξω και να εκδηλωθεί έμπρακτα. Θημάμαι κάτι που είχα γράψει σχετικά με τη "Λίστα του Σίντλερ". Οτι δηλαδή η αγάπη στεργιώνει ύστερα από μια πιο κοντινή επαφή και γνωριμία με τον συνάνθρωπο. Αυτά μέσα σε παρένθεση, γιατί η ταινία, προς τιμήν της, δεν σοβαροφέρνει.

Ο εργένης και μισάνθρωπος συγγραφέας, που δεν ξέρει τι να πει και τι να κάνει για να ενοχλήσει τους τριγυρινούς του, συνηθίζει να τρώει σε ένα εστιατόριο, όπου το σερβίρισμα γίνεται εκ μέρους μιας ωραίας και πολύ φίνας γναίκας Αρκεί όμως εκείνη να μην παρουσιαστεί μια μέρα στη δουλειά της για να φέρει τα πάνω κάτω στη ζωή του εκκεντρικού πελάτη. Ο οποίος εντωμεταξύ διατηρεί και σχέσεις εξαλλοσύνης και εχθρικότητας με το γειτονά του, έναν νεαρό ζωγράφο που τυγχάνει και ομοφυλόφιλος.

Αυτός είναι ο καμβάς της υπόθεσης που εξελίσσεται σε ένα είδος κρυφτούλι σ' ό,τι αφορά τις σχέσεις του πρωταγωνιστή με το περιβάλλον του. Οπου το σκληρό αλλά και καλόκαρδο, υποτίθεται, στραβόξυλο διανύει βασικά ένα μακρύ δρόμο ώσπου να ανασκευάσει κάποιες προκαταλήψεις του, όχι συνειδητά ωστόσο έμπρακτα, δίνοντας δείγματα γενναιοδωρίας και αλληλεγγύης στους τριγυρινούς του, και συγκεκριμένα στον δεινοπαθούντα ομοφυλόφιλο γείτονα που τον παίρνει κάποια μέρα στο σπίτι του, αλλά και στη σερβιτόρα με το άρρωστο παιδάκι - χειρονομίες που μπαίνουν φυσικά κι αυτές στο χώρο του ρομαντικού και μάλιστα του πολύ τραβηγμένου.

Οχι, η ταινία δε βγάζει δάκρια, βγάζει όμως αρκετό γέλιο με τις πετυχημένες ατάκες της και τέρπει με τον αστραφτερό της διάλογο, καθώς και με τις απροσδόκητες ανατροπές των καταστάσεων: όταν κάθε φορά τα πράγματα παρ'ολίγο να πήγαιναν κατ' ευχήν αλλά... κλπ. κλπ.

Και όλες αυτές οι ανατροπές που κρατούν αμετάπτωτο το ενδιαφέρον και γυροφέρνουν τις ευαίσθητες και πονετικές καρδιές, υποβάλλουν κατά κάποιον τρόπο στους αποδέκτες μια αίσθηση του εύθραυστου. Αφήνοντας την φαντασία τους να πλανιέται στην περιοχή που λέγεται ανθρώπινη τρυφερότητα.

Και ο έρωτας; Ακάθεκτος! Πάντως ο σοφός σκηνοθέτης ξέρει πού ακριβώς να τερματίσει την ταινία. Για να εισπράξει ο θεατής μέσ' από την εναλλαγή των αντικρουόμενων καταστάσεων μια καλά σταθμισμένη δόση συμπαθείας, αν όχι συγκίνησης, και ευφορίας. Εστω και αν το ζητούμενο δεν είναι το **πού** θα καταλήξουν τα πράγματα αλλά το **πώς**.

Ο Γολγοθάς δυο Θεών

του Κώστα Γ. Τσιλιμαντού

Πότε ένας λαός αποχτά τη Μυθολογία του; Είναι προφανές: όταν αλλάξει θρησκεία.

Και τότε πολλά από το λαό εκείνο φαίνονται σ' εμάς παράδοξα: Θεοί στον Ολυμπο, θεότητες και παιδιά θεών πάνω στη γη, από σμίξιμο των τελευταίων με θνητές, -σπόροι και παρασπόρια- θεότητες στον κάτω κόσμο, ήταν για τους αρχαίους προγόνους μας, με τη δύναμη που δίνει η πίστη, υπαρκτοί και δημουργούσαν πραγματικότητες.

Μου κάνει εντύπωση πως ένας σημαντικός ιστορικός, ο Αρριανός, που ζει σε πολύ προχωρημένη εποχή, στο δεύτερο μ.Χ. αιώνα, και γράφει την *"Αλεξάνδρου ανάβαση"* -δεν είναι βέβαια Θουκυδίδης- πιστεύει και στους γιούς των θεών και στους θεούς του κάτω κόσμου.

Για να δικαιολογήσει τη θεοποίηση του Αλεξάνδρου βρίσκει, μεταξύ άλλων, και την εξής επιχειρηματολογία:

Δεν νομίζω -μας λέει- πως ο Αλέξανδρος αποδείχτηκε κατώτερος από τον Αιακό ή το Ραδάμανθυ (= θεοί του κάτω κόσμου, κριτές), που οι παλαιότεροι, χωρίς να τους καταλογίζουν καμιά αλαζονεία, τους θεωρούσαν παιδιά του Δία, ούτε πάλι τον βρίσκω κατώτερο από τον γιο του Δία, τον Θησέα (βασιλιά των Αθηνών) και από τον γιο του Απόλλωνα, τον Ιωνα (=γενάρχης των Ιώνων). *Αρρ. βιβλ. 7ο κεφ. 29.*

Παρενθετικά εδώ επισημαίνω πως, για τους πολυθεϊστές Ελληνες, η έννοια "υιός θεού", σε αντίθεση με τους Εβραίους που εθεωρείτο ύβρις, ήταν οικεία, αν αναλογισθούμε, εκτός από τα πιο πάνω, και τον μεγαλύτερο και σπουδαιότερο Ηρωα της ελληνικής φυλής, τον Ηρακλή, που ήταν γιος του Δία και μιας θνητής, της Αλκμήνης.

Αλλά και ο θεός που υποφέρει, δεν ήταν κάτι το άγνωστο για τους αρχαίους. Πολύ πριν δεχτούν τη νέα θρησκεία του Ναζωραίου, είχαν και αυτοί ένα θεό, τον Προμηθέα, *"ήλοις προσηλωθέντα"* σε έναν άλλου είδους Γολγοθά, στο πιο ψηλό βουνό της Ασίας, τον Καύκασο.

Εξωτερικές βέβαια οι ομοιότητες. Αξίζει όμως να τις δούμε προσεχτικότερα.

Σπεύδω να δηλώσω πως εάν προηγείται ο Προμηθέας κατά την αντιπαραβολή, αυτό οφείλεται σε λόγους καθαρά ιστορικούς, επειδή χρονολογικά προηγείται.

Τόσο ο Προμηθέας όσο και ο Ιησούς είναι και οι δυο ευεργέτες των ανθρώπων. Ο πρώτος χάρισε τη φωτιά και τις τέχνες και ο δεύτερος κατέβηκε στη γη για την ανύψωση και σωτηρία του ανθρώπου, *"ίνα σώση τον κόσμον"*.

Και οι δυο, ως θεοί, γνωρίζουν εκ των προτέρων τί τους περιμένει. Και οι δυό δέχονται αγόγγυστα το πεπρωμένο τους *"δια την λίαν φιλότητα βροτών"* για την πολύ αγάπη τους στον άνθρωπο, όπως λέει το αισχυλικό κείμενο και η Εκκλησία μας αργότερα.

Και τους δυο, την ώρα του μαρτυρίου τους, τους εγκατέλειψαν οι πάντες. Ολομόναχοι θα πορευτούν το γολγοθά τους, ολομόναχοι θα υποστούν το μαρτύριό τους, ο ένας καρφωμένος πάνω στα βράχια και ο Αλλος πάνω στο Σταυρό.

Τον Προμηθέα τον εγκατέλειψαν όλοι οι παλιοί θεοί, όταν αυτός πήγε, στη θεομαχία που έγινε εναντίον του Κρόνου, με το μέρος του Δία ο οποίος, χάρη στη σύμπραξη αυτή, νίκησε και έγινε ο νέος αφέντης του ουρανού. Και τώρα ήρθε η ώρα να τον ανταμείψει. Αλλά και οι άνθρωποι, που δέχτηκαν την ευεργεσία του, σιωπούν.

Για τον Ιησού, που μπήκε θριαμβευτής στα Ιεροσόλυμα, το παραλήρημα του ενθουσιασμού των ανθρώπων κράτησε μόνο τρεις μέρες. Με τη σύλληψή του έχομε τη μεταστροφή που άγγιξε και αυτούς τους μαθητές του. Ο Πέτρος τον αρνήθηκε και αργότερα τους βρίσκουμε όλους *"έγκλειστους"*, *"δια τον φόβον των Ιουδαίων"*. Αλλά και ο Θεός-πατήρ απέχει.

Τη μοίρα του Δίκαιου σε συνάρτηση με τη Δικαιοσύνη μελέτησαν πολύ οι Ελληνες, σε μια εποχή που άλλοι λαοί τρώγαν ακόμη βελανίδια.

Ο Πλάτων, στην "Πολιτεία" του, όπου συζητεί το θέμα αυτό ο Σωκράτης με μια πλειάδα νέων, βάζει στο στόμα του Γλαύκωνα να λέει στο Σωκράτη τα εξής προφητικά και οδυνηρά λόγια: *"Ο δίκαιος μαστιγώσεται, στρεβλώσεται, δεδήσεται, εκκαυθήσεται τωφθαλμώ, τελευτών πάντα κακά παθών ανασχινδυλευθήσεται"*. (Πολιτεία 361). (= Τον δίκαιο θα τον μαστιγώσουν, θα τον στρεβλώσουν, θα τον ρίξουν στα σίδερα, θα του βγάλουν με πυρωμένο σίδερο τα μάτια και τέλος, αφού υποστεί τα πάνδεινα, θα τον ανασκολοπίσουν).

Τόσο σκληροί και απάνθρωποι γίνονται οι άνθρωποι για μια αλήθεια που δε μπορούν να τη σηκώσουν! (θεριά οι ανθρώποι δε μπορούν το φως να το σηκώσουν. *Βάρναλης*).

Μπροστά στους βασανιστές τους, την ώρα της φριχτής δοκιμασίας, όταν τους καρφώνουν, και οι δυό θεοί δεν θα αφήσουν να τους ξεφύγει ούτε ένα βογκητό. Στους τυράννους απαντούν με την εύγλωττη σιωπή τους! Αργότερα ο Ιησούς, με το ψυχικό μεγαλείο που διαθέτει θα τους συγχωρήσει. "Δεν ξέρουν τι κάνουν".

Υπάρχει όμως και ένας άλλος πόνος πιο χειρότερος από το σωματικό: Ο εμπαιγμός, η σαρκαστική ειρωνεία.

"Ψευδωνύμως σε δαίμονες Προμηθέα
καλούσιν˙ αυτόν γαρ σε δει Προμηθέως
ότω τρόπω τήσδ' εκκυλησθήση τέχνης
(στ. 85-87)

(= Με ψεύτικο όνομα οι θεοί σε κράζουν Προμηθέα. / Εσύ ο ίδιος έχεις ανάγκη τι να προμηθευτείς / για να ξεμπλέξεις μ' όποιο τρόπο / από τις τέχνες τούτες).

"Ο Καταλύων τον ναόν και εν τρισίν ημέραις οικοδομών σώσον σεαυτόν. ...Αλλους έσωσεν, εαυτόν ού δύναται σώσαι!" (Ματθ. 27, 40-42).

Οι δύο μάρτυρες, όταν θα νιώσουν την απόλυτη μοναξιά τους θ' αφήσουν κι οι δυό το παράπονό τους στόν αέρα, χωρίς αυτό να σημαίνει πως αντιτάσσονται στο "εφ' ώ ετάχθησαν". Είναι μια ώρα ανθρώπινη που αντλούν δύναμη μέσα από την αδυναμία τους για να γυρίσουν έμπλεοι εμπιστοσύνης στον εαυτό τους και να τανύσουν την πράξη ως το τέλος της: το "τετέλεσται" (δηλ. όλα έχουν συντελεστεί).

Ω δίος αιθήρ και ταχύπτεροι πνοαί,
ποταμών τε πηγαί, ποντίων κυμάτων
ανήριθμον γέλασμα, παμμήτόρ τε γη,
και τον πανόπτην κύκλον ηλίου καλώ.
Ιδέσθέ μ' οία προς θεών πάσχω θεός".
(στ.88-92)

(Ω θεϊκέ αιθέρα και πνοές του ανέμου γοργόφτερες, / πηγές των ποταμών κι αρίφνητο / κυμάτων πελαγίσιων γέλιο. / Των όλων ω μητέρα Γη / κι εσένα κράζω, κύκλε, του παντεπόπτη Ηλιου. / Ιδέστε με θεός από θεούς τι πάσχω).

"Από δε έκτης ώρας σκότος εγένετο επί πάσαν την γην έως ώρας ενάτης˙ περί δε την ενάτην ώραν ανεβόησεν ο Ιησούς φωνή μεγάλη λέγων "Ηλί, Ηλί, λαμά σαβαχθανί" τούτ' εστί, Θεέ μου, Θεέ μου, ίνα τί με εγκατέλιπες".

(Ματθ.27, 45-47)

Στις λαϊκές δοξασίες, που τις εκμεταλλεύεται η ποίηση, όταν ένα εκλεκτό άτομο υποφέρει ή ένας μεγάλος ήρωας πεθαίνει (θυμηθείτε τον Διγενή), συμβαίνουν υπερφυσικά γεγονότα. Πολύ περισσότερο στην περίπτωση ενός θεού.

Η φύση με τις διαστάσεις της και τη μεγαλοπρέπειά της, καθώς συμπάσχει με το εκλεκτό τέκνο της, συνταράζεται από το κορυφαίο γεγονός και στην επιθανάτια αγωνία συμπεριφέρεται με τέτοιο τρόπο, ως να μας δίνει την αίσθηση της κοσμοχαλασιάς.

Βοά δε πόντιος κλύδων
ξυμπίτνων, στένει βυθός,
κελαινός δ' 'Αιδος υποβρέμει μυχός γας,
παγαί δ' αγνορύτων ποταμών
στένουσιν άλγος οικτρόν (στ. 431-435)

(=Βογγάει καθώς χτυπιέται ο τρικυμισμένος πόντος, / συνταράζεται ο βυθός. / Βρυχιούνται τ' άραχλα του Αδη καταχθόνια / και οι πηγές, όθε κυλάνε των ποταμών τ' αγνά νερά / κλαίνε τον πόνο που τρυπάει καρδιές).

"Πάσα η κτίσις ηλλιούτο φόβω
θωρούσά σε εν σταυρώ κρεμάμενον Χριστέ.
Ο ήλιος εσκοτίζετο και γης τα θεμέλια συνεταράττετο.
Τα πάντα συνέπασχον τω τα πάντα κτίσαντι".
(Τροπάριο Μ. Πέμπτης).

* * *

Πιο κοντά τώρα, στα δικά μας.

Πώς νικιέται ο θάνατος; Θανάτω! Η ζωή απολήγει στο θάνατο, για να ξαναγεννηθεί πιο πλύσια και πιο νέα.

Αυτός που από δειλία σώζει τη ζωή του ήδη την έχει χάσει˙ έχει χάσει το άνθος, την ουσία της.

Είναι νίκη της ζωής το να έχεις τη δύναμη της υπέρβασης: Να θυσιάζεις τη ζωή σου στο θάνατο για μια ιδέα, για έναν υψηλό σκοπό: Δυνατός ο θάνατος. Ακατάλυτη η ζωή.

"Αμήν, αμήν λέγω υμίν, εάν μη ο κόκκος του σίτου πεσών εις την γην αποθάνη, ούτος μόνος μένει, εάν δε αποθάνη πολύν καρπόν φέρει", Ματθ. 12,24.

Πώς το λέει ο Σεφέρης; Είμαστε ο σπόρος που πεθαίνει.

Τέτοιου είδους θάνατοι ενδύουν τον άνθρωπο "αφθαρσίας ευπρέπειαν".

Καλό Πάσχα, φίλοι μου.

Παρουσία και Ομιλία του Διευθυντού του Ζωγραφείου Λυκείου Κων/πόλεως Γιάννη Δεμιρτζόγλου σε γεύμα - αναφορά στη Σχολή του Ευρωβουλευτή Νικήτα Κακλαμάνη

Την ευφυή σκέψη είχε ο Ελληνας Ευρωβουλευτής κ. Νικήτας Κακλαμάνης, να αφιερώσει το πολιτικό δείπνο (μαζί με μέρος από τα έσοδα τα οποία επέφερε αυτό) που διοργάνωσε την Δευτέρα 6 Απριλίου 1998 σε γνωστό ξενοδοχείο των Αθηνών, στο Ζωγράφειο Λύκειο Κωνσταντινουπόλεως. Ετσι, εκλήθη τιμητικώς να παρευρεθεί ο Διευθυντής της Σχολής κ. Γιάννης Δεμιρτζόγλου, ο οποίος και ανταποκρίθηκε στην πρόσκληση.

Μπορεί ο πολιτικός χώρος στον οποίο ανήκει ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης και οι ιδέες τις οποίες πρεσβεύει να μην μας βρίσκουν απολύτως σύμφωνους -κάθε άλλο μάλιστα- όμως, δεν είναι δυνατόν να αγνοηθεί η θετική πλευρά μιας τέτοιας πράξης. Και μόνο το ότι, οι 1200 περίπου συνδαιτημόνες του κυρίου Κακλαμάνη, έγιναν γνώστες -πέραν της ύπαρξης- και των προβλημάτων που ταλανίζουν την εν λόγω Σχολή είναι θετικό.

Ο Διευθυντής του Ζωγραφείου Λυκείου, απευθυνόμενος στον κ. Ν. Κακλαμάνη και τους καλεσμένους του, μεταξύ άλλων είπε τα εξής:

« ...Η πρόθυμη ανταπόκρισή σας στήν πρόσκληση για το δείπνο αυτό, που διοργανώθηκε για την ενίσχυση του Ζωγραφείου Λυκείου τιμά τη Σχολή μας, και ενθαρρύνει τους θεματοφύλακες της πατρικής κληρονομιάς στη Βασιλίδα των Πόλεων, που αν και λίγοι, είναι επιφορτισμένοι με τις ευθύνες των πολλών. Ευθύνες, απέναντι στην Ιστορία και το Γένος.

Το Ζωγράφειο πιστό στην εντολή του Ιδρυτή του Χρηστάκη Ζωγράφου και στο σκοπό για τον οποίο ιδρύθηκε πριν 105 χρόνια, αντιμετωπίζει με θάρρος τις δυσκολίες που προβάλλονται, αγωνίζεται να υπερφαλαγγίσει τις δυσμενείς καταστάσεις που διαμορφώνονται και παρά ταύτα σημειώνει στο ενεργητικό του, επιτυχίες που τιμούν την ιστορία του, την ιστορία της Ομογένειας και το Γένος.

Η Σχολή μας παρά το συρρικνωμένο αριθμό των παιδιών της, συμμετέχει στις μαθητικές αθλητικές εκδηλώσεις της χώρας, χαρίζοντας χαρμόσυνες στιγμές επιτυχίας στην Ομογένειά μας: Σας υπενθυμίζω και την επιτυχία των μαθητών μας στον διεθνή επιστημονικό διαγωνισμό που διοργάνωσε η Ομοσπονδία Βιομηχάνων Χημείας, και μάλιστα στις Βρυξέλλες πέρυσι το Μάιο όπου αντιπροσωπεύθηκε.

Η συμβολή της Σχολής μας στην πολιτισμική δραστηριότητα της Ρωμιοσύνης, είναι βασικής σημασίας. Αρκεί να σκεφθεί κανείς ότι ο Ερασιτεχνικός θεατρικός Ομιλος της Πόλης (ΕΡ.Θ.Ο.) του οποίου είμαι σκηνοθέτης, στελεχώνεται κυρίως από μαθητές και αποφοίτους του Ζωγραφείου.

Τονίζω ακόμη ότι το Σχολείο μας, χρησιμοποιείται συχνά και ως χώρος πνευματικών εκδηλώσεων σε συνεργασία με την αδελφή Γερμανική Σχολή Αθηνών. Διοργανώνονται διαλέξεις, συναυλίες νέων, διάλογοι και συγκεντρώσεις με θέματα κυρίως Οικολογικού προβληματισμού.

Πιστεύουμε, κυρίες και κύριοι ότι είναι καθήκον μας ν' ανάβουμε κάθε μέρα ένα λυχνάρι, παρά να καταριόμαστε ανώφελα το σκοτάδι.

Διακατεχόμαστε από την ακράδαντη πίστη ότι θα δικαιωθούν οι αγώνες μας για τη διαφύλαξη ενός πυρήνα στη Γενέτειρά μας. Δεν μας φοβίζουν οι απειλές, οι παντοιοτρόπως εκδηλούμενες, ούτε και μας πτοεί η απαισιόδοξη στάση και η συνακόλουθη αποστασιοποίηση πολλών συμπατριωτών μας, που βρίσκονται μακρυά από την γενέτειρά τους και οι οποίοι μας χαρακτηρίζουν ουρανοβάμονες και ρομαντικούς.

Ας μην αμφιβάλλει κανείς ότι κάποτε θα κριθούμε όλοι, και θα κριθούμε όχι μόνο για τα όσα πράξαμε, αλλά κυρίως για όσα μπορούσαμε αλλά σκόπιμα ή όχι, αδιαφορήσαμε ή παραλείψαμε να πράξουμε.

Γαι να καταλάβετε τι νιώθει ο Ρωμιός της Πόλης, που συνειδητά παραμένει στις εστίες του και δεν εγκαταλείπει τους βωμούς των πατέρων του, πρέπει να'ρθείτε να ζήσετε μαζί του στήν Πόλη, έστω και για λίγο.

Δώρο Θεού, Μάνα εξ ουρανού για το Ζωγράφειο και γενικά για την Ομογένεια ο εξαιρετικός άνθρωπος κ. Νικήτας Κακλαμάνης και οι εκλεκτοί συνεργάτες του, μεταξύ των οποίων και ο ομογάλακτος αδελφός κ. Νίκος Γαληνός, που τον συνόδευσε στη Μητέρα Σχολή.

Το άπειρο ενδιαφέρον και η αγάπη του για το Ζωγράφειο και για την Ομογένεια της Πόλης είναι συγκινητικά. Μας ένιωσε σαν κάτι από τον εαυτό του, και στάλαξε βάλσαμο παρηγοριάς στις ψυχές μας με το ενδιαφέρον του που άλλοι, περισσότερο δικοί μας, θεώρησαν καλό να μας το στερήσουν.

Και το ενδιαφέρον αυτό, το πλούσιο σε περιεχόμενο ενδιαφέρον, εκδηλώθηκε σε κάποια χρονική περίοδο που και ένα τηλεφώνημα ακόμη, τονώνει το ηθικό του Ρωμιού.

Είναι πολύ φυσικό σ' αυτή μας την κατάσταση να χαιρόμαστε όταν γνωρίζουμε προσωπικότητες που εκτιμούν την απόφασή μας να παραμείνουμε στον τόπο μας, τον τόπο αυτόν τον καθαγιασμένο και ανεπανάληπτο, και όχι μόνον εκτιμούν αλλά και στέκονται αρωγοί στον αγώνα μας.

Είναι κάτι το απερίγραπτο αυτό που αισθανόμαστε, όταν βλέπουμε εκδρομείς να επισκέπτονται τη Βασιλεύουσα και να λειτουργούνται στην Πρωτόθρονη έδρα της Ορθοδοξίας ή ν' ανάβουν το κερί τους σε μία εκκλησία απόμερη.

Δεχθήτε οι πάντες τις ευχαριστίες όλων μας, επωνύμων και μη, από την Ομογένεια και το Ζωγράφειο, και τις ευχές μας.

Σας γνωστοποιώ ότι θα αποτελέσει ιδιαίτερη συγκίνηση για μας ν' ανάψουμε από κοινού τις Πασχαλιάτικες λαμπάδες μας στο Φανάρι, αφού ακούσουμε το "ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ" και να τσουγκρίσουμε μαζί σας εφέτος τα Πασχαλινά μας αβγά στο Ζωγράφειο.

Χαρούμενη Ανάσταση»

Παρών στην συγκέντρωση ήταν και ο πρόεδρος του Δ.Σ. του Συνδέσμου Ζωγραφειωτών Αθηνών κ. **Γιάννης Παπαδιαμάντης,** ο οποίος κι αυτός, με την ομιλία του, προσπάθησε να ξυπνήσει συνειδήσεις και να προβληματίσει τους ακροατές ως προς τις δυσκολίες της Σχολής, αλλά και γενικότερα τις μειονότητάς μας.

Και είπε μεταξύ άλλων:

«...Ολα αυτά τα αναφέρομε με συντομία, απλώς για να καταδείξουμε ότι το Ελληνικό στοιχείο της Πόλης, δεν ήταν μια τυχαία κοινότητα που προέκυψε από κάποια μετανάστευση. Είναι ο ιδρυτής της μεγάλης αυτής Πόλης, με βαθειές ιστορικές ρίζες που προσφέρουν ακόμα καρπούς και που η ιστορική του διαδρομή είναι καταγραμμένη περίοπτα και με μνημειώδη τρόπο σε κάθε γωνία της Βασιλεύουσας.

Επαναλαμβάνουμε πολλές φορές αυτά, διότι μετά λύπης διαπιστώνουμε ότι τα παιδιά μας σήμερα, αλλά και οι μεγαλύτεροι ακόμα, πολύ λίγα ξεύρουν για την ιστορία του Ελληνισμού της Πόλης, ένα ζωντανό κρίκο της ιστορίας τους, περίπου 2000 ετών.

Ο Σύνδεσμός μας, όπως και οι άλλοι σύνδεσμοι των Κωνσταντινουπολιτών στην Ελλάδα και εκτός Ελλάδος, με τα μέσα και την εμβέλεια που διαθέτουν, κάνουν ό,τι μπορούν για να συντηρούν τις παραδόσεις μας να προβάλουν την ιστορία και τον πολιτισμό μας, να καταγγέλλουν τις διώξεις και τον ξεριζωμό τους στην Διεθνή Κοινότητα και να βοηθούν όσο είναι δυνατόν, κυρίως ηθικά, την Ομογένεια της Πόλης. Αλλά όλα αυτά βέβαια δεν είναι αρκετά.

Δεν θα θέλαμε σήμερα να αναφερθούμε στους λόγους και το ιστορικό της εκδίωξης και της εγκατάλειψης του Ελληνισμού της Πόλης, δίωξη που καταγγέλλουμε διαρκώς, αλλά και εγκατάλειψη που προβληματίζει όλους έντονα.

Ομως θέλουμε να τονίσουμε ότι ο Ελληνισμός της Πόλης, τα εκπαιδευτήριά του, τα μνημεία του, η ιστορία του για να σωθεί χρειάζεται άμεσα πολιτική και οικονομική στήριξη.

Η μεν οικονομική στήριξη μπορεί να εξασφαλισθεί, παρούσης της πολιτικής. Ηδη στον κατάλογο των μεγάλων ευεργετών του Γένους προστίθενται νέοι μεγάλοι ευεργέτες (ελπιδοφόρο μήνυμα) που προσφέρουν σημαντικά ποσά για την συντήρηση και την αναπαλαίωση των μνημείων μας, χωρίς να υπάρχει καν η αίσθηση και η προοπτική κάποιας πολιτικής στήριξης.

Ευχόμαστε και ελπίζουμε ολόψυχα, η σημερινή μέρα, η σημερινή συγκέντρωση, που εμπνεύστηκε και αφιέρωσε στο Ζωγράφειο ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης, να είναι η αφετηρία, το ξεκίνημα πολιτικών πρωτοβουλιών για την στήριξη και διατήρηση ενός πυρήνα Ελληνισμού στην Κωνσταντινούπολη. Ενός πυρήνα που είναι αναπόσπαστο στοιχείο της Ιστορίας του και του κοινωνικού του ιστού. Ενός πυρήνα που προσδιορίζει την ταυτότητα της Βασιλεύουσας.

Γιατί ο Ελληνισμός της Πόλης, δεν έχει λιγότερη αξία από τα μάρμαρα του Παρθενώνα.

Γιατί ο Ελληνισμός της Πόλης, δεν είναι λιγότερο σημαντικός από την θαλάσσια χελώνα.

Γιατί ο Ελληνισμός της Πόλης, δεν είναι υποδεέστερος του Κυπριακού Ελληνισμού.

Γιατί ο Ελληνισμός της Πόλης, είναι η ζωντανή ενσάρκωση μιας συνέχειας πολιτισμού της ανθρωπότητας, του Ελληνικού!

Η «Ε» χαίρεται ιδιαίτερα όταν η σημασία -για όλο τον Ελληνισμό στην παγκόσμια διάστασή του- της Πολίτικης Ρωμιοσύνης υπογραμμίζεται. Εστω και όταν η αναγνώριση αυτή εκδηλώνεται με μεμονωμένες διοργανώσεις από ιδιώτες και δεν αποτελεί μέρος ενός καλά μελετημένου και συγκροτημένου σχεδίου, που θα ενστερνιστούν όλες οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας ώστε να υπάρξουν χειροπιαστά αποτελέσματα.

Δεν μπορεί, κάποτε θα γίνει και αυτό.

Εκτός εάν...

Λαμπρά εγκαίνια του Πολιτιστικού Κέντρου του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού

Το Σάββατο 21 Μαρτίου 1998 πραγματοποιήθηκαν με μεγάλ επισημότητα τα εγκαίνια του πρώτου κτιρίου του Πολιτιστικ Κέντρου του Ιδρύματος Μείζονος Ελληνισμού, που βρίσκετ στην οδό Πειραιώς 254, όπου μέχρι πρότινος λειτουργούσε τ εργοστάσιο "Βιοσώλ". Το όλο συγκρότημα, σχεδιασμένο προτοπ μικά από τον αρχιτέκτονα Σόλωνα Κυδωνιάτη και καταλλήλ διαμορφωμένο, εφάμιλλο εάν όχι ανώτερο πολλών αντίστοιχ ευρωπαϊκών, περιλαμβάνει έναν εκθεσιακό χώρο υπέρ των χιλί τετραγωνικών μέτρων, ειδικά σχεδιασμένο για εκπαιδευτικά πρ γράμματα, μια αίθουσα πολλαπλών χρήσεων για ογδόντα άτομ χώρο των υπερσύγχρονων ηλεκτρονικών υπολογιστών του Διαδ κτύου και παρουσιάσεων πολυμέσων του ΙΜΕ, κ.α.

Ο πρόεδρος και ιδρυτής του ΙΜΕ κ. Λάζαρος Δ. Εφραίμογλ και η κ. Ουρανία Λ. Εφραίμογλου υποδέχτηκαν με ιδιαίτερη χαρ προσωπικότητες από τον ακαδημαϊκό, πνευματικό, επιχειρηματι κό, πολιτικό και δημοσιογραφικό χώρο, καθώς και τους χιλιάδ των επισκεπτών που τίμησαν με την παρουσία τους το σημαντ αυτό έργο. Οι προσκεκλημένοι, παράλληλα με την ευκαιρία ν ξεναγηθούν στον χώρο όπου πραγματοποιούνται οι εκθέσεις τ ΙΜΕ, είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την παρουσία εκπαιδευτικής εκθέσεως με τίτλο "Κάθε χρόνο τέτοια μέρ Εθνικές επέτειοι και Ιστορική Μνήμη", και επίσης να επισ φθούν την "Εστία Κυβερνοχώρου", όπου χρησιμοποιώντας υπ σύγχρονους ηλεκτρονικούς υπολογιστές, να περιηγηθούν στο Δ δίκτυο. Τέλος στην αίθουσα πολλαπλών χρήσεων οι επισκέπ παρακολούθησαν σκηνές από το ντοκιμαντέρ "Μίλητος πόλις σε τέσσερις διαστάσεις", που έλαβε το πρώτο βραβείο σ 5ο Διεθνές Φεστιβάλ Αρχαιολογικού Φιλμ στην Αμιένη της Γα λίας, μεταξύ 37 διαγωνισθέντων.

Τον πρωθυπουργό εκπροσώπησε ο υπουργός Τύπου και Μ.Μ. κ. Δημήτρης Ρέππας. Παρευρέθηκαν επίσης μεταξύ άλλων οι κ. Κ. Δεσποτόπουλος, Ι. Πεσματζόγλου, Παν. Αγγελόπουλος, Ι. Βο βιτσιώτης, Β. Τσουδερού, Φ. Πάλλη-Πετραλιά, Π. Μολυβιάτ Αλ. Λυκουρέζος, Δ. Κουρτάκης, Λ. Κουρής, Μ. Χαριτάτος, Σταματόπουλος, Χ. Μπούρας κ.α.

Να υπενθυμίσουμε, επ' ευκαιρία, στους αναγνώστες της "Ε", εντός του Μαΐου και στα πλαίσια των εκδοτικών δραστηριοτ του Ιδρύματος, κυκλοφορεί ο τόμος της Μέλπως Καρυστιν Κεσίσογλου "Η Ενορία της Αγιάς Κωνσταντινουπόλεως, Τζιμ λί", μιά υπερπολυτελής έκδοση τετρακοσίων περίπου σελίδ που προλογίζει ο ιατρός και συγγραφέας κ. Ακύλας Μήλ συνεργάτης του Ιδρύματος, ο οποίος ανέλαβε τον σχεδιασμό την εν γένει επιμέλεια του τόμου. Το έργο βασίζεται στα σωζ να ανέκδοτα μέχρι στιγμής αρχεία της Ενορίας και κυρίως στ αγνοούμενους σήμερα παλαιούς κώδικες της Αγιάς, τους οποί εν καιρώ είχε την πρόνοια να μελετήσει και αντιγράψει ο αείμ στος Αναστάσιος Κεσίσογλου, πατέρας της συγγραφέως και πρό δρος επί σειρά ετών της κοινότητος Τζιμπαλί.

Βραβείο μετάφρασης "Ρήγας Φεραίος" στο Στέλιο Ροΐδη και παρουσίαση του τόμου με διηγήματα του Νεντίμ Γκιουρσέλ.

Για τη μεταφραστική του δουλειά στο βιβλίο "Η άλλη πλευρά του νερού" της Φεριντέ Τσιτσέκογλου, βραβεύτηκε ο Στέλιος Ροΐδης. Σε τελετή που οργάνωσε στο Δημαρχείο Αθηνών η "Ελληνική Εταιρεία Μεταφραστών Λογοτεχνίας" έκρινε άξιο τον συμπολίτη μας για το βραβείο "Ρήγας Φεραίος" που απονέμεται στην καλύτερη μετάφραση έργου της βαλκανικής λογοτεχνίας, κρίνοντας πως η απόδοση του βιβλίου στα Ελληνικά ήταν άψογη. Ο κ. Ροΐδης είναι ο πρώτος που παίρνει το εν λόγω βραβείο, το οποίο παρέδωσε στον βραβευθέντα ο δήμαρχος Αθηναίων κ. Δημ. Αβραμόπουλος μαζί με τα υπόλοιπα βραβεία στους δικαιούχους.

Ο κ. Ροΐδης είναι και ο μεταφραστής του τόμου του Τούρκου λογοτέχνη Νεντίμ Γκιουρσέλ, η παρουσίαση του οποίου έγινε την Πέμπτη 9 Απριλίου στο Πολιτιστικό Κέντρο του εκδοτικού οίκου "Καστανιώτης" (Θεμιστοκλέους 104, Αθήνα). Τίτλος του τόμου: "Ο ξενιτεμένος Μουσταφά κι η ψηλόκορμη λεύκα". Είναι το δεύτερο τουρκικό λογοτεχνικό έργο που κυκλοφόρησε σε ελληνική μετάφραση ο εκδοτικός οίκος. Το πρώτο ήταν: "Η άλλη μεριά του νερού" της Φεριντέ Τσιτσέκογλου που προαναφέραμε και που είχε μεγάλη απήχηση.

Είναι το τέταρτο έργο του συγγραφέα που μεταφράζεται στα Ελληνικά.

Ο Νεντίμ Γκιουρσέλ γεννήθηκε το 1951 στην Τουρκία. Εχει γράψει περί τα 15 έργα. Είναι από τους συγγραφείς που με τη δικτατορία του Εβρέν υποχρεώθηκε να δραπετεύσει απ' την Τουρκία λόγω των προοδευτικών του ιδεών. Σήμερα είναι εγκατεστημένος στο Παρίσι και διδάσκει στην Σχολή Ανατολικών Γλωσσών.

Γράφει στα Τουρκικά και στα Γαλλικά. Διακρίνεται για τα φιλοελληνικά του αισθήματα.

Το νέο του έργο το παρουσίασε ο γνωστός λογοτέχνης κ. Τάκης Θεοδωρόπουλος. Στην συγκέντρωση ο κ. Ν. Γκιουρσέλ απάντησε σε ερωτήματα που έθεσε ο κ. Θεοδωρόπουλος γύρω από το έργο του. Την συζήτηση μετέφραζε ο κ. Στυλιανός Ροΐδης.

Πιστεύουμε ότι και το έργο αυτό θα έχει την επιτυχία που είχε το βιβλίο της Φ. Τσιτσέκογλου.

«Η ανέφικτη συμμαχία: Ελλάς - Αντάντ»

Μια κοινή διοργάνωση της "Ενώσεως Κων/πολιτών" και της Εταιρείας "Οι Φίλοι της Πόλης" με ομιλητή τον ιστορικό κ. Κώστα Σταματόπουλο

Ο ιστορικός κ. Κώστας Σταματόπουλος, είναι γνωστός από τα βιβλία και τις ομιλίες του, στους κύκλους εκείνους που ασχολούνται με την ιστορία ή απλώς την αγαπούν. Είναι όμως ιδιαίτερα γνωστός στους κύκλους των συμπολιτών μας, διότι η μεγάλη του αγάπη είναι η Κωνσταντινούπολη. Μελετά και ερευνά την ιστορία της, πρόσφατη και παλαιότερη, και τα βιβλία του αναφέρονται κυρίως σ' αυτήν.

Είναι επίσης από τους ιδρυτές και ο σημερινός πρόεδρος της εταιρείας "Οι Φίλοι της Πόλης" για της οποίας τους σκοπούς η "Ε" έγραψε παλαιότερα. (Δες. "Ε" τ.50 Μάης '95).

Ο κ. Σταματόπουλος, την φορά τούτη μελέτησε μια συγκεκριμένη περίοδο της ιστορίας της Ελλάδας. Την περίοδο που προηγήθηκε και ακολούθησε τον πρώτο παγκόσμιο πόλεμο. Και τη μελέτησε μέσα από αρχεία των υπουργείων των εξωτερικών των χωρών που έπαιξαν πρωταγωνιστικό ρόλο την ταραγμένη εκείνη περίοδο, αλλά και τα ημερολόγια των ανθρώπων που έζησαν μέρα τη μέρα τις εξελίξεις.

Απότοκος της μελέτης του αυτής ήταν η ομιλία που μας έκανε το απόγευμα της Δευτέρας 6 Απριλίου, από το βήμα του Πνευματικού Κέντρου Κωνσταντινουπολιτών, σε κοινή διοργάνωση της "Ενώσεως Κων/πολιτών" και της εταιρείας "Οι Φίλοι της Πόλης". Θέμα: «Η ανέφικτη συμμαχία: Ελλάς - Αντάτ» Αύγουστος 1914 - Σεπτέμβριος 1915). Ο ομιλητής μάς μετέφερε το τι λένε οι πηγές που εξέτασε για τα γεγονότα της εποχής εκείνης και έκανε και τις προσωπικές του εκτιμήσεις. Ως προς τα γεγονότα, η σοβαρότητα και η αξιοπιστία του ερευνητή δεν αφήνει φυσικά περιθώρια αμφισβήτησης. Οσο για τις εκτιμήσεις, μπορεί ο καθείς να κάνει τις δικές του, μια και η αξιολόγηση είναι θέμα υποκειμενικό.

Το ενδιαφέρον που παρουσιάζει το θέμα, βοήθησε το ακροατήριο να παρακολουθήσει με άνεση και ακούραστα την ομιλία, κάτι στο οποίο βοήθησε όμως κυρίως και η έμφυτη ευφράδεια που χαρακτηρίζει τον κ. Σταματόπουλο. Ηταν γενικότερα ένα "μάθημα", όπως χαρακτηριστικά αναφέρεται στις προσκλήσεις που εστάλησαν, και μάλιστα "το πρώτο μιας σειράς", κάτι που σημαίνει πως θα ακολουθήσουν κι άλλα. Τα περιμένουμε με μεγάλο ενδιαφέρον. Οσο για το ακροατήριο ήταν ικανοποιητικό σε αριθμό, αλλά κυρίως σε ποιότητα. Το "Πνευματικό Κέντρο" μέρα τη μέρα αποκτά το κοινό που τού πρέπει.

ΝΕΟΣ ΚΥΚΛΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ

Το καθιερωμένο μνημόσυνο εις μνήμην του τελευταίου Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου και των μετ' αυτού πεσόντων θα γίνει την Κυριακή 31 Μαΐου και ώρα 10.30 στον Ι. Ναό της Μητρόπολης Αθηνών, σε συνεργασία με τον Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών και Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας.

Η επιμνημόσυνη δέηση τελείται και φέτος υπό την αιγίδα του Δημάρχου Αθηναίων κ. Δημ. Αβραμόπουλου.

Είναι καθήκον και χρέος όλων των Κωνσταντινουπολιτών να παρευρεθούν στην δέηση και στην κατάθεση στεφάνου στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη.

* * *

Την Κυριακή 17 Μαΐου 1998 η Ενωση Κων/πολιτών, ο Νέος Κύκλος Κων/πολιτών και το Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας διοργανώνουν την καθιερωμένη εκδρομή για το τσούγκρισμα του Πασχαλινού αβγού στο μαγευτικό ΝΑΥΠΛΙΟ.

Για περισσότερες πληροφορίες στην γραμματεία του Συλλόγου, τηλ.: 64.64.270 και κ. Αναπνιώτη 86.15.259.

Miele
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ - ΑΝΤΑΛΛΑΚΤΙΚΑ - SERVICE
ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
ΑΡΧΙΤΕΚΤΩΝ - ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΗΣ
ΕΠΙΠΛΑ ΚΟΥΖΙΝΑΣ - ΝΤΟΥΛΑΠΕΣ ΥΠΝΟΔΩΜΑΤΙΩΝ
ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΕΙΣ - ΕΠΙΠΛΩΣΕΙΣ ΕΣΩΤ. ΧΩΡΩΝ
ΓΛΥΦΑΔΑ, ΜΕΤΑΞΑ 41, 1ος ΟΡ. ΤΗΛ.: 8940922 - FAX: 8942728

Ενα «Οδοιπορικό στην Καππαδοκία» με τον ερασιτέχνη φωτογράφο Δημήτρη Παλαβίδη

Την Τετάρτη 8 Απριλίου, ο ερασιτέχνης φωτογράφος κ. Δημήτρης Παλαβίδης "ξενάγησε" όλους εκείνους που γέμισαν την ωραία αίθουσα διαλέξεων του "Πνευματικού Κέντρου", με το λόγο και τις φωτογραφίες, σε μια από τις ωραιότερες πατρίδες του Ελληνισμού και της Ορθοδοξίας: Την Καππαδοκία. Εκατόν τριάντα περίπου φωτογραφίες, επιλεγμένες ανάμεσα από πολλαπλάσιες που έβγαλε κατά τη διάρκεια του πρόσφατου προσκυνήματός του στην ιερή εκείνη γη των Βασιλείων και των Χρυσοστόμων. Μια επιλογή όμως προσεγμένη, που απέφυγε τις φλύαρες επαναλήψεις και κατατάχθηκε με μια σειρά , ώστε να πάρει τη μορφή ενός εικονογραφημένου αφηγήματος, ευχάριστου και ανάλαφρου, που μπορούσε ο θεατής-ακροατής να παρακολουθήσει με ενδιαφέρον.

Ιδιαίτερα συγχαρητήρια αξίζουν και στην κ. Καλλιόπη (Μπέμπα) Παλαβίδου, σύζυγο του ομιλητή, η οποία χειρίστηκε με μαεστρία την μηχανή προβολής των διαφανειών και πέτυχε το συγχρονισμό λόγου και εικόνας.

Την όλη διοργάνωση έκανε ο Νέος Κύκλος Κωνσταντινουπολιτών, στον οποίον επίσης αξίζουν πολλά συγχαρητήρια. Είναι από τους συλλόγους μας που προτιμά τις εκδηλώσεις ουσίας, αποφεύγοντας αυτές του εύκολου εντυπωσιασμού.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΑΠΟΦΟΙΤΩΝ '62 ΤΟΥ ΖΩΓΡΑΦΕΙΟΥ

Το βράδυ της Παρασκευής, 13 Μαρτίου πραγματοποίησαν την καθιερωμένη ετήσια συνεστίασή τους οι απόφοιτοι του '62 Ζωγραφειώτες (της Αθήνας). Μια αξιολογότατη φουρνιά που είχε ως γνωστόν "πιάσει" το υψηλότερο ποσοστό επιτυχόντων αλλά και γενικά σπουδασάντων σε Α.Ε.Ι. της Πόλης και της Ελλάδας.

Η εκδήλωση έγινε την φορά αυτή στην "Πολίτικη" ταβέρνα "Το Εβδομο" η προσέλευση ήταν ικανοποιητική (συμμετείχαν και απόφοιτοι άλλων ετών) και το κέφι υπήρξε άφθονο!

Η μεγάλη παρέα διαλύθηκε αργά τη νύχτα με την υπόσχεση εντός του προσεχούς καλοκαιριού να εορτασθεί με λαμπρύτητα η 35η επέτειος από αποφοιτήσεως, "συν γυναιξί" και με πρόσκληση και των ευρισκομένων στην αλλοδαπή συμμαθητών.

Γιορτή που ανατέθηκε να διοργανώσει ο σπεσιαλίστας οργανωτής κ. Στέφανος Γενήδουνιας.

Στη συνεστίαση συμμετείχαν οι: Στέφανος Γενήδουνιας, Γιάννης Πατούνας, Αντώνης Βαρθαλίδης, Θανάσης Ευθυμιάδης, Βύρων Μπάχλας, Γιώργος Παπαδόπουλος, Απόλλων Τζουβάρας, Γιώργος Κωνσταντινίδης, Σωτήρης Βαγενάς, Χρήστος Ζηκόπουλος, Γιάννης Παλαιολόγος, Στάθης Νικολαΐδης, Πασχάλης Τριανταφυλλίδης, Λεωνίδας Παγώνης, Παναγιώτης Παναγιωτίδης, Τάκης Κάλης, Σάββας Κρητικός, Θανάσης Ηλιάδης, Πέτρος Μπαλίδης, Μιχάλης Χασιλτζόγλου, Τάσος Μαραγκόπουλος, Θεόδωρος Γιουβάνογλου, Κώστας Λούντος, Πέτρος Καλούμενος, Γεράσιμος Καμινάρης, Μάκης Μπούκης.

ΑΝΑΖΗΤΟΥΝΤΑΙ

Παράκληση των αποφοίτων '62 που προσήλθαν στην συνεστίαση, είναι, όποιοι γνωρίζουν κάτι ή έχουν τα στοιχεία για το πού διαβιούν (διεύθυνση, τηλέφωνο κλπ) οι συμμαθητές τους κ.κ. Νικόλαος Μαρίνος, Αναστάσιος Μάργας, Πρόδρομος Οζβασιλειάδης και Μιχάλης Καβούκης, να επικοινωνήσουν με την "ΕΠΤΑΛΟΦΟ" για να δώσουν τα στοιχεία.

η Patisserie riviera
σας εύχεται ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Συναυλία αφιερωμένη στη μνήμη της Ασπασίας Κανατσούλη

Ενα μάθημα υψηλής ποιότητας, οργανωτικής αρτιότητας και ευαισθησίας

Η Ασπασία Κανατσούλη, κατά κοινή των πάντων αποδοχή, υπήρξε μια μεγάλη κυρία της Μουσικής Τέχνης, μια πολύ σημαντική δασκάλα της Μουσικής, εκπαιδευτικός και μητέρα άριστη, κοινωνική λειτουργός μοναδική, ακόμη και δραστήρια, και όχι μόνο δραστήρια αλλά και αποτελεσματική δημοτική σύμβουλος Χαλανδρίου.

Ως την ύστατη στιγμή που άφησε την τελευταία της πνοή - υπερογδοηκονταέτις θα έλεγαν οι κλασικοί βιογράφοι- κράτησε το πηδάλιο του πολύ γνωστού "Ωδείου Χαλανδρίου" που η ίδια είχε ιδρύσει το 1942.

Τα χαρακτηριστικά επίθετα που χρησιμοποιήσαμε παραπάνω δεν αποτελούν μια έεύκολη από τις περιστάσεις επιβαλλόμενη υπερβολή. Απηχούν πλήρως την ίδια την πραγματικότητα.

Οσοι είχαμε την τύχη να παρευρεθούμε το Σάββατο 11 Απριλίου 1998 στις 19.30 στην κατάμεστη αίθουσα του Θεάτρου του Κολλεγίου Αθηνών γίναμε κοινωνοί του πολύπλευρου έργου της και όχι απλώς του βιογραφικού της αλλά της συνολικής της δημιουργικής πορείας.

Το τόσο εμπνευσμένο πλούσιο πρόγραμμα με κύρια δημιουργό και εκτελέστρια ποιάν άλλη; την κόρη της και σημερινή Διευθύντρια του Ωδείου και της Σχολής Μπαλέτου, την σύζυγο του προέδρου του Συνδέσμου Ζωγραφειωτών κ. Γιάννη Παπαδιαμάντη, κ. Μαρία Κανατσούλη-Παπαδιαμάντη.

Το έργο και η προσφορά της αείμνηστης παρουσιάσθηκε σε συνάρτηση μ' ένα πλούσιο πρόγραμμα μουσικής και μπαλέτου με συντελεστές μαθητές, μαθήτριες και δάσκαλους της Σχολής που κάλυπταν όλην την γκάμα των ηλικιών από τα έξη ως τις ώριμες ηλικίες.

Μια θαυμαστή λόγου, ήχων, χορού, κίνησης και χρωμάτων φαντασμαγορία εξελίσσονταν μπρος στα μάτια μας και μας έτερπε. Κι όλα εξελίσσονταν τέλεια υπό την διεύθυνση της εκλεκτής κ. Μαρίας Κανατσούλη Παπαδιαμάντη, που αποδείχθηκε πανάξια συνεχίστρια της δραστηριότητας της μητέρας της.

Της σφίγγουμε το χέρι με πολύν ενθουσιασμό για το έργο της και της ευχόμαστε το ίδιο επιτυχή μελλοντική πορεία.

Σ' εκείνην, τους συνεργάτες και τις συνεργάτιδές της, όπως και στους μαθητές και τις μαθήτριές της αξίζει το Εύγε! Οι λοιποί πρέπει να παραδειγματισθούν.

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΓΑΛΑΤΑ

Εκ μέρους όλων των μελών του Δ.Σ. του Συνδέσμου Γαλατά, θεωρούμε υποχρέωσή μας να απευθύνουμε ένα μεγάλο "ευχαριστώ" στη διεύθυνση του ζαχαροπλαστείου ΑΝΤΙΓΟΝΗ (Αρεως 18 Π. Φάληρο), για την τόσο μεγάλη της προσφορά και συμβολή στο Πασχαλινό μας βοήθημα προς τους απόρους μας.

Επίσης θερμότατες ευχές και ευχαριστίες για τις προσφορές τους και στα ζαχαροπλαστεία RIVIERA και MAXIM

Ευχόμεθα ο πανάγαθος Θεός, να τους το ανταποδώσει πολλαπλά.

Το Δ. Σ.

Ο ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ
ΚΥΦΙΔΗΣ
ΙΔΡΥΘΕΙΣ ΤΟ 1919 ΕΝ ΚΩΝ/ΠΟΛΕΙ
ΚΑΤΑΣΚΕΥΑΣΤΗΣ ΠΑΝΤΟΣ ΟΡΘΟΠΕΔΙΚΟΥ ΕΙΔΟΥΣ
ΣΤΕΛΝΕΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΠΕΛΑΤΕΣ
ΤΟ ΧΑΡΜΟΣΥΝΟ ΜΗΝΥΜΑ
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
ΤΡΙΤΩΝΟΣ 38 ΠΑΛΑΙΟ ΦΑΛΗΡΟ - ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ.: 98.14.386 ΦΑΞ: 98.45.458

ΒΙΒΛΙΟΚΡΙΣΙΕΣ

Από τον Κώστα Γ. Τσιλιμαντό

«Λεξικόν της καθ' ημάς Ελληνικής Διαλέκτου Μεθερμηνευμένης εις το Αρχαίον Ελληνικόν και το Γαλλικόν μετά Γεωγραφικού Πίνακος των Νεωτέρων και Παλαιών Ονομάτων υπό Σκαρλάτου Δ. του Βυζαντίου - Εκδοσις Τρίτη Επηυξημένη και Διορθωμένη»

Ο εκδοτικός οίκος "Βιβλιοφιλία" του Κώστα Σπανού προέβη σε μια φωτοτυπική επανέκδοση του πιο πάνω Λεξικού, από την τρίτη και τελευταία έκδοσή του, που έγινε στα 1874.

Στα Προλεγόμενα, που ανήκουν στην πρώτη έκδοση του έργου στα 1834, ο Κωνσταντινουπολίτης Σκαρλάτος Βυζάντιος, επιφανής λεξικογράφος και λόγιος σημειώνει:

"Το έργον επιδεικτικόν αιωνίας προσαυξήσεως... δεν είναι παρά βοήθημα πρόχειρον δια τους πρωτομαθείς σπουδαστάς της αρχαίας Ελληνικής".

Προβαίνοντας σε μια διαπίστωση πως "ολιγωτέρας διαφοράς έχει η εδική μας γλώσσα (παρακάτω την αποκαλεί "σημερινόν ιδίωμα") προς την αρχαίαν παρά την Θηβαίαν (που λένε **φλέφυραν** την γέφυραν, **τύκα** τα σύκα και **κωτιλάδας** τας χελιδόνας) παρά "την παρακμήν και διαφθοράν" μπορούμε "να ρυθμίσωμεν και πλουτίσωμεν ...και τέλος πάντων ποίος με βεβαιώνει, ότι, μετά πεντήκοντα, εκατόν, εκατόν πεντήκοντα έτη, δεν θα κατορθωθεί... να φθάσωμεν εις την εντέλειαν του Πλατωνικού και Δημοσθενικού χαρακτήρος";

Αν παραβλέψουμε αυτές τις τελείως αντεπιστημονικές γνώμες του συγγραφέα, άλλωστε εκείνη την εποχή η επιστήμη της Γλωσσολογίας δεν είχε αναπτυχθεί, θα ιδούμε πως ο Βυζάντιος διέθετε αυτό που ονομάζουμε γλωσσικό αισθητήριο και στα διεξοδικά προλεγόμενά του βρίσκουμε πολλές σωστές γλωσσικές θέσεις και γνώμες.

Οφείλω ευθύς εξ αρχής να ομολογήσω πως το πιο πάνω Λεξικό των 10.000 περίπου λημμάτων διαθέτει όχι μόνο μια πρωτοτυπία για την εποχή του αλλά και αρετές αξεπέραστες μέχρι σήμερα. Και εξηγούμαι.

Η πρωτοτυπία του έγκειται στο ότι οι λέξεις της νέας ελληνικής αποδίδονται με αντίστοιχες αρχαίες, κάτι πρωτόφαντο για εκείνους τους χρόνους. Σήμερα που έχουμε το τρίτομο Λεξικό του Σταματάκου της Νέας Ελληνικής η εργασία αυτή είναι πιο ολοκληρωμένη. Η βασική όμως αρετή του Λεξικού του Βυζαντίου έγκειται στο ότι δεν αρκείται μόνο στην απόδοση του νεοελληνικού λήμματος στην αρχαία γλώσσα, αλλά και στις διάφορες εκφράσεις φθάνοντας ακόμη και στις παροιμίες. Από αυτή την άποψη παραμένει αναντικατάστατο. Και δε φτάνει μόνο αυτό, προσθέτει και γαλλικούς αντίστοιχους όρους.

Για παράδειγμα στο λήμμα **ανοίγω** διαβάζουμε:

Ανοίγω τα πανιά = πετάννυμι το ιστίον
Ανοίγω δρόμον = οδόν τέμνω (ελαύνω)
Ανοίγω πηγάδι = φρεωρυχέω, φρεατωρυχέω, φρεωρυκτέω
Ανοίγω την όρεξιν = επιθήγω την όρεξιν (κατά Πλούταρχον)
Ανοιξε το σπυρί = το έλκος ανερράγη
Ανοιξε ο καιρός = αιθριάζεται.
Εκτύπησα την θύραν και (ήλθε και) με άνοιξεν η υπηρέτρια - κρούσαντι δέ μοι υπήκουσεν η παιδίσκη.
Ανοίγω φύλλον (να κάμω ζυμαρικόν) = Λάγανα ελκύω (κατά τον Αθήναιον)

και πάρα πολλές άλλες εκφράσεις με το ίδιο ρήμα και δίπλα αντιστοιχίες και στη γαλλική γλώσσα. Δεν είναι καταπληχτικό;

Να ιδούμε και μερικές παροιμίες:

Ο ποντικός στην τρύπα δε χωρούσε κι έσερνε και κολοκύθα = *Μυς εις τρώγλην ού χωρών κολοκύνταν (sic) έφερεν.* (Λήμμα ποντικός).

Σε πταίει ο γάιδαρος και δέρνεις το σαμάρι. (Παροιμ. ανάλ. με το) *Μάγειρος ηδίκησεν, αυλητής δ' αικίζεται.* (Λήμμα Ποντικός).

Δυο παροιμίες: Ολες οι μέλισσες δεν κάμνουν μέλι, (λ. Μέλισσα) και: όσοι φορούν μαχαίρι δεν είν' όλοι καλογέροι (λ. Μαχαίρι), αποδίδονται με το: *ού πάντες όρνιθες εναίσιμοι.*

Ετυμολογίες παρόλη την εμπειρικότητα της εποχής.

Εξηνταβελόνης: (ωνομάσθη από τον ευφυέστατον μεταφραστήν του Μολιερικού Φιλαργύρου, ο εις άκρον φιλάργυρος). Αρχ. *κυμινοπρίστης, καρδαμογλύφος, παρακρουσιχοίνικος, κίμβιξ, κνιπός, σκνιφός, κ.α.*

Παίρνω < από το επαίρω ή απαίρω.

Μαρούλι < Μαϊούλιον, ίσως διότι φυτρώνει από τον Μάιον έως τον Ιούλιον (!).

Γαβγύζω < εκ του βαΰζω. *"Κύνες γαρ βαΰζουσιν, όν αν μη γινώσκουσι"* καθ' Ηράκλειτον.

Και, για όσους γνωρίζουν μερικά τουρκικά:

Αρτιρδίζω = προσθέτω τιμήν εις το μεζάτι. Αρχ. Υπερβάλλω, αντωνέομαι, πλειστηριάζω, υπερθεματίζω. Εδώ αναγνωρίζουμε το ρήμα **arttirmak.**

Εσοδιά = κοινώς σοδιά, ζαχιρές.

Εργάτης = Τουρκ. ριντζιπέρης (rençper).

Παλαβός = Τουρκ. σασκίνης, σερσέμης κ.α.

Πράγματι ένα Λεξικό που, για όσους θέλουν να πλουτίσουν τις γνώσεις τους γύρω από την Ελληνική, παραμένει αναντικατάστατο.

* * *

Αθανασίου Δέμου (Φιλολόγου)

«Επιλογές από Δημοσιεύματά του στον "Πρωινό Λόγο" Ιωαννίνων»

Τυποεκδοτική Ηπείρου επε.

Ο αγαπητός φίλος και συνάδελφος Θανάσης Δέμος μετά τη δόκιμη θητεία του στόν εκπαιδευτικό τομέα, συνταξιούχος τώρα στα Γιάννινα, επιδίδεται με περίσσιο ζήλο σε ποικίλου είδους αρθρογραφία στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο της πόλης, με ιδιαίτερη προτίμηση το ιστορικό παρελθόν.

Από τη στήλη μας παρουσιάσαμε τα βιβλία του **"Οι Δρυμάδες Πωγωνίου"** ("Ε" αρ.33) και **"Ελληνοχριστιανικοί παλμοί"** ("Ε" αρ.40).

Η τωρινή εργασία του είναι ένας ογκώδης καλοτυπωμένος τόμος 352 σελίδων, που εξέδωσε η Τυποεκδοτική Ηπείρου και αφορά δημοσιεύματά του στήν ημερήσια τοπική εφημερίδα "Πρωινός Λόγος" μεταξύ των ετών 1991-1996.

Χαίρεσαι να διαβάζεις το μεστό λόγο, την άψογη έκφραση, την ερευνητική διάθεση και ματιά ενός ανθρώπου που, σε πείσμα των καιρών, παραμένει ένας καλός χριστιανός κι ένας Ελληνας που όλο του το είναι δονείται από Ελλάδα.

Λάτρης των διαχρονικών αξιών και εραστής των ιδανικών συγκρούεται με τα υλιστικά ρεύματα των καιρών και τα καταναλωτικά πρότυπα παραμένοντας πληγωμένος και αμετακίνητος.

Εντρυφώντας στις σελίδες του σημερινού βιβλίου του τόν βλέπουμε να αναδιφεί τον γιαννιώτικο τύπο των αρχών του αιώνα μας, όταν ακόμη η πόλη βρισκόταν υπό τουρκική διοίκηση, μας ζωντανεύει φάσεις από τη ζωή εκείνων των ημερών, την κοινωνική, την πνευματική, τα καλά και τα άσχημά της, τα ευτράπελά της, την κίνηση ορισμένων αξιόλογων ταξιδιωτών της επαρχίας, τις κλοπές που συνέβαιναν τότε.

Αξίζει να σημειώσω τα άρθρα του τα σχετικά με την κατάληψη των Γιαννίνων από τους Τούρκους στα 1431 και τον συνακόλουθο "Ορισμό του Σινάν", την προέλευση των Τουρκογιαννιωτών (σελ. 83-87) καθώς και την παράδοση της πόλης από τον καλό και χρηστό Τούρκο διοικητή Εσάτ Πασά στα νικηφόρα ελληνικά στρατεύματα στα 1913 (σελ. 98-99).

Αρέσκεται ιδιαίτερα στις ιστορικές επετείους και στα θρησκευτικά θέματα, χωρίς να λείπουν και εντρυφήματα στην τέχνη του λόγου, στα επικαιρικά ή αρχαιολογικά. Για παράδειγμα: από τον οβελία του Πάσχα μάς μεταφέρει στον αρχαίο οβελό και τη γέννηση των νομισμάτων.

Ποικίλοι οι συνειρμοί του, μια "πολυμαθή" που διδάσκει, μπορεί να ξεκινούν από την ιστορία της μάσκας, να φτάνουν στο γαϊτανάκι και τον Καρνάβαλο και να καταλήγουν στο πρωταπριλιάτικο ψέμα. Ετσι το βιβλίο του αποβαίνει μια μικρή εγκυκλοπαίδεια γνώσεων.

Ιδιαίτερη θέση καταλαμβάνουν και οι ταξιδιωτικές εντυπώσεις του από τις διάφορες εκδρομές και ταξίδια του μέσα και έξω από την Ελλάδα. Γίνεται έτσι ένας ευσυνείδητος ξεναγός του τόπου που επισκέπτεται με την ενημέρωση που μας κάνει στον αρχαιολογικό και ιστορικό τομέα.

Το κακό είναι πως τα ποικίλα άρθρα στο βιβλίο του ακολουθούν τη χρονολογική σειρά που εκδόθηκαν -πράγμα που πολύ λίγο ενδιαφέρει τον αναγνώστη- και συνεπώς είναι "ατάκτως ερριμμένα". Αντίθετα, μια θεματική κατάταξη, θα διευκόλυνε πολύ τον μελετητή του - γιατί όχι και τον ίδιο;- στην εύρεση του κατάλληλου θέματος που θα τον ενδιέφερε.

Πληγωμένος ο Θανάσης Δέμος και απογοητευμένος από την εθνική, θρησκευτική και ηθική συνείδηση του αιώνα μας εξικνείται στα άκρα γενόμενος δριμύς δημόσιος κατήγορος των φορέων της: *"Οι λύκοι πολιορκούν τη μάντρα και περιμένουν την ευκαιρία να εισπηδήσουν, να μπουν μέσα και να κατασπαράξουν το ποίμνιο"* (σ.109).

Αλλού οι σκέψεις του προδίνουν παράλληλα με την απογοήτευση και μελαγχολία για την πορεία της νεολαίας μας. *"Κλαίει η ψυχή κάθε πολίτη αυτής της χώρας που πονάει αυτόν τον τόπο, όταν βλέπει τη νεολαία της Ελλάδος να αμφισβητεί τις παραδοσιακές αξίες, τα ιερά και τα όσια..."* (σ.291).

Εκεί όμως που μας εκπλήσσει, είναι η γνώμη του για τους Αλβανούς συλλήβδην, χωρίς καμιά διάκριση, όπως αφήνει να φανεί και το όλον άρθρο του που καταλήγει: *"Αυτή είναι η ψυχολογία του Αλβανού. Χωρίς ηθικές αναστολές και φιλάνθρωπα αισθήματα. Και προπαντός αγνώμονες"* (σ.159).

Βεβαίως "δουλειά τους δώσαμε", μην παραβλέπουμε όμως το φτηνό μεροκάματο ή τα ένσημα του ΙΚΑ. Αν έχουμε το θάρρος, θα ομολογήσουμε πως τους έχουμε ανάγκη για εργασίες που πια δεν τις καταδέχονται οι Ελληνες.

Υστερα, αυτή η ιστορία του κτηματία από την Πέλλα με τον Αλβανό εργάτη του, που του ομολόγησε πως του πέρασε η ιδέα να τον σκοτώσει, παρόλη την ευεργεσία που δέχτηκε, έκανε το γύρο της Ελλάδας, καθώς αναμεταδόθηκε από στόμα σε στόμα και από έντυπο σε έντυπο. Αυτό με κάνει να θυμηθώ το Θουκυδίδη που λέει: *"οι παρόντες τοις έργοις εκάστοις ου ταυτά περί των αυτών έλεγον, αλλ' ως εκατέρων τις ευνοίας ή μνήμης έχοι"* (δηλ. καθένας έλεγε ανάλογα με την εύνοια που είχε ή με το τί είχε κρατήσει στη μνήμη του).

Αλλά έστω ότι είναι όλα αληθινά. Αυτή η αυτοταπείνωση με την ομολογία, που ποτέ δεν έγινε πράξη, δεν μας λέει τίποτα; Ποιανού πολιτισμού γέννημα είναι άραγε η μπέσα και αυτός που δεν την έχει, ο μπαμπέσης;

Να θυμίσω στον αγαπητό Θανάση μέχρι πότε ελήστοκρατείτο το ελληνικό βασίλειο, ώστε το όνομα **Grec** και **Greek** εσήμαινε για τους ξένους τον ληστή και τον κλέφτη και τι αγώνα έκανε ο μακαρίτης Αβέρωφ για να εξαλείψει από το γαλλικό Λαρούς την κακόφημη έννοια;

Υπάρχουν δυο τελευταία ακόμη.

Παρουσιάζοντας ένα θρησκευτικό βιβλίο γράφει: *"Ο άθεος κομμουνισμός κατέρρευσε. Η χριστιανική πίστη εθριάμβευσε"* (σ.292). Και για την πρώτη φράση ουδείς λόγος. Αν όμως "χριστιανικός θρίαμβος" σημαίνει τη χλιδή των ολίγων, την άγρια εκμετάλλευση που υφίστανται οι πολλοί, το μαύρο χρήμα, την ανεργία, την πείνα, το οργανωμένο έγκλημα, τότε εμένα γράψτε με κάπου αλλού.

Και το τελευταίο.

Αγαθό πολύτιμο η φιλοπατρία, αλλά όταν θέλεις να πολεμήσεις τον αντίπαλο, καλό είναι οι πηγές που διαθέτεις να μην είναι αδιευκρίνιστες. Ο αγαπητός Θανάσης για να πολεμήσει τους αντίπαλους του Μεγαλέξαντρου, μέσα στα άλλα, τα πολύ σωστά, παραθέτει και τον υποτιθέμενο *"Ορκο του Μεγάλου Αλεξάνδρου"* χωρίς και να μπορεί να τεκμηριώσει την πηγή.

Ποιός, βέβαια, δεν θα καμάρωνε, αν ένας τόσο υψηλός λόγος ήταν γνήσιος. Είναι όμως;

* * *

Αλκης Αγγέλου

«ΤΟ ΚΡΥΦΟ ΣΧΟΛΕΙΟ» ΧΡΟΝΙΚΟ ΕΝΟΣ ΜΥΘΟΥ

Εστία 1997

> ***"Ούτως αταλαίπωρος τοις πολλοίς η ζήτησις της αληθείας και επί τα ετοίμα μάλλον τρέπονται" Θουκ. Α 20, 3.***

Η ιστορία μας, όπως την ξέρομε, έχει συνυφανθεί με μύθους. Μύθος δεν είναι ότι ο Παλαιών Πατρών Γερμανός ύψωσε λάβαρο στην Αγία Λαύρα; Αν μια τέτοια πράξη είχε συντελεστεί, δεν θα την ανέφερε ο ίδιος στα Απομνημονεύματά του; Αντίθετα εκεί "καμιά υπεύθυνη μαρτυρία δεν υπάρχει για την έναρξη της επανάστασης στο ιστορικό μοναστήρι" (Εγκυκλ. Πάπυρος Λαρούς, λήμμα Λαύρα).

Αλλωστε ο Γερμανός, κατά μεν τον Διονύσιο Κόκκινο (ΙΣΤ. ΕΛΛ. ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ, Εκδ. Μέλισσα 1974 τ.Α' Σελ. 174), βρισκόταν στη μονή Χρυσοποδαρίτσας, και κατά τον Δημήτρη Φωτιάδη ("Η επανάσταση του 21" Εκδ. Νίκος Βότσης Β' έκδ. 1974 σελ. 25 και 31 του Α' τόμου), βρισκόταν στα Νεζερά.

Η αλήθεια είναι ότι ο Π.Π. Γερμανός με πρόσκληση των Παπαδιαμαντόπουλου και Λόντου, ήρθε στις 23 του Μάρτη στην Πάτρα και ευλόγησε τους αγωνιστές την άλλη μέρα στην πλατεία του Αγ. Γεωργίου, γεγονός που παραδέχονται και οι δυο ιστορικοί, με περισσότερες λεπτομέρειες ο Κόκκινος.

Και ερχόμαστε τώρα σε ένα άλλο, παρόμοιας υφής, θέμα, για το οποίο χύθηκαν ποταμοί μελάνης και θα χύνονται ακόμη με συνε ανακινήσεις όπως και πρόσφ στο "Βήμα" (22.2. από τον Θεο νη Κακριδή, του απάντησε στις ο Αντ. Λιάκος, ανταπάντησ Κασουλάκης στις 5.4) και στ "Καθημερινή" με άρθρο του Πα λή Μπουκάλα (22.3.98).

Ο Αλκης Αγγέλου είναι αυ που έχει γράψει και το επίμ άρθρο, με το ίδιο θέμα, στον τόμο της *"Ιστορίας του Ε Εθνους"* της Εκδοτικής Αθηνών.

Στην παρούσα εργασία του, είναι μια μονογραφία, επιχειρεί η αναδίφηση και κριτική του θέματος. *"Το θέμα αυτό καθεα είναι, επιστημονικώς, βιβλιογρ κά ανύπαρκτο. Ο,τι σχετικό γραφεί έως σήμερα είναι συμπ ματικό και τις περισσότερες φο δημοσιογραφικό... Η έρευνά σταματάει μετά την ολοκλήρω του μύθου και δεν αναφέρεται μεταγενέστερη σχετική βιβλιογ φία, παρά μόνο περιστασιακά"* βάζουμε στα **"μικρά προλεγόμε** του.

Αναγκαστικά εδώ θα θίξουμε κύριες χορδές, του θέματος.

Α- Χώροι του "Κρυφού Σχ ού" μαρτυρούνται στη μονή Φι θρωπινών στα Γιάννενα, στη Φιλοσόφου στη Δημητσάνα, μονή Αγίας Τριάδος στην Τήνο ενδεχομένως και αλλού (σ.16).

Για τη Δημητσάνα έχομε μ τυρία του Δημητσανίτη Μι Οικονόμου, γραμματικού Κολοκοτρώνη, που στα 1873 φει στα "Απομνημονεύματά" Κατά την Τουρκοκρατία *"η λατ των Χριστιανών εξησκείτο ελε ρως και δημοσία και επροστα το μάλιστα και από τους Τ κους... επροστατεύετο δε ελευθέρως ενηργείτο η εκ δευσις"* (σελ. παρόντος βιβλ. 42).

Για την Τήνο: Το νησί έπεσε χέρια των Τούρκων το 1718. *"Η κατοχή, με την καθολική απο Τούρκων από το νησί, το ανα γόνησε, με αποτέλεσμα να αρ να συρρέουν εκεί κάτοικοι α άλλες περιοχές"* (σελ.60).

Αλλωστε λόγος για κρυφό λειό γίνεται μόνο για χρόνους την άλωση ως τις αρχές του αιώνα. Τον 18ο αιώνα έχομε σχολείων

Για την Ηπειρο ο Δημήτ Καμαρούλιας ("Τα μοναστήρια Ηπείρου" 1996) αναφέρει πως κάλυψε 204 ενεργά-διαλυμένα 70 κατεστραμμένα στη Νότια Ηπ ρο και 100 στη Βόρεια και κατα γει: *"Η λειτουργία των σχολεί μοναστήρια της Νότιας Ηπεί και σε 14 της Βόρειας καθώς συντήρηση σχολείων σε πο χωριά... αποδεικνύουν και το στατο του ισχυρισμού της ύπαρ "Κρυφών Σχολειών" στην Ηπ επί Τουρκοκρατίας"* (σελ. πα ντος βιβλ. 72).

Ποιός δεν θυμάται εδώ τις εκκλησιές, μόνο σ' ένα νησί, Αίγινα.

Ας μου επιτραπεί εδώ να δη μια καθαρά δική μου εντελώς κειμενική άποψη. Πάρτε τη, κοί, και σαν ...χιούμορ.

Στο νάρθηκα της μονής Φι θρωπινών, χτισμένης στα τέλη 13ου αιώνα από μοναχούς απ νους μιας ομώνυμης οικογένε που έφυγε από την Πόλη, μετά κατάληψή της από τους Φράγκ στα 1204, εικονίζονται ως προ στού άγιοι -δεν είναι καταπλη κό;- οι Πλάτων, Απολλώνι Σόλων, Αριστοτέλης, Πλούταρ Θουκυδίδης και Χίλων. Γνωρ βέβαια, τον συμβολισμό. Διατε μαι όμως πως ορισμένα τέτ μοναστήρια, 4 ή 5 νομίζω, στ καν τα "Κρυφά Σχολειά" για αποδιωγμένους Ελληνες έμπαιναν από την πίσω πόρ Μην ξεχνάμε ότι, λίγο πριν άλωση, ο κατόπιν Πατριάρχης Γε νάδιος έκαιε τα συγγράμματα Πλήθωνα. *"Ο Χριστιανισμός*

πόλεμος κατά κύριον λόγον του Ελληνισμού, ως ζωής και ως σκέψης... Το όνομα Ελλην ταχύτατα συνετέθη με την έννοιαν του ειδωλολάτρης, μη χριστιανός" (Νικ. Παπαδάκη εισαγωγή εις την Βυζ. Φιλολογίαν τ.Α. σελ. 24).

"Τραβηγμένη" η άποψή μου; Πιθανώς. Αλλη έννοια όμως του κρυφού σχολειού δεν βλέπω να υπάρχει.

Β- Είναι γνωστό πόσο συνδέθηκε με το "Κρυφό Σχολειό" το τραγούδι:

Φεγγαράκι μου λαμπρό/ φέγγε μου να περπατώ / να πηγαίνω στο σχολειό/ να μαθαίνω γράμματα ...

Ο Αλκης Αγγέλου ξεκινάει την έρευνά του από τότε που καταγράφηκε αυτό το τραγούδι. Φωριέλ 1824, Sanders 1840, Passow 1860. Κανείς τους δεν το συνδέει με το θέμα του Κρυφού Σχολειού.

Στα 1896 ο ιστοριοδίφης Καμπούρογλου στην "Ιστορία των Αθηναίων" γράφει, αναφερόμενος στο τραγούδι, για το Κρυφό Σχολειό: "Παραδόξως, το πασίγνωστον φεγγαράκι μου λαμπρό κλπ. απεδόθη υπό τινων -και κατά το σύνηθες εξακολουθεί τούτο αβασανίστως και ακρίτως επαναλαμβανόμενον- σημασία, ήν ουδ' είχεν ουδ' ηδύνατο να έχει- ότι δηλ. παρεμποδιζόντων των Τούρκων την εκπαίδευσιν ηναγκάζοντο τα παιδάκια την νύκτα με φεγγάρι να πορεύονται εις διδάσκαλον προς εκπαίδευσιν" (σελ. παρόντος βιβλ. 52).

Κατόπιν φθάνει και στον περίφημο Κουκουλέ για να μας πει με την γραφίδα του σοφού καθηγητή, πως το τραγούδι αυτό ανήκει όχι στην Τουρκοκρατία, αλλά στη βυζαντινή εποχή όπου «διάφοροι ιεροί άνδρες *κατά την παιδικήν ηλικίαν ...δεν ήτο ασύνηθες να μεταβαίνωσι νύκτωρ εις την εκκλησίαν, ήτις εχρησιμοποιείτο και ως σχολείον και εκεί να ψάλλωσι και κατόπιν να επιδίδωνται εις την μελέτην, συνήθεια την οποίαν επιβεβαιοί και το τέως ψαλλόμενον σχολικόν ασμάτιον "φεγγαράκι μου λαμπρό"» κλπ.. ως και οι εξής στίχοι οι εις μαθητήν αναφερόμενοι.*

Κ' ήξεφυέ του το κερί κι ήκαψε το
χαρτί του...
βαστά εικόνα και χαρτί, κερί και
καλαμάρι,

εξ ών εμφαίνεται ότι οι μικροί παίδες εμελέτων και σκοτίας έτι ούσης»

(σελ. παρ. βιβλ. 71).

Για τα υπόλοιπα, θετικά και αρνητικά, στο ίδιο το βιβλίο.

Λάβαμε επίσης:

«ΕΥΘΥΝΗ» τ.315 Μάρτιος 1998. Περιεχόμενα: Χρήστου Μαλεβίτση "Η αποκάλυψη των λουλουδιών". Κώστα Ασημακόπουλου "Μια ζωή να ζεις". Γιώργου Ξεινού "Θετική και αρνητική κριτική". Γ. Κιτσόπουλου "Η πρώτη τσιπούρα". Ησαΐα Μπερλίν "Αναζητώντας ιδανικά". Λουίτζι Πιραντέλλο "Το χιούμορ". Χάννα Αρέντ "Η αιωνιότητα εναντίον της αθανασίας". Τζων Γκαλσγουώρθυ "Η γιαπωνέζικη κυδωνιά". Σαίρεν Κίρκεγκααρντ "Η αγάπη δεν ζητά τα εαυτής". Μωρίς Μπλανσό "Η ισχύς και η δόξα". Και ποίηση των: Μιχ. Δ. Στασινόπουλου, Κώστα Λάνταβου και Ηλία Κρανιώτη.

«ΤΟ ΖΑΓΟΡΙ ΜΑΣ» αρ. φ. 240 Απρίλιος 1998. Μεταξύ άλλων: Φωκίωνα Καψάλη "Η αξιέραστη Ζαγορίσια Γυναίκα", Ι. Ν. Νικολαΐδη "Ο πρωτευουσιάνος", Βασ. Τζιόβα "Θωμάς Καψάλης: Ενας πρωτοπόρος" κ.α.

«Ο ΖΩΓΡΑΦΕΙΩΤΗΣ» τεύχος αρ.45 / 1998

«Η ΔΙΑΚΟΝΙΑ ΜΑΣ» Αρ. τ. 29 Ιανουάριος 1998.

«Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ» Αρ. φύλλου 22, Μάρτιος 1998

«Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως»

Βιβλιοκρισία του Μητρ. Πέργης Ευαγγέλου για το βιβλίο του Ακύλα Μήλλα, δημοσιευμένη στο περιοδικό "Ορθοδοξία"

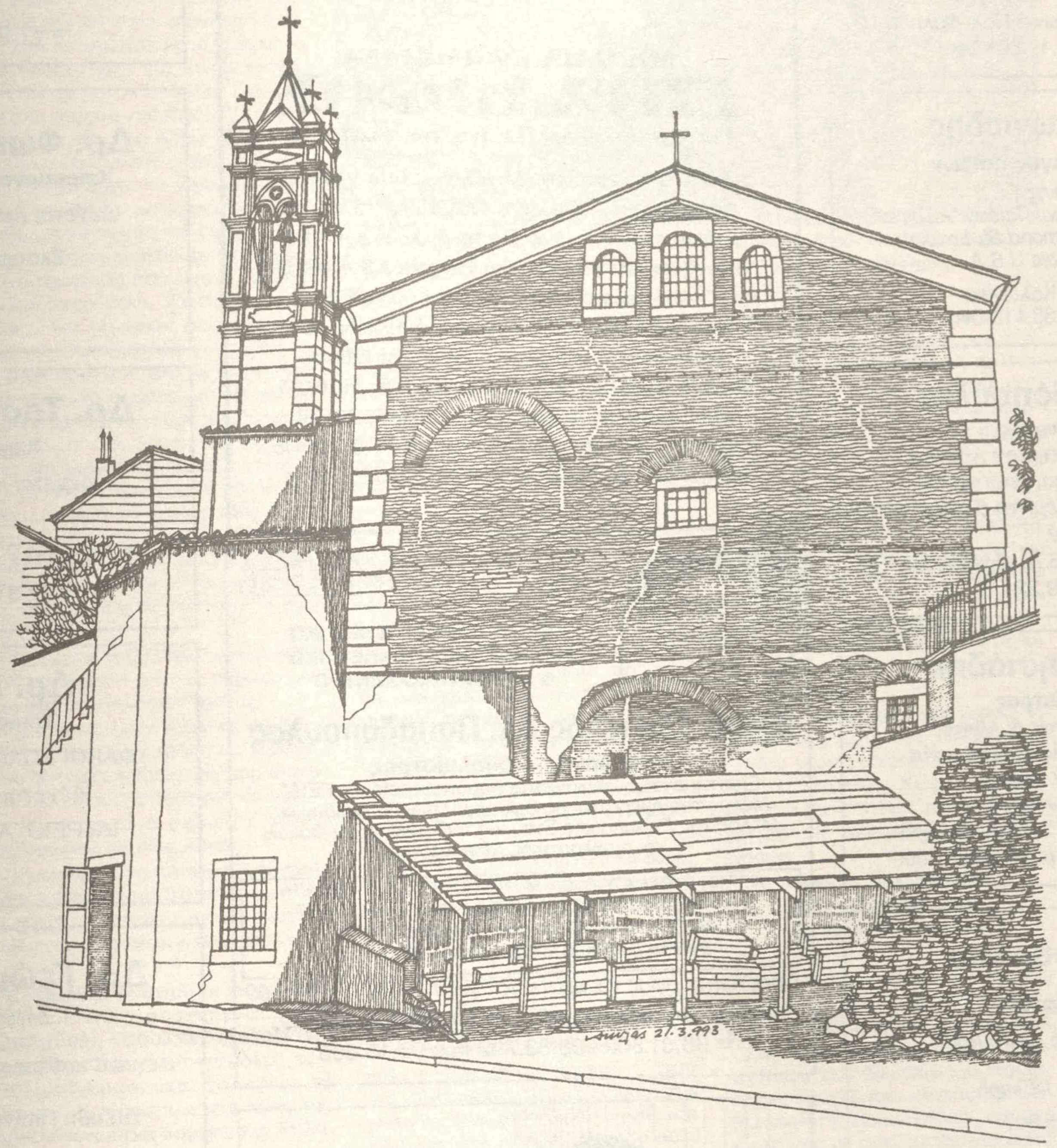

Ο Αγιος Μηνάς ο εν Υψωμαθείοις, κτισμένος επάνω στο μαρτύριον των Κάρπου και Παπύλου. Γνωστός παλαιότερα ως «ο Αγιος Πολύκαρπος εις το Ζεϊτούν μαχαλάν της Καραμανίας» *(Σχέδιο Α. Μ. σελίδα 249)*

Ακύλας Μήλλας Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως (Ενορίες Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής) Αθήνα, 1996.

Μάς ήρθε ένας Κώδικας με παρουσία Ρωμηοσύνης. Σπαράγματα μάς δόθηκαν από *"τα ιστορικά της μοναδικής πολιτείας μας που υπήρξε η πατρίδα μας"* (Πρόλογος του Συγγραφέα, 12). Και κρατούμε τις **"Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως"** του Ακύλα Μήλλα. Τις αγγίζουμε, τις χαϊδεύουμε, τις περιεργαζόμαστε. Και θαυμάζοντας τον άνθρωπο με τη μανία της αποκάλυψης του ρωμαίικου, ξαναδιαβάζουμε τις γραμμές του πατριαρχικού Γράμματος στο βιβλίο του, που αναφέρονται σε δύο πράγματα. Στην πάτρια πιστότητα του Πολίτη ερευνητή, που *"δι' έργων φυλάττει την μνήμην"* (Οσιος Πέτρος ο Δαμασκηνός), και στην πολύτιμη προσφορά του, που *"τον άπαυστον έρωτα αυτού προς τους ευκλεείς προγόνους ενδείκνυσι"* (Πατριαρχικό Γράμμα, σελ.7).

Μέσ' απ' αυτή τη σχέση τη μυστικοπαθή και συναισθηματική πλάστηκε το έργο του Ακύλα Μήλλα. Κι' είναι η παράθεσή του, η έκφανση μιας ιερο-ιστορικής, αισθητικής και καλλιτεχνικής σύζευξης, ανάμεσα στον ίδιο και τις **"Ενορίες της Αγιωτάτης Αρχιεπισκοπής Κωνσταντινουπόλεως"** (Τόμος Α'), που φέρνει στο φως και διασώζει *"από της λήθης και της επηρείας του χρόνου"* (Πατριαρχικό Γράμμα), τις ευρύτατες και ανεπανάληπτες δραστηριότητες της Ρωμηοσύνης, εκκλησιαστικές, κοινωνικές, φιλανθρωπικές, πολιτιστικές. Ολα, μια επισφράγιση του κορυφαίου και πολυσήμαντου ρόλου της Μεγάλης του Χριστού Εκκλησίας στη μεγαλουργική πορεία της Ρωμηοσύνης, στο χώρο που τήν έταξαν να ζήσει ο Θεός και οι αιώνες.

Αυτή την αλήθεια υπηρετώντας κι ο ιδιότυπος αναφορέας της μνήμης της, τής αφιέρωσε ευλαβικά το περισπούδαστο δημιούργημά του. Ενα έργο ζωής. Αλλά για τον Ακύλα Μήλλα, μέρος μιας συνεχιζόμενης πνευματικής δημιουργίας, από 765 σελίδες στη σειρά των εκδόσεων του Συλλόγου Ιστορικής και Λαογραφικής Ερευνας **"Η ΜΝΗΜΟΣΥΝΗ"** (Αρ.4/Νοέμβριος 1996) και με τη φροντίδα των εκδόσεων ΑΓΡΑ, προορισμένο να μείνει στην ιστορία σα μνημείο και λόγος της ιστορημένης διαδρομής της Ρωμηοσύνης στο γενέθλιο τόπο της, στολισμένα με τα διάσημα και τις περγαμηνές του τίμιου ιδρώτα της, με το φάος της διαδρομής της. Κι είναι άξιο να μνημονευτούν εδώ κι αυτοί που παραστάθηκαν με κάθε τρόπο τον Ακύλα Μήλλα. Και ιδιαίτερα η κόρη του **Ιόλη**, Πολίτισσα κι αυτή, που με κατανόηση κι ευαισθησία επεξεργάστηκε κι ολοκλήρωσε τα πρωτότυπα σφραγίδων, εγγράφων και εντύπων. Αλλά κι αυτοί που συνέβαλαν με τις χορηγίες τους (Βλέπε Τόμο), στην πραγματοποίηση της σπάνιας αυτής εκδόσεως.

* * *

Δύο Μέρη απαρτίζουν τον όγκο της, μετά τον πρόλογο (σ.11-14) και την εισαγωγή (σ. 15-26) του συγγραφέα. Εκείνο με τα Σφραγίσματα της *"Εκκλησίας και Ενορίας"* (Α' Μέρος σ. 27-509) με πρώτο και εκτενέστερο το ΦΑΝΑΡΙ (σ. 33-124) και στη συνέχεια τις *"Ενορίες εντός των Τειχών της Κωνσταντινουπόλεως"* (σ. 128-300) και τις *"Ενορίες Περατικές"* (σ. 302-509), και το Β' Μέρος, των *"Σωματείων Κωνσταντινουπόλεως"* (σ. 512-577), *"Συντεχνιών κωνσταντινουπόλεως"* (σ. 578-635) και των διαφόρων Επαγγελμάτων (σ. 637-668). Απαραίτητο όμως να σημειώσουμε και το *Τμήμα των Παραπομπών* με τις πολυτιμότατες επεξηγήσεις των κειμένων (σ. 669-722), όπως και την πλούσια *βιβλιογραφία* (σ. 723-730), το *Γλωσσάριο* (σ. 731-735) και το αναλυτικότατο *Ευρετήριο* (σ. 737-765).

Είναι η Πολίτικη Ρωμηοσύνη μέσ' από τη Σφραγίδα της. Κι η Σφραγίδα της στήν προθήκη του κόσμου, πλαισιωμένη με χειροποίητα χαράγματα του μύστη από εντοιχισμένες κτητορικές επιγραφές, ενεπίγραφες στήλες μνημειακές και αρχαία ανάγλυφα, από εμβάσματα, μνημειώδεις εισόδους και προσόψεις αρχοντικών, από σχεδιαγράμματα και αναπαραστάσεις ναών και ιδρυμάτων μας, που θ' ακολουθήσουν τη φυσική φυλλοροή τους. Είναι το ρωμαίικο αντήχημα των χρόνων και χρόνων, στολισμένο με τη φωνή και το λόγο πατριαρχικών Γραμμάτων, Κανονισμών, Πιστοποιητικών, Αποδείξεων, Ευχετηρίων και άλλων, μαργάρων όλων στο εγκόλπιο της ζωής και της προσφοράς της Ρωμηοσύνης.

* * *

Οι *"Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως"*, όπως και ο τελειομανής ερευνητής και εκθέτης τους, δεν είναι από το είδος και τον τύπο που χωρούν σε απλές περιγραφές και παρουσιάσεις, σε στυγνή παράθεση της μεταφορικής προσφοράς τους. Καλύπτονται από τη γνήσια ιδιομορφία και όσμηση της Ρωμηοσύνης. Οι σελίδες, δοχεία με ουσία και νόημα. Οι γραμμές, ροή βιωματική. Και το κάθε λεπτούργημα, από μια ακτίνα των διαστάσεων του γένους. Ολα μοσχοβολημένα. Ονόματα, τίτλοι, ιδιότητες, θεσμοί. Κι όλα νωπά, από το ρέοντα ιδρώτα μακαρίων ψυχών.

Αυτός ο ιδρώτας είναι αποτυπωμένος πάνω σε σφραγίσματα, στα βουλλωτήρια, στα επισημάσματα. Κι αυτά, τα χρυσά μαρτυρήματα των παλαιών ημερών μας, μέχρι τις αρχές της τρίτης δεκαετίας του αιώνα μας. Φεγγοβολούν το πρόσωπό μας για τη ρωμαίικη πνευματική ανάπτυξη, την κοινωνική ευρωστία, την ευποιΐα και την ανθρωπιστική της διάσταση. Είναι ό,τι μεγαλούργησε κάτω από την άγρυπνη μέριμνα και καθοδήγηση της Μεγάλης Εκκλησίας. Πολύσχημη συλλογή δημιουργικής και μοναδικής θυσίας αιώνων. Χώρος όμως και μαρτυρία, ακατανόητα κάποτε για τους αμύητους σύγχρονους.

Η όψη, η σημασία και η γοητεία των σελίδων του τόμου των *"Σφραγίδων Κωνσταντινουπόλεως"*, είναι μια απεικόνιση του μορφώματος της ανεπανάληπτης Ρωμηοσύνης, μέσα στα "ιστορικά" της **επτάλοφης Πολιτείας.** Η δε παρουσίαση και αρχειοθέτηση των σφραγισμάτων της, μια αρχή υλοποίησης ενός ονείρου και σκοπού. Της αποθησαύρισης της προσφοράς των θεσμών της Ομογενείας μας, ύστερα από σκληρή προσπάθεια συλλεκτική, ερευνητική, συγγραφική.

Χρόνια πλανιέται η ψυχή του Ακύλα Μήλλα μέσα στους πάτριους χώρους και τα πάτρια στίγματα. Και χρόνια διαλαλεί αυτή τη νοσταλγική του περιφοίτηση. Για ν' απαθανατιστεί. Να τη γνωρίσουν κι οι αγνοούντες, κι οι αδιάφοροι. Κι όσοι αποτολμούν ιεροσυλίες πάνω στη νοητότητα και την υπερβατικότητα της Ρωμηοσύνης και του χώρου της. Και αγλαόμορφος τώρα από την τριλογία των **"Πριγκηποννήσων"** του κι από τα ανεμίσματα της Προποντίδας, έρχεται να μας παρουσιάσει το σφραγισμένο χτες μας, τη δοκιμασία και μαρτυρία μας, μέσ' από ένα καινούργιο του εργόχειρο. Το πρώτο ενός άλλου που έρχεται **-Σφραγίσματα των Μητροπόλεων Χαλκηδόνος και Δέρκων-** για να ολοκληρωθεί, κατά το δυνατόν, η "σφραγισμένη" ιστορία μας στην Πόλη.

Το έργο που κατέχουμε δεν είναι "οι σφραγίδες" της Κωνσταντινουπόλεως. Ούτε και θα μπορούσε να είναι. Μπορεί όμως να ολοκληρωθεί συν τω χρόνω με τη συμβολή και άλλων "κατεχόντων", για την προβολή και συμπλήρωση σφραγισματικά της ιστορίας μας. Χρειάζεται προσθήκη θυσίας στον άθλο. Και το ευχόμαστε.

Δρ. Δημήτριος Μιχαηλίδης
Ειδικός Παθολόγος - Καρδιολόγος Ε.Ψ.Φ.Μ.Γ. (Θ.Σ.Α.)

Δέχεται καθημερινώς από 17-20 πλην Σαββάτου
και επί συνεντεύξει.

Διευθ. Ποσειδώνος & Νηρηΐδων 1 Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.32.302 Ιατρ. 98.17.801 Οικ.

Δρ. Στέλιος Αντωνιάδης
Παιδίατρος - Καρδιολόγος παίδων
Καθηγητής Παιδιατρικής Τ.Ε.Ι.
ΣύμβουλοςΠανεπιστ. Κλινικής Νοσ. Παίδων "Α.Σοφία"
τ. Επιμελητής Νοσ. Great Ormond Str London,
Παν.Harvard & Columbia U.S.A.
Διευθ.: Ηρακλείτου 4, Κολωνάκι
Τηλ. 36.02.745 Ιατρ. 98.33.413 Οικ.

Δρ. Οθων Παπαδόπουλος
Πλαστικός Χειρουργός
Επίκ. Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών
Αισθητική και επανορθωτική χειρουργική
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη & Πέμπτη 5-8 μ.μ. κατόπιν ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Λυκείου 2 Αθήνα 106.74 (Ανάκτορα) Τηλ. 72.11.159 & 72.29.221

Δρ. Σοφοκλής Ζησιάδης
Χειρουργός Οδοντίατρος
Πτυχιούχος Παν. Κων/πόλεως & Αθηνών
μετεκπαιδευθείς και εργασθείς εις Γερμανία
Δέχεται καθ' εκάστην 5-8 μ.μ.
και τα πρωινά με ραντεβού
Διευθ. Ιατρ.: Αγ. Αλεξάνδρου 3, Παλ. Φάληρο
Τηλ. 98.38.877 - 98.38.541 ιατρ. 98.36.807 οικ.

Δρ. Δόμνα Τσούμπου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς με ραντεβού
Διευθ.: Αχιλλέως 42, Π. Φάληρο
Τηλ. 98.81.178 - 98.25.307

Κέντρο Φυσικοθεραπείας
και Αποκατάστασης
Γεωργίου Αθ. Γουγούδη
Αποκατάσταση ορθοπεδικών, ρευματολογικών,
καρδιο-αναπνευστικών, νευρολογικών παθήσεων
Διευθ. Αφροδίτης 1 & Ποσειδώνος Παλ. Φάληρο
Ραντεβού στα τηλ. 98.48.482 & 20.23.485 οικ.

Δρ. Λυδία Ιωαννίδου-Μουζάκα
Χειρουργός Γυναικολόγος - Ειδικός Μαστολόγος
Αμ. .Επίκουρος Καθηγήτρια Πανεπιστημίου Αθηνών
Πρόεδρος της Διεθνούς Εταιρείας Μαστολογίας
Δέχεται Δευτέρα, Τετάρτη, Πέμπτη 5-6 μ.μ. με ραντεβού
Ιατρ.: Λ. Κηφισίας 6, Αμπελόκηποι Τηλ: 77.71.246
69.29.420 & 69.16.618 Μαιευτ. Λητώ, 80.48.584 οικ.

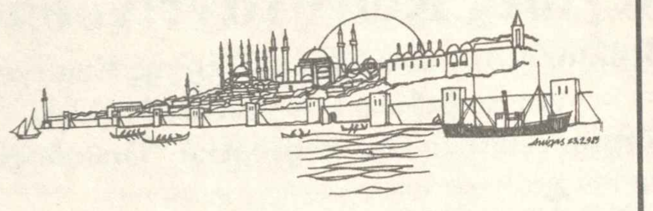

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ
Για την Πόλη, τον Πολίτη, τον πολιτισμό
Εκδότης - Διευθυντής: Μιχάλης Α. Βασιλειάδης
Λασκαρίδου 52, Καλλιθέα 176.76 Τηλ. 95.83.225
Ετήσια συνδρομή 1998: Για την Ελλάδα δρχ.4000
Γιά το εξωτερικό U.S.$ 30.- Γιά Τουρκία Λ.Τ. 5.000.000
Τεύχη προηγουμένων ετών δρχ. 500 ή $ 3.-
Οι συνδρομές εξωτ. πληρώνονται στην Ελλάδα σε δρχ.
Εμβάσματα - Επιταγές στο όνομα του εκδότη.
Τεχνική επιμέλεια : ΦΩΤΟΣΥΝ ΑΒΕΕ ☎. 36.10.035
Μοντάζ: Θεώνη Νιφλή ☎. 52.29.220 - 52.39.029
Εκτύπωση: Μ. Ανδρίκου Επικούρου 20 ☎. 32.14.446
Βιβλιοδεσία: Κ. Καραγιάννη Επικούρου 20 Αθήνα
☎. 32.17.823

OPHTHALMO-CHECK
ΠΡΟΤΥΠΟ ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ
ΔΙΑΓΝΩΣΤΙΚΟ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΟ
& ΕΡΕΥΝΗΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ
Διευθ. Παντελής Αλ. Παπαδόπουλος
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
Επιστημονικός Συνεργατης Θεραπευτηρίου "ΥΓΕΙΑ"
Μέλος της Αμερικανικής Οφθαλμολογικής Ακαδημίας
Μέλος της Ευρωπαϊκής Εταιρίας Ενδοφθαλμίων Φακών
και Διαθλαστικής Χειρουργικής
ΧΕΙΡ/ΚΗ ΟΦΘΑΛΜΟΥ- ΟΦΘΑΛΜΟΛΟΓΙΚΟ CHECK-UP - ΜΕΛΕΤΗ
ΓΛΑΥΚΩΜΑΤΟΣ-ΔΙΟΡΘΩΣΕΙΣ ΜΥΩΠΙΑΣ ΜΕ EXCIMER LASER-
ΦΛΟΥΟΡΟΑΓΓΕΙΟΓΡΑΦΙΑ-ΦΩΤ. ΒΥΘΟΥ-ΥΠΕΡΗΧΟΙ-
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΦΑΚΩΝ ΕΠΑΦΗΣ-ΤΗΛΕΙΑΤΡΙΚΗ κ.λ.π.
Ωρες λειτουργίας γραμματείας 9.30-13.30 & 17.00-21.00
Λεωφ. Πεσειδώνος 42, 175.61 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.81.800 - 98.83.702 fax: 98.15.605

ARTEMIADIS
OPTIC CENTERS
ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ 4 ΣΥΝΤΑΓΜΑ 105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3238555 3285535 3238777
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 3 ΣΤΟΑ ΚΑΛΛΙΓΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑ
105 62 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 3247043 3237030
ΙΩΑΝΝΟΥ ΜΕΤΑΞΑ 18 ΓΛΥΦΑΔΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 8945606 8942013 8942980 8981228

Πρότυπο Κέντρο
Φυσικοθεραπείας
Ιωάννης Τερζής
Διευθ. Αγκύλης 39 - Νέος Κόσμος Αθήνα 117.43
Ραντεβού στα τηλ. 92.48.897 & 92.16.931 οικ.

Ελευθερία Τσοκώνα - Μαζαράκη
Χειρουργός - Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς πλην Σαββάτου 10.00 - 13.00
αι 18.30-20.30 επί συνεντεύξει
Φειδιππίδου 1-3 & Κηφισίας, Αμπελόκηποι
☎ 77.94.542 ιατρ. 82.39.373 οικ.

Δρ. Φωκίων Σιδηρόπουλος
Χειρουργός - Γυναικολόγος - Μαιευτήρ
Δέχεται Δευτέρα - Τρίτη - Πέμπτη 5 -8 μ.μ.
Σκουφά 36 Κολωνάκι - ΑΘΗΝΑ
☎ 36.10.274

Δρ. Τασία Β. Καροκανίδου
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθ' εκάστην πλήν Σαββάτου
και επί συνεντεύξει
Κ.Παλαμά 9 - Στάση Κλωναρίδου, Πατήσια
☎ 22.31.043 ιατρ. 88.22.818 οικ.

Δρ. Μαρία Τζενάκη
Χειρουργός Οφθαλμίατρος
ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ - LASER ΓΙΑ ΤΗ ΜΥΩΠΙΑ
Δέχεται καθημερινά με ραντεβού
ΙΑΤΡΕΙΟ: Αχιλλέως 86 Παλαιό Φάληρο
☎ 98.36.925

Δρ. Γεώργιος Παγόπουλος
Χειρουργός Οδοντίατρος
Δέχεται καθημερινώς εκτός Σαββάτου με ραντεβού
Διευθ.: Πιπίνου 18, στάση Αγγελοπούλου
Τηλ. 88.19.720

Δρ. Πέτρος Γκιναΐδης
(Γαϊτανίδης)
Ωτορινολαρυγγολόγος
τ. Επιμελητής Τζανείου Νοσ. & Νοσ. Παίδων Α. Σοφία
Δέχεται καθημερινώς 6.30-8.30
Διευθ. Ιατρ. Αγησιλάου 11, Ανω Ηλιούπολη
Τηλ. 97.06.378

Απόστολος Γ. Καίρης
ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΣ
Αποκαταστάσεις - Θεραπεία Ορθοπεδικών, Νευρολογικών (ρευματολογικών παθήσεων) καθώς και αθλητικών κακώσεων με ακτινες Laser, Μαγνητικά Πεδία
Ισοκινητικές μετρήσεις με Εργομετρικά Μηχανήματα
Δέχεται κάθε μέρα εκτός Σαββάτου 9-12 & 16-21
στο σύγχρονο και πλήρες ΦΥΣΙΟΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟ
Λ. Ποσειδώνος & Παρθενώνος 1 ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ.98.34.227 - 98.12.504 Οικίας: 98.28.468

Patisserie
riviera
Η γλυκιά ανάμνηση απ' την Πόλη
Διεύθυνση: Τρίτωνος 119 - Παλαιό Φάληρο - Τηλ. 98.26.670
Ιωάννου Μεταξά 21 - Γλυφάδα - Τηλ. 89.42.719
Εντός εμπορικού κέντρου GALLERIA

ΚΕΜΠΑΠΤΣΙΔΙΚΟ
3 ΑΣΤΕΡΙΑ
Ανακαίνιση της κουζίνας με τον νέο Ανατολίτη μάστορά μας.
Ασυναγώνιστη φυσική νοστιμιά στη γεύση, δίχως παραπλανητικά καρυκεύματα.
Διατηρούμε πάντα τα σκήπτρα στη γεύση και την περιποίηση και σας προτείνουμε ανεπιφύλακτα τα διάφορα κεμπάπ και τους εκλεκτούς Πολίτικους μεζέδες. Την πίτα Καισαρείας με παστουρμά και από γλυκά το μοναδικό γνήσιο κιουνεφέ. **Νέα σπεσιαλιτέ μας το Πολίτικο κοκορέτσι καθημερινά**
Στους φίλους και πελάτες: ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
Διευθ.: Πλαστήρα 77 και Μέλητος 7. Νέα Σμυρνη Τηλ. 93.58.134

ΤΡΙΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΑΣΙΝΟ ΧΩΡΙΟ

Το διήγημα αυτό του γνωστού ...ίτη λογοτέχνη Γιάννη Σφακιανάκη έχει ως θέμα τον τη φιλία του ...γραφέα με τις τρεις Αγιοστεφα...ισσες αδελφές Αλγιανάκη και ...πρωτοδημοσιεύτηκε στο λογοτεχνι... περιοδικό "Νέα Εστία".

Σ. Δεκ.

Ολα γύρω μου μυρίζανε θειαφόπετρα: Το καφέ αυγό, που μ' ...τό χαρίζωναν τις μεταξωτές κάλ... τους, τα ράφια που τρίζανε ... απ' το βάρος των ομηρικών ...ων, μια βιόλα ανοιχτοπράσινη, ... τη λέγανε "γερμανική" κι έμοιαζε ... τα μάτια του μεγάλου κοριτσιού. ...ντιβάνι που ρουφούσε την ψυχή ... τη νύχτα. Η ηλεκτρική λάμπα, ... τη στρέφαμε ο ένας κατά πρό...πο του άλλου από συνήθεια και ...σμα... Ολα, ξεκινώντας από μια ...ματική, πες, αταξία.

Και ήτανε ένας καιρός που είχα ... στα δάχτυλα την τέφρα των ...λών συστημάτων και προσπαθού... να βάλω κάποια τάξη αρχίζοντας ... το αυγό.

Είχα τον τρόπο μου και τόσταινα ...θιο και το χόρευα πάνω στην ... ενός μαχαιριού και (είχα δια... τα "Εξη θαύματα με το αυγό" ... Τιν Χινάν) ξοπίσω μάζευα ...ποια βελόνα, κάποιο κουρέλι, ...χανε πέσει κατά γης. Τραβούσα ...μερα εκείνο το κορδόνι της ...πας, που έμπαινε ο ίσκιος του ... βράδυ στις ομιλίες μας.

Ξεδίπλωνα τη σελίδα που είχε ...ώσει στην ομηρική λέξη "αγηνο...". Μετρούσα τις ξεχασμένες ...μές μέσα σ' ένα τασάκι και μου' ...αν μια τρελλή ιδέα να κλέψω.

Ενα βράδυ που άπλωνα το χέρι ..., άνοιξε μια πόρτα αθόρυβη στη ... μου και γλύστρησε, πατώντας ... άκρες των παπουτσιών, η φοιτή...ια της φιλοσοφίας.

Και ντράπηκα -πόσο ντράπηκα- ... είπα... Δε θυμάμαι, μα μίλησα, ...ρώ, "περί νομικής ερμηνείας της ...πής":

-Κλοπή, δεσποινίς, καλείται η απα...ή του πράγματος ψηλάψησις επί ... κερδάναι ή την νομήν αυτού ή την ...σιν αυτού...

Κι αυτή κρεμάστηκε απ' τα χείλη ... με αγνή και άμετρη πίστη και ...ν της πέρασε απ' το μυαλό πως η ...εψιά μου μπορούσε να υπάρχη ... από κάθε νομική διατύπωση.

Εκείνη τη στιγμή είχα μέσ' στη φού... μου τη συνείδησή της ολάκαιρη ... μου ήταν εύκολο να την πλάσω ... ή αλλοιώς.

Προχωρούσα απ' τα πράγματα στα πρόσωπα με άρρυθμη κατανομή, βαδίζοντας πάνω σε μια στάθμη που πάντα της έκλινε απ' τη μια ή απ' την άλλη.

Με ισόβαρο τον εαυτό μου ήταν αδύνατο να προχωρήσω. Και είχα τον πόθο να κάνω μια πράξη ηρωική, να κλέψω λόγου χάρη μια δραχμή από τούτο μέσα το τασάκι. Και να με ...σουν απάνω στην πράξη μου, να ...ώσω την υπερηφάνεια πως ντροπιάζομαι μπρος σε ανθρώπους με ακηλίδωτη σκέψη, που έχουνε κι αυτοί μια υπερηφάνεια, πως με μπάζουν στο σπίτι τους.

Ομως, σα να μαντέψανε τη σκέψη μου, και δε μ' αφήσανε να δώσω τη μάχη που λογάριαζα πως θα μου χάριζε μιαν ήττα τόσο ωραία. Την άλλη μέρα μέσ' στο τασάκι ήταν μερικές τρίχες από μια καστανό...θη μπούκλα, πέντ' έξη κουμπιά γυναικεία και στάχτη από τσιγάρο.

* * *

Υστερα είχα πάντα στα χείλη μου κάποια δικαιολογία. Την κουβαλούσα κάθε φορά μαζί με τα βιβλία και με τ' άλλα τα χαρτιά. Την έβαζα απάνω ... για να την έχω πρόχειρη, και την έδειχνα δειλά καθώς δείχνουμε μια ταυτότητα που την έχουμε παρα...ράξει.

"Με συγχωρείτε για την αδιακρισία μου, μα ο δρόμος μου είναι από δω κοντά. Κάθομαι, βλέπετε, στην οδό Νικηφόρου Ουρανού, αριθμός 7".

Και άλλοτε πάλι: *"Περνώντας είδα φως και ..."* Ή *"Με απασχολεί αυτό τον καιρό ένα γεγονός που έχει κοινωνική και πολιτική σημασία"*. Επέφτα έτσι σε κακοτοπιές κι έπρεπε να μου δώσουν χέρι για να με τραβήξουν απ' τα μονοπάτια μου. *"Μα δεν υπάρχει καμμιά ενόχλησις"*, λέγανε. Κι εγώ ένιωθα κάτι άλλο: *"Μας ενοχλούν οι δικαιολογίες σας, κύριε..."* Και τότε μ' άρεσε να γίνωμαι βαρύς και φορτικός σα μια δωρική κολώνα. Καθόμουνα χωρίς να ζητήσω την άδεια, έψαχνα ολούθε με το βλέμμα, έκανα ερωτήσεις που είχανε μια διαβολική μπερδεψιά, και τάχαναν οι άλλες... και γελούσαν ενδόμυχα που τάχαναν. Αποσπούσα ομολογίες με τη βαναυσότητα του παιδιού που κόβοντας ένα φρούτο απ' το δέντρο κόβει μαζί και το κλαδί του. Χάραζα αυλακιές σ' όλη την έκταση της ομιλίας και διοχέτευα αλλού τη σκέψη και τη θέληση των κοριτσιών. Τέλος, προσπαθούσα να σβήσω κάθε ίχνος αντινομίας ανάμεσα σε λόγο και έκφραση, μα ίσα-ίσα αυτή μου η προσπάθεια μ' έμπαζε σ' ένα αδιέξοδο απ' όπου μου ήταν αδύνατο να βρω την άκρη.

Είχα έναν τρόπο να κουδουνίζω, που τον λέγανε άτονο, άχρονο και άχρωμο, που δεν ήταν τρόπος.

- Και όμως, έλεγε η πρώτη κοπέλλα, *έχετε, κύριε, έναν τρόπο να χτυπάτε, που δεν είναι τρόπος. Να σας εξηγηθώ: Δεν είναι ο τρόπος των άλλων.*

- Αν χτυπούσα όπως οι άλλοι, θάμουν ένας γελοίος, είπα.

Προσπάθησα να φάω την τελευταία λέξη, μα ήταν αργά. Το κακό είχε γίνει. Η μικρή με κυττούσε με μια σιωπηλή ευγλωττία που την ένιωθα βαθύτατα.

* * *

Καλά-καλά δε θυμάμαι πως γνωρίστηκα μ' αυτά τα κορίτσια. Ξέρω μονάχα πως κάθε φορά είχα μπροστά μου τις "Τρεις αδερφάδες" του Πάλμα Βέκκιο, όταν βγάλουμε τη μεσαία φιγούρα και στη θέση της προσθέσουμε ένα κορίτσι της Μιλανέζικης Πινακοθήκης.

Αν η φοιτήτρια της Φιλοσοφίας κρατούσε στο αριστερό βεντάλια με φτερά στρουθοκαμήλου κι αν οι πτυχώσεις ήταν πιο άφθονες προς τον δεξιόν ώμο, δε θα υπήρχε καμμιά διαφορά απ' το πορτραίτο του Λορέντζο Λόττο.

Οσο για τις δυο άλλες: η μικρότερη, που δεν την είδα ποτέ, θα μπορούσε νάταν μια λεπτομέρεια, απ' τον τοίχο του Palazzo Farnese της Ρώμης, και η πρώτη... -μα γι αυτήν θα χρειαστή να μιλήσω με κάποια ακρίβεια. Ηταν μια γυναίκα χτισμένη με μουσική γεωμετρικότητα, αν μπορή να ειπωθή, φερμένη από μιαν ελληνοβάρβαρη διασταύρωση και καλλιεργημένη στα θερμοκήπια των σύγχρονων πολιτισμών. Στα εικοσιπέντε της χρόνια είχε ένα μέτωπο φωτεινό και καθάριο και το τίναζε σε κάθε αρχή ομιλίας, σα νάθελε ν' ανεμίση μια χαίτη από άσπρους συλλογισμούς.

- Γιατί δεν τελειώνετε, μου φώναζε, όταν καμμιά φορά έκοβα τη φράση μου στα μισά. *Γιατί;*

Και τίναζε ξανά το κεφάλι σαν από πίστη στη γυναικεία υπεροχή, και πάσχιζε να κάνη ανάγλυφη και απονήρευτη τη σκέψη της.

Ενα βράδυ, χτύπησα πάλι την πόρτα τους με τον τρόπο μου και άναψε καθώς πάντα ένα φως στο διάδρομο. Και μισάνοιξε η πόρτα (ποτέ δε μισάνοιγε, ποτέ δεν ερχότανε αυτή με τόση προφύλαξη, με τόσο δισταγμό)...

Φορούσε ακόμα το φόρεμα του περιπάτου και μου φώναξε, εμένα που έμπαινα χωριάτικα, αδιάκριτα, στην κάμαρά τους: *"Συγγνώμη, μην προχωρήτε!"*

Είχε μια τρεμούλα στη φωνή, αυτή που δεν έτρεμε ποτέ, μια λαφριά ταραχή, μια συννεφιασμένη εκδήλωση. Στάθηκε στη μέση του διαδρόμου σα νάθελε να μου εμποδίση την είσοδο.

Κι εγώ να μην ξέρω τι να πω μπρος στην ασυνήθιστη τούτη υποδοχή, και να ψάχνω για κείνες τις δικαιολογίες -μα πρώτη φορά τις είχα ξεχάσει, και δε θυμόμουνα καμμιά, μα καμμιά.

- Συγγνώμη,.. αλλά ξέρετε...

Αυτή έδειξε την κλειστή πόρτα. κατάλαβα απ' τη χειρονομία κι απ' την έκφραση του προσώπου της, πως ήταν εκεί μέσα στην κάμαρη το τρίτο κορίτσι άρρωστο. Αυτό που θα μπορούσε νάταν μια λεπτομέρεια απ' τον τοίχο του Palazzo Farnese. Δεν το είχα δει ποτέ, και το λογάριαζα σαν το πιο ηρωικό πλάσμα του κόσμου, σαν το πιο βακχικό απ' τη γενιά των τριών. Ζούσε ανάμεσό μας κοντά στον Ομηρο, κοντά στο ξύλινο αυγό, στη γερμανική βιόλα, στη σκιά του μεταξωτού κορδονιού, και γέμιζε το κενό που είχαν ανοίξει οι δυό πολιτισμοί των κοριτσιών.

Και ήταν άρρωστη αυτή η συνείδηση, που κάρφωσε το σπαθί της στο βράχο απ' όπου ανάβλυσε ένα μυθικό νερό.

Ρώτησα, με διάκριση αυτή τη φορά, τι έχει. Δεν πήρα απάντηση και δεν ξαναρώτησα, μα διασταυρώθηκαν με ορμή τα βλέμματά μας καθώς είχε διασταυρωθή μέσα της εκείνος ο ελληνοβάρβαρος πολιτισμός.

Υστερα κάθισε αυτή σ' ένα σπασμένο μάρμαρο, εκεί κοντά στην πόρτα με τα πολυγωνικά τζάμια, κι έγινε πάλι η γυναίκα του πρώτου πλάνου στη σύνθεση του Πάλμα Βέκκιο. Στα χείλη της ξανάρθε εκείνο το μειδίαμα που δεν ήτανε ούτε πονηρό ούτε απονήρευτο.

Ξαφνικά αρχίσαμε να γελάμε κι οι δυό και ν' αραδιάζουμε καλαμπούρια με αμφίβολη επιτυχία, χωρίς να νιαζόμαστε για την άρρωστη αδελφή.

Με ρωτούσε για τους χαρακτήρες μου, αν τα κατάφερα επιτέλους *"να τους φωτίσω εκ των ένδον..."* και αν *..."χάριν λόγου"...* (αυτό το είχαμε αποστηθίσει από ένα θεατρικό έργο της εποχής όπου πρωταγωνιστούσε αυτό το "χάριν λόγου").

Μπήκε τότες η φοιτήρια και είπε πως η αδελφή τους ήταν πολύ άρρωστη και θα ξενυχτούσε κοντά της να της βάζη κομπρέσσες με οινόπνευμα και ψημένο κεραμίδι στην κοιλιά.

- Ο "Ομηρος" δε χωράει μέσα σ' αυτή την κάσα του γκαζιού. Θα μείνη, παιδί μου, ο μισός απόξω, καθώς θα μείνη και ο Κριστ και η "Ιστορία των Βυζαντινών χρόνων" και τα "Προλεγόμενα". Δε θα μπορέσουμε να πάρουμε ούτε τα "Ακαδημικά" δεν έχουμε, βλέπετε, -λέει σε μένα,- παρά αυτό το κασόνι και δυό βαλίτζες, μα σ' αυτές θα μπουν τα ρούχα μας. Μας συγχωρήτε για την τόση ακαταστασία.

Εγώ δεν εύρισκα πως η αταξία ήταν μεγαλύτερη τώρα από άλλοτε. Πάντα ήταν η Ιλιάδα δίπλα στις μεταξωτές καλτσοδέτες και το μπρούτζινο αγαλματάκι του Μοντεβέρντε ποτέ δεν το θυμάμαι να μη φοράει ένα κολιέ από "δάκρυα της Χίου".

Λίγο ακόμα και θα ξημέρωνε. Στο τζάμι επάνω απλώθηκαν ξέφωτα ορθρινά σχήματα.

Ακούγαμε τη μικρή αδερφή να πνίγη τον πόνο της και την άλλη να σιωπά ώρες κοντά της, νάναι δειλή και αναποφάσιστη. Και ούτε να μικροψυχήση ούτε να καμφθή ή να ξεσπάση σε κινήσεις που θα προδίναν τη φάτσα της. Δε μπήκε ούτε μια φορά στο διάδρομο να πη στην αδερφή της και σε μένα *"Κύριοι, είναι καιρός!"*

Και τα ράφια τρίζανε κάτω απ' το βάρος των ηρωικών τόμων, και σαν κίνησα να φύγω, έκοψε η πρώτη κοπέλλα ένα κομμάτι αγιόκλημα απ' τον αυλόγυρο και μου τόδωσε, λέγοντας πως ήταν τούτο ένα σχήμα φιλίας.

* * *

Υστερ' από μέρες γέμισα τα περιθώρια μιας εφημερίδας με λόγια παρμένα απ' τη βραδυά μας εκείνη. Ελεγα δηλαδή πως μια γνωριμία δε μπορεί να έχη το τέλος των βιβλίων μέσα σ' ένα κασόνι πετρελαίου και πως οι αποχαιρετισμοί είναι ανάγκη να γίνωνται κάτω απ' τον τροπικό του Αιγόκερω.

Ξοπίσω έκανα μιαν από κείνες τις διανθίσεις μου που τις λέγαμε: "λόγου χάρη", ασφαλιστικές δικλείδες της στιγμής. Χωρίς αυτά τα κουμπιά εκινδύνευε ν' ανάψη πυρκαγιά μέσ' στο σύστημά μας. Και τέλος έγραφα:

Προς τα Τρία Κορίτσια
από το Πράσινο Χωριό
της οδού Αγίου Ισιδώρου
Ενταύθα

Με περιμένανε με κοστούμι περιπάτου. Το άρρωστο κορίτσι είχε αναρρώσει και δεν ήταν μεσ' στο δωμάτιο.

Στο δρόμο μιλήσαμε για το Πράσινο Χωριό που έχει σπίτια με κεραμιδωτές στέγες και κυττάζουν στη θάλασσα της Προποντίδας, δρόμους κομμένους σε σχήματα επάλληλα και δεντρόφυτα. Ο ήλιος εκεί κατεβαίνει τα βράδυα του Οκτωβρίου και ντύνει τους τοίχους των σπιτιών με χλωμές φεγγερές ταπετσαρίες. Τα χαγιάτια κρεμιώνται με αφανείς κλωστές στον αγέρα και κάτω απ' τα σκόρπια φύλλα των δρόμων λουφάζει μια πυρετική νύχτα.

Και ρώτησα αν έρριξε από κει τα γιοφύρια του ο Δαρείος κι αν άφησε το πέλμα του με τα εφτά καρφιά στην άμμο.

Αρχισε τότες να κοροϊδεύη η πρώτη κοπέλλα την επιμονή μου πως σώνει και καλά έπρεπε να είχε περάσει από κει ο Ασιάτης, και είπε πως ο Αγιος Στέφανος ήταν ένα χωριό που έβγαζε περισσότερες φράουλες και λιγότερες ηρωικές πράξεις.

Εγώ, για να τους αποδείξω πως δεν πέθαναν τα συστήματα των ρολανδικών χειρονομιών, μίλησα για την ισοπέδωση και τον αφανισμό του χαρακτήρα στα νεώτερα χρόνια.

- Λέτε πως ξέρετε να βλέπετε, κύριε, μου λένε. *Πέστε μας λοιπόν πια η διαφορά ανάμεσα σε μας τις τρεις αδερφάδες.*

- Είστε η "Εμπνευση" του Νικολάου Πουσέν, λέω στην πρώτη.

Και στη φοιτήτρια της Φιλοσοφίας.

- Είστε...

Εκεί στάθηκα: Δεν προχώρησα να πω τι ήταν αυτή, γιατί αιστάνθηκα να διαγράφεται στα λόγια μου μια τάση από προσπάθεια...

Και όλ' αυτά λέγονταν κάτω από ένα δέντρο της οδού Αγίου Ισιδώρου, μια μέρα πριν από την αναχώρησή τους.

Το φεγγάρι χύθηκε πάνω στη λεύκα και στάλαξε φως στα μαλλιά τους.

Η συνείδηση των ερημωμένων δρόμων, των κλειστών παραθυριών, έπαιζε με το δέντρο, με το φως, με τους τρεις χαρακτήρες σ' έναν κύκλο όπου όλοι οι τρόποι και οι σκοποί κρεμιώνται απ' τα μαλλιά της νύχτας, ενώ η βούληση κομματιάζει τον αρχικό λόγο της ενεργείας. Είναι μια κατάσταση που διαβρέχει την ψυχή με βαρύτατο νάρδο και βυθίζει τη νομιμότητα των πράξεων σ' έναν πρόσκαιρο αφανισμό.

Πόσον καιρό να βρω μια πέτρα, να τη λειάνω σε εξαίσιες έδρες, να την κουβαλήσω σε αθέατα ύψη και να την αφήσω να μου κυλήση σε χαμούς χωρίς τέλος. Και να πρέπη να εγκαταλείψω πάλι αυτό το φως, αυτά τα τοπία των σκέψεων, με τα ισόσταθμα των γυναικείων θελήσεων, τα διάβρεκτα από χιμερικές αδυναμίες, να κατεβώ ως την ανυπόστατη αυγή του κόσμου για να φέρω ξανά εδώ την πέτρα μου την πολυεδρική που μυρίζει θειάφι.

(Η πέτρα του Συσίφου ήταν άξεστη κι είχε στην κουφάλα της γρασίδι.)

Υστερα πάλι, -κι είναι τώρα η στιγμή των τελειωτικών χαιρετισμών,- το δωμάτιο αυτό, που βρίσκεται στον κολοφώνα μιας λαμπερής αταξίας, ντύνεται την όψη των πλοίων που θα κινήσουν. Ολα τα αρχαϊκά βάθρα που στήσαμε στο διάστημα μιας χρονιάς, όλοι οι ακρογωνιαίοι λίθοι, έχουν μετακινηθή. Το σπασμένο μάρμαρο του διαδρόμου, το Πεντελήσιο, μπήκε σε μια κάσα που είχε άλλοτε αυγά και λεμόνια. Επειδή δε χωρούσε, το πελεκήσαμε απ' τη μια μπάντα, κι έγραψε απάνω η μικρή αδερφή: ***"Κορυφή Πεντελικού -ύψος 1109μ. - 10 Σεπτεμβρίου 1934".***

Η γερμανική βιόλα είχε μαραθή. Το αυγό και η προτομή του Μοντεβέρντε δε χωρούσαν πουθενά, και τα "δάκρυα της Χίου" τα λερώσανε οι μύγες. Ολα ανάκατα, όλα στη μέση του δωματίου περισσότερο τώρα από άλλοτε. Ολα, ακόμα και τα αστεία μας, ήτανε πακεταρισμένα και σφραγισμένα με ισπανικό κερί. Οι ιδέες μας ήταν έτοιμες για ταξίδι.

Μια ώρα μας απόμενε, κι αυτή η ώρα ήταν ανάγκη να μπη στη θέση μιας ολόκληρης χρονιάς.

- Τί εκάνατε, κύριε, μου λένε;

Εκάθισα πάνω στο "Θέατρο" του Αισχύλου και μίλησα για ένα ισοπεδωτικό σύστημα μιας εποχής κυρτής και αλάξευτης.

Πάσχισα ν' αποφλοιώσω τη συνείδησή μου, να την ξαλαφρώσω απ' το έρμα το καθηλωτικό, να δώσω μια ταυτότητα απαραχάρακτη. Ετσι θα πραγματοποιούσα επιτέλους τη χαρά να είμαι, ενώ τόσον καιρό δεν έκανα παρά να υποδαυλίζω τη φιλοδοξία να φαίνωμαι.

- Εχω, λέω, *έναν τρόπο να χτυπώ στην πόρτα σου, κι έναν άλλο να χτυπιέμαι στις πλευρές μιας αντικειμενικότητας που έχει κι αυτή τον τρόπο της να με γυρνάη όθε κίνησα και να μου επιβάλλη καινούργια ξεκινήματα.*

Υστερ' απ' αυτό, πήγε η σκέψη μας σ' ένα βραδυνό του Ιουνίου που κυνηγούσαμε ο ένας τον άλλο σε μια φαληρική αμμουδιά. Εκεί δεν υπήρχαν συστήματα και "δάκρυα" που να τα λερώνουν οι μύγες. Εκεί ήταν όλα σε ακηλίδωτη ξαστεριά, σαν τα χαλίκια στον ασάλευτο βυθό.

Εκείνη τη στερνή ώρα ήρθε στο νου μας το παιχνίδι πάνω στην άμμο, το ανέβασμά μας στο βράχο του Αγίου Ισιδώρου, κι έκοψε πάλι το μεγάλο κορίτσι ένα κομμάτι αγιόκλημα απ' το φράχτη της αυλής και μου τόδωσε. Ηταν, καθώς έλεγε, μια τοποθέτηση επάνω απ' τις απλές συναντήσεις των ανθρώπων.

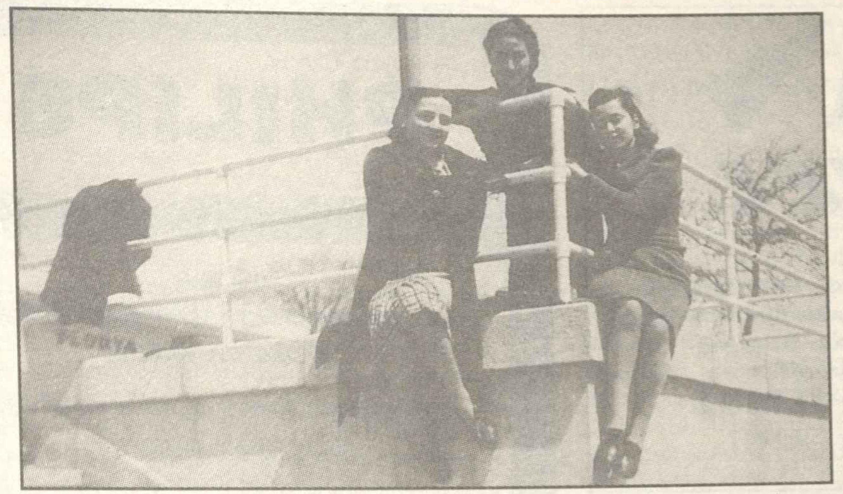

Οι αδελφές Αλγιανάκη, η Αλίκη, η Κλειώ και η Ρίτα, τα "Τρία κορίτσια από το Πράσινο Χωριό", την Πρωτομαγιά του 1940 στα Φλώρια.

Η Αλίκη και η Κλειώ μαζί με τον συγγραφέα του διηγήματος Γιάννη Σφακιανάκη σε περίπατό τους στη Βουλιαγμένη το 1937.

TINA TRAVEL

Κρουαζιέρα στη Μαύρη Θάλασσα από 19-29 Οκτωβρίου
(Πειραιάς - Σούδα - Μυτιλήνη - Κοστάντζα - Οδησσός -
Γιάλτα - Βάρνα - Θεσσαλονίκη - Πειραιάς)
Τιμές από 195.000 - 235.000
ΤΑΞΙΔΙΑ - ΤΟΥΡΙΣΜΟΣ
Διεύθ.: ΣΥΝΤΑΓΜΑ - Καρ. Σερβίας 7
Τηλ.: 32.31.362 - 32.25.408

ΒΙΟΚΕΡ
Θ. ΧΑΤΖΟΓΛΟΥ
ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΚΕΡΙΩΝ
ΔΙΑΚΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΠΟΣΜΗΤΙΚΑ - ΑΡΩΜΑΤΙΚΑ
ΠΑΣΧΑΛΙΝΕΣ ΛΑΜΠΑΔΕΣ -
ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΓΑΜΩΝ-ΒΑΠΤΙΣΕΩΝ -
ΚΕΡΙΑ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ - ΛΑΜΠΑΔΕΣ ΤΑΜΑΤΑ
ΠΩΛΗΣΗ ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ
Εκθεσις: Αγ. Φωτεινής 49 Ν. Σμύρνη Τηλ.93.31.967
Εργαστ.: Τμόλου 8 Ν. Σμύρνη, Τηλ. 93.59.551
Γρυπάρη 92 -94 Καλλιθέα. Τηλ.: 95.98.049

Αξιοποίηση Ελληνικών Περιουσιών στην Τουρκία

Αγοράζονται ακίνητα, οικόπεδα, διαμερίσματα, ακόμα και περιουσίες που έχουν περιέλθει στο Τουρκικό Δημόσιο **(Βακούφι - Δασαρχείο κλπ)**
Διακανονισμοί λογαριασμών και στην Ελλάδα.
Παναγιώτης Μάντικας
Τηλ.: 92.43.358 - Κινητό 094-371.272
Fax/Τηλ.: 92.43.384

ΣΤΑΜΑΤΗΣ ΚΙΣΣΑΣ
Σύμβουλος Επενδύσεων Διεθνών Κεφαλαιαγορών και χρηματαγορών (New York, London, Tokyo, Hong Kong κλπ.)
Διευθ. Κύπρου 68, Γλυφαδα
Τηλ. 89.47.973 Fax. 89.46.903
Κινητό τηλ. 093-226.346
e-mail: stamkis @ hol. gr.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΑΒΕΡΝΑ - ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟ
«Παλιά Αθήνα»
(ΣΑΡΑΪ)
Υπό τη διεύθυνση του συμπολίτη μας διπλωματούχου σεφ μάγειρα - ζαχαροπλάστη Γιώργου Παπαδόπουλου.
Πολιτισμένο περιβάλλον.
Οσοι αναζητούν τη γνήσια γεύση, μπορούν μεταξύ άλλων να βρούν πολίτικα πιάτα με χιουνκιάρ μπεγεντή, μαντί, καντίν μπουντού κεφτεδάκια, ντονέρ με γνήσιο μοσχαρίσιο και αρνίσιο κρέας, ντολμαδάκια με σάλτσα από γιαούρτι κ.α. Δώρο όλες οι σπεσιαλιτέ μας σε γλυκά.
Τιμές λογικές και προσιτές.
Η αίθουσα διατίθεται για διάφορες εκδηλώσεις.
Διευθ. : Παπάγου 20, ΒΟΥΛΑ Πλησίον Πλατείας ΕΒΡΟΥ
Τηλ. 89.92.152 - 89.92.162

ΡΩΜΑΝΟΣΟΓΛΟΥ
ΠΑΝΤΕΛΗΣ
✓ ΑΛΟΥΜΙΝΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,
✓ ΣΙΔΗΡΟΚΑΤΑΣΚΕΥΕΣ,
✓ ΠΑΤΑΡΙΑ.
✓ ΕΠΙΣΚΕΥΕΣ ΣΥΝΑΦΩΝ ΚΑΤΑΣΚΕΥΩΝ
ΤΗΛ. 95.24.060

PHILIPS
Το Σήμα...
με την μεγαλύτερη ΔΗΜΟΤΙΚΟΤΗΤΑ
σ' όλο τον κόσμο.
...προσφέρει ανέσεις, σιγουριά και...
όχι προβλήματα!!
ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ, ΒΙΝΤΕΟ,
ΒΙΝΤΕΟΚΑΜΕΡΕΣ, ΣΤΕΡΕΟΦΩΝΙΚΑ,
ΦΟΡΗΤΑ ΘΕΡΜΑΝΤΙΚΑ...
μέχρι ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ ΣΙΔΕΡΑ, ΜΙΞΕΡ,
ΚΑΦΕΤΙΕΡΕΣ, ΑΝΕΜΙΣΤΗΡΕΣ, ΣΤΙΦΤΕΣ,
ΡΟΛΟΓΙΑ..
* Πάντοτε με την εγγύηση της προηγμένης τεχνολογίας της PHILIPS
ΒΑΣΙΛΗΣ ΓΕΩΡ. ΚΑΣΑΠΟΓΛΟΥ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΕΣ ΣΥΣΚΕΥΕΣ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΟ ΕΠΙΣΚΕΥΩΝ
ΕΛ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ (ΘΗΣΕΩΣ) 74, ΚΑΛΛΙΘΕΑ 176.76
☎ 95.60.522, 93.71.160-1-2, 95.80.470
ΤΗΛ. SERVICE 93.71.163 - FAX 95.69.944

ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ
ΑΝΝΑ ΖΕΡΜΠΙΝΗ -
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΟΥ
As. Cs. Delaware, U.S.A.
C. Pr. Michigan, U.S.A.
Μεγ. Σπηλαίου 8 - 174.55 ΑΛΙΜΟΣ Τηλ. 98.29.912
Κύπρου 43 - 166.75 ΓΛΥΦΑΔΑ Τηλ. 89.82.661

ταβέρνα
το Ζαφείρι
Ηλίου 19, 166.71 - Καβούρι
Τηλ.: 89.58.603 - 89.53.680

Τώρα και στο Παλαιό Φάληρο
ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
«ΠΙΣΤΩΦ»
Το γνωστό από την Πόλη, στην Αγία Τριάδα Ταξίμ, Γραφείο Τελετών «Πιστώφ» λειτουργεί και στην Αθήνα.
Θα βρείτε σ' αυτό ό,τι χρειάζεστε και ειλικρινή συμπαράσταση στις δύσκολες ώρες.
Αγ. Βαρβάρας 73 Α - Π . ΦΑΛΗΡΟ
Τηλ. Γραφείου 98.38.801 - 98.28.070 - 88.34.085
Για νύκτα 98.37.785

ΓΡΑΦΕΙΟ ΤΕΛΕΤΩΝ
ΕΙΡΗΝΗΣ ΙΟΡΔ. ΠΟΙΜΕΝΙΔΗ
εκ Κωνσταντινουπόλεως
Το παλαιότερο Γραφείο Τελετών στο Παλαιό Φάληρο
κέρδισε την εμπιστοσύνη σας λόγω της πολυετούς
πείρας του και της ανθρώπινης εξυπηρέτησής σας
ΣΑΣ ΠΑΡΕΧΕΙ ΑΡΙΣΤΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΗ
ΟΛΟ ΤΟ 24ΩΡΟ
Αγ. Αλεξάνδρου 50, Π. Φάληρο
τηλ. γρ. 98.28.800 - 98.14.891 & οικ. 98.33.117

BELLE VU
Patisserie - Confiserie
ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΝΕΣΤΗ
Διευθ. Αγ. Σοφίας 113 - Ανω Νέα Σμύρνη

γεύση
palet
στη
ζαχαροπλαστική
Διευθ. Θουκυδίδου 50, Καλαμάκι.
Τηλ. 98.28.154

ΧΡΗΣΤΟΣ
ΙΝΕΠΕΚΟΓΛΟΥ
Αθηνάς 11 Μοναστηράκι Τηλ. 32.19.092
Αλυσοπρίονα Βενζινοκίνητα HOMELITE
Μηχανές Γκαζόν MC CULLOCH
BOSCH - Ηλεκτρικά Εργαλεία
Ερασιτεχνικά Μηχανήματα BLACK & DECK
Ηλεκτρογεννήτριες - Κομπρεσέρ
Εργαλεία Τεχνιτών PEUGEOT

THERMOLIVE
ΤΟΠΟΘΕΤΗΣΕΙΣ και ΣΥΝΤΗΡΗΣΕ
ΚΑΥΣΤΗΡΩΝ
ΑΥΤΟΝΟΜΙΕΣ
Τηλ. 86.11.686 μ.μ. 49.04.527

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΩΝ/ΠΟΛΙΤ
ΜΕΓΑΛΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ
"Ο ΤΑΞΙΑΡΧΗΣ"

ΕΤΗΣΙΑ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Προσκαλούνται τα μέλη μας στην ετησία τα γενική συνέλευση της Αδελφότητάς μας, που συνέλθει την Τετάρτη 20 Μαΐου 1998 και ώρα στην έδρα της Αδελφότητας

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1- Εναρξη γενικής συνέλευσης.
2- Εκλογή προέδρου και δυο γραμματέων για συγκρότηση προεδρείου γενικής συνέλευσης.
3- Ανάγνωση και επικύρωση των πρακτικών προηγουμένης γενικής συνελεύσεως.
4- Ανάγνωση των πεπραγμένων του αποχωρούντος
5- Ανάγνωση του οικονομικού απολογισμού.
6- Παρουσίαση του προϋπολογισμού της νέας περ
7- Προτάσεις και ερωτήσεις.
8- Ανάγνωση του πρακτικού της εξελεγκτικής επιτ
9- Απαλλαγή του αποχωρούντος Δ.Σ. από διοικ και οικονομική υπευθυνότητα.

Δικαίωμα συμμετοχής έχουν όλα τα τακτικά μέλη θα έχουν εκπληρώσει τις ταμειακές τους υποχρεώ

Σε περίπτωση κατά την οποία δεν θα εξασφαλι πλειοψηφία που προβλέπεται από το καταστατ γενική συνέλευση θα επαναληφθεί την Κυριακ Μαΐου 1998 και ώρα 11.00 π.μ. στην έδρα της Αδ τητας με την ίδια ημερησία διάταξη, με όσα μέλη παρευρεθούν.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟ

1928
ΣΥΛΛΟΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
70
ΧΡΟΝΙΑ ΠΡΟΣΦΟΡΑΣ
ΣΤΟ ΕΘΝΟΣ

Η ευθύνη της σύνταξης και του περιεχομένου του παρόντος δελτίου ανήκει στο Σύλλογο Κωνσταντινουπολιτών.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
εύχεται
σ' όλους τους Κωνσταντινουπολίτες,
μέλη και φίλους του
ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ
ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ
και ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ

Δελτίο Τύπου Βουλής των Ελλήνων

Ο Πρόεδρος της Βουλής κ. Απόστολος Κακλαμάνης δέχθηκε σήμερα στο γραφείο του αντιπροσωπεία του Δ.Σ. του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών με επικεφαλής τον Πρόεδρό του κ. Γεώργιο Ισαακίδη.

Κατά τη συνάντηση τα μέλη του Συλλόγου γνωστοποίησαν στον κ. Κακλαμάνη τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την ενημέρωση της διεθνούς κοινής γνώμης σχετικά με τις καταπατήσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων της Ελληνικής Κοινότητας Κωνσταντινούπολης.

Στο πλαίσιο της προσπάθειας αυτής ανέφεραν στον Πρόεδρο της Βουλής τις πολιτιστικές εκδηλώσεις που προγραμματίζει ο Σύλλογος τις 27 Σεπτεμβρίου για τα 70 χρόνια από την ίδρυσή του, τη συνάντηση που έχει προγραμματιστεί στις 21 Μαρτίου με τους Ελληνες Ευρωβουλευτές για το συντονισμό των προσπαθειών ενημέρωσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και την απόκτηση δικής του σελίδας στο Internet.

Από την πλευρά του ο κ. Κακλαμάνης άκουσε με ενδιαφέρον τα θέματα που τέθηκαν και απεδέχθη αίτημα του Συλλόγου για μετάφραση και έκδοση από τη Βουλή της έκθεσης του "Helsinki Watch", που αφορά την καταπάτηση των δικαιωμάτων των Ελλήνων της Τουρκίας, ενώ παράλληλα συμφώνησε για την σημασία της ενεργοποίησης της αρμόδιας Επιτροπής του Ελληνικού Κοινοβουλίου για τα θέματα που απασχολούν τους Κωνσταντινουπολίτες.

Γεύμα Εργασίας με τους Ελληνες Ευρωβουλευτές μας

Την 21 Μαρτίου 1998, ημέρα Σάββατο το πρωί, στις Μονές της Παλιγγενεσίας, προσκλήθηκαν να συναντηθούν οι Ελληνες Ευρωβουλευτές μας σε ένα γεύμα εργασίας και αλληλογνωριμίας. Ο Σκοπός της ιστορικής αυτής συνάντησης ήταν να ευρεθούν οι τρόποι συνεργασίας και αλληλοκάλυψης των ενεργειών για συγκεκριμένους σκοπούς, που άπτονται των Σχέσεών μας με τους γείτονες. Συνάμα εκκρεμεί και μία πρόσκληση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου προς τον Σύλλογό μας που πιθανότατα να πραγματοποιηθεί στα μέσα Ιουνίου.

Επιστολές Διαμαρτυρίας

Ενημερωτική επιστολή προς τους Διεθνείς Οργανισμούς με κύριο θέμα την έντονη διαμαρτυρία του Συλλόγου Κωνσταντινουπολιτών, για τα τραγικά έκτροπα που έγιναν στην Κωνσταντινούπολη με την πυρπόληση του Αγιάσματος του Αγ. Θεράποντος και την δολοφονία του νεωκόρου του. Παρόμοια φαινόμενα που επαναλαμβάνονται με σκοπό την εξαφάνιση των ελληνοχριστιανικών πηγών της Πόλης, αντιμετωπίζονται με έντονες διαμαρτυρίες και ενημερώσεις προς τους Φορείς του Εξωτερικού και της Τουρκίας.

Προς τον σκοπό αυτό απεστάλη και δεύτερη επιστολή προς τον Δήμαρχο του Esenyurt.

Ανταποκρινόμενο στο αίσθημα της έντονης ανησυχίας των φιλήσυχων και νομοταγών Κωνσταντινουπολιτών, για την συνεχιζόμενη με δυσάρεστες συνέπειες για την ζωή και περιουσία τους απειλή από τους κακοποιούς, βιαστές και δολοφόνους, ο Σύλλογός μας απέστειλε επιστολή σχετική, προς τον υπουργό Δημόσιας Τάξης.

Ευχές στον αδελφό Σύλλ. της Γερμανίας

Εκφράζουμε τις ευχές όλων των Κωνσταντινουπολιτών της Αθήνας προς τον αδελφό Σύλλογο της Γερμανίας που έχει έδρα την Φραγκφούρτη, με την ευκαιρία των 20 χρόνων από την ίδρυση και δράση του σε έναν χώρο που ήθελε μεγάλη δύναμη, αντοχή στον χρόνο και διαρκή εγρήγορση.

Οι ευχές μας για ευόδωση των προσπαθειών του για τα υψηλά ιδανικά που διέπουν την Κωνσταντινουπολίτικη κοινωνία της Γερμανίας, τούς ακολουθούν, και συνάμα πρέπει να γνωρίζουν ότι ως πρεσβυγενής Σύλλογος, είμαστε στο πλευρό τους, προκειμένου να διασωθεί ο ελληνοχριστιανικός πλούτος της Βασιλεύουσας που ανήκει πλέον στην παγκόσμια Κοινωνία των Εθνών.

Γεύμα Γυναικών

Στα πλαίσια του παραδοσιακού Ματινέ Γυναικών της Πόλης, ο Σύλλογός μας αναγνωρίζοντας την Ελληνίδα γυναίκα, ως μία ικανή και δυναμική παρουσία στους εθνικούς και κοινωνικούς αγώνες, γιόρτασε την Ημέρα της Γυναίκας στην αίθουσα του Μεγάρου την Κυριακή 8 Μαρτίου 1998. Η συνεστίαση η οποία άρχισε στις 18.30 και συνεχίστηκε έως τις 22.30 ξεκίνησε με τους παραδοσιακούς Μικρασιάτικους και Νησιώτικους χορούς του Εξωραϊστικού Συλλόγου "Αγία Τριάς" της Νίκαιας. Ακολούθησε το χορευτικό ζευγάρι Ξάνθη- Ψυχογιός με λατινικούς χορούς. Κατά την διάρκεια των γευστικών εδεσμάτων που προσέφεραν τα Catering Σαμαρτζή με το άψογο σέρβις τους και η ορχήστρα του μαέστρου κ. Θεοδωρόπουλου με σολίστ τον ίδιο, χάρισε μουσικές γεύσεις από τραγούδια εποχής '60 έως σήμερα στα ελληνικά και ιταλικά. Το πλούσιο φαγητό, τα ωραία τραγούδια, ο χορός και το κέφι που δημιουργήθηκε και κράτησε περισσότερο από τέσσερις ώρες, έδωσε την ευκαιρία στις γυναίκες που είχαν την φαεινή ιδέα να εμπιστευτούν την Ημέρα τους στόν Σύλλογό μας, να γιορτάσουν σε ένα περιβάλλον διακοσμημένο έτσι, που δεν είχε να ζηλέψει σε τίποτα από οποιοδήποτε κέντρο ή αίθουσα ξενοδοχείου. Το κλου της βραδιάς ήταν η μεταξύ των παρευρισκομένων κ. Μαριάννα Χατζοπούλου, γνωστή όλων μας από τα παλιά, να μας διασκεδάσει με παλιές και αξέχαστες επιτυχίες της. Η επιτυχία της ημερίδας αυτής οφείλεται στην φροντίδα και τις ενέργειες των Κυριών του Τμήματος Ψυχαγωγικών Εκδηλώσεων, με την καθοδήγηση της ακούραστης κ. Λίνας Σεραφειμίδου. Τα έσοδα θα διατεθούν για την ενίσχυση του Δέματος Αγάπης του Πάσχα, που επιμελείται το Τμήμα Κοινωνικής Αλληλεγγύης.

Τριήμερη Εκδρομή της Καθ. Δευτέρας

Πύλη-Ελάτη-Περτούλι-Νεραϊδοχώρι-Λίμνη Πλαστήρα Η χαρούμενη συντροφιά των εκδρομέων γιόρτασε την τελευταία ημέρα της Αποκριάς στην Πύλη με εντυπωσιακά κοστούμια μασκέ και φαγοπότι, αφού προηγουμένως προσκύνησε στην Πόρτα Παναγιά, Μονή Αγ. Βησσαρίωνα και Μονή Γκούρας και περιηγήθηκε στο μονότοξο λίθινο γεφύρι του 1518 πάνω στον Πορταϊκό, στην Ελάτη-Περτούλι και Νεραϊδοχώρι. Μοναδικής ομορφιάς φυσικά τοπία χιονισμένα, ρυάκια, τρεχούμενα νερά, έλατα και η καθαρή ατμόσφαιρα του βουνού, συντρόφευαν την ξενάγηση και παραμονή μας. Εντυπωσιασμένοι από την πανέμορφη Λίμνη Πλαστήρα, επιστρέψαμε στην Αθηναϊκή πραγματικότητα. Ενα αξέχαστο τριήμερο έμεινε, για όσους είχαν την τύχη να έρθουν.

Ακολουθία των Χαιρετισμών

Σε κατανυκτική ατμόσφαιρα στη μονή Κλειστών στη Χασιά και Οσιο Μελέτιο-Προφήτη Ηλία στα Βίλλια παρακολουθήσαμε την ακολουθία των Α' και Γ' Χαιρετισμών αντίστοιχα. Η επόμενη εκδρομή για την παρακολούθηση του Ακάθιστου Υμνου στη Σαλαμίνα στην Μονή Φανερωμένης, πραγματοποιείται στις 3 Απριλίου. Η αναχώρηση γίνεται από τον Σύλλογο στις 14.00.

Το Ασμα των Αγγέλων

Ο Σύλλογός μας στα πλαίσια των πολιτιστικών εκδηλώσεών του, παρουσίασε στις 15 Μαρτίου, Κυριακή, ένα πρόγραμμα κλασικής μουσικής με κύριο θέμα την Οπερα του Donizetti «Lucia di Lamermoor». Στην καλαίσθητα διακοσμημένη όπως πάντοτε αίθουσα, οι προσκεκλημένοι και θαυμαστές της κλασικής μουσικής, είχαν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν την επιμελημένη σε κάθε λεπτομέρεια μουσική πανδαισία με τίτλο "Το Ασμα των Αγγέλων", από τον κ. Κωστή Αντωνιάδη. Η κλασική μουσική που παρουσιάζεται κάθε φορά είναι επίτευγμα των τελειότερων μέσων της Τεχνολογίας, τα Laser Discs.

Τίμηση Σταύρου Κουγιουμτζή

Στην προσπάθειά μας να τιμήσουμε άλλον έναν καταξιωμένο συνθέτη έντεχνης λαϊκής μουσικής, αφιερώνουμε την 4η Απριλίου 1998, ημέρα Σάββατο και ώρα 9.00μ.μ. στα έργα του. Σ' ένα απίθανα μεγάλο ρεπερτόριο έχουν επιλεγεί οι καλύτερές του επιτυχίες, οι οποίες θα ενθουσιάσουν και πάλι τους πολυπληθείς θαυμαστές του μουσικού συγκροτήματος "Οι Μέτοικοι" του Συλλόγου μας. Την ημέρα αυτή έχει προσκληθεί να παρευρεθεί ο ίδιος ο συνθέτης, ο οποίος την επομένη παρουσιάζει την νέα του συνεργασία με τον Γιώργο Νταλάρα. Δίπλα του θα παρευρίσκονται πολλοί φίλοι, δημοφιλείς καλλιτέχνες και συνεργάτες του. Η είσοδος όπως πάντα είναι ελεύθερη.

Βυζαντινή Χορωδία

Η Βυζαντινή Χορωδία του Συλλόγου μας υπό την διεύθυνση του Χοράρχη κ. Χάρη Νταραβάνογλου, θα μετάσχει στην γιορταστική εκδήλωση που διοργανώνει ο Δήμος των Αγ. Αναργύρων στις 11 Απριλίου 1998 στο Πνευματικό του Κέντρο.

Δημοτική Χορωδία Παλαιού Φαλήρου

Στις 6 Μαΐου 1998 ημέρα Τετάρτη και ώρα 8.30μ.μ. η Δημοτική Χορωδία του Παλ. Φαλήρου θα εμφανιστεί σε ένα πρόγραμμα έντεχνης παραδοσιακής ελληνικής μουσικής υπό την διεύθυνση του μαέστρου και ιδρυτού της κ. Ανδρέα Λαζάρου. Η Δημοτική Χορωδία που ιδρύθηκε το 1981, έχει πραγματοποιήσει περισσότερες από 100 εμφανίσεις στο εσωτερικό και εξωτερικό, έχει λάβει μέρος σε διάφορα φεστιβάλ και κέρδισε πολλές τιμητικές διακρίσεις και βραβεία. Στην εκδήλωση που θα γίνει στην αίθουσα του Συλλόγου μας θα ακουσθούν και έργα από τον Μάνο Χατζιδάκη και από το Αξιον Εστί του Μίκη Θεοδωράκη.

Πρόγραμμα Εκδρομών

13 Μαΐου 1998, ημέρα Κυριακή, μονοήμερη για Ναύπλιο, Επίδαυρο, Τολό.

5-8 Ιουνίου 1998, τετραήμερο Αγ. Πνεύματος στο Ι. Νησί της Πάτμου. Τονίζεται ότι τουλάχιστον για την εκδρομή της Πάτμου, οι κρατήσεις πρέπει να γίνουν εγκαίρως για να εξασφαλισθούν τα δωμάτια των ξενοδοχείων. Η επιτυχία των προηγούμενων εκδρομών, παράλληλα με τα συνεχή συγχαρητήρια των εκδρομέων κάθε φορά για την άψογη εκτέλεσή τους από την επαγγελματία ξεναγό κ. Ιωάννα Ευριπίδου, διασφαλίζουν και την επιτυχία των επομένων.

Κάλεσμα για το Δέμα Αγάπης

Οπως κάθε χρόνο έτσι και φέτος ανακοινώνεται ότι η Διανομή του Δέματος Αγάπης για το Πάσχα, που εξασφαλίζει με μεγάλο κόπο αλλά και αγάπη για τον αναξιοπαθούντα συνάνθρωπό μας, η Επιτροπή Κοινωνικής Αλληλεγγύης του Συλλόγου Κων/πολιτών, πραγματοποιήθηκε την Μεγάλη Τετάρτη 15 Απριλίου 1998. Οι κ.κ. που πληρούν τις προϋποθέσεις για την ενίσχυσή τους, παρευρέθηκαν στον Σύλλογο την ως άνω ημέρα.

Ευχαριστούμε επίσης, τους φίλους, τα μέλη και τους δωρητές, που μας συνέδραμαν στην ενίσχυση του Δέματος, εμπλουτίζοντάς το είτε με χρηματικό ποσό, είτε με διάφορα αγαθά.

Φιλοδοξία του Συλλόγου είναι να αγκαλιάσει και να προσφέρει φέτος που γιορτάζει τα 70 χρόνια παρουσίας και προσφοράς προς τον συνάνθρωπό του, το πλουσιότερο δέμα.

Αλωση της Πόλης

Φέτος η τελετή μνήμης για την θυσία του τελευταίου Αυτοκράτορα του Βυζαντίου Κωνσταντίνου Παλαιολόγου και των πεσόντων με αυτόν, θα πραγματοποιηθεί στις 31 Μαΐου 1998, ημέρα Κυριακή και ώρα 10.30 στην Μητρόπολη Αθηνών. Ο Δήμαρχος Αθηναίων κ. Δημ. Αβραμόπουλος έθεσε και φέτος υπό την αιγίδα του τήν επιμνημόσυνο δέηση που θα γίνει παρουσία του. Την διοργάνωση επιμελούνται τα συνεργαζόμενα σωματεία του Συλλόγου Κων/πολιτών, ο Νέος Κύκλος Κων/πολιτών και το Σωματείο Ελλήνων Υπηκόων Απελαθέντων εκ Τουρκίας.

Παρακαλούνται οι Κωνσταντινουπολίτες να παρακολουθήσουν την δέηση και να συμμετάσχουν στην Πορεία προς τον Αγνωστο Στρατιώτη, όπου και θα γίνουν οι καταθέσεις στεφάνων των επισήμων.

Θα παρευρεθούν η ανώτερη πολιτική και στρατιωτική ηγεσία.

Δωρεές υπέρ των σκοπών του Συλλόγου

Σύλλογος Πριγκηπιανών "Αγ. Γεώργιος ο Κουδουνάς" εις μνήμην **Δημ. Ναούμ** 10.000 και εις μνήμην **Φιλίππου Φάτσιου** 10.000, Αλ. Κάνζας 10.000, Δημ. Κάλλης 10.000, Ιωάννης Λιούτας εις μνήμην **Δωροθέας Λιούτα** 25.000, εις μνήμην **Μιλτιάδη** και **Ελένης Βαφειάδη** τα τέκνα αυτών 60.000, Νικ. Τσελέπης 5.000, Γ. Τσαμπαρλίδης 20.000, Μιχ. Γιολτζόγλου 10.000, Γ. Μαλίτας 10.000, Θαν. Καλιγάς 10.000, Χρ. Ινεπέκογλου 15.000, Δημ. Ραϊτσανόφκης 5.000, Βυρ. Ωνάσογλου 5.000, Νυμφ. Δικταμπάνογλου 5.000, Δημ. Αράπογλου 10.000, Τμήμα Δημοπρατήσεων ΟΕΚ εις μνήμην **Σοφίας Κεχαγιαδοπούλου** 13.000.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου ευχαριστεί θερμά όλους τους δωρητάς.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΤΑΚΤΙΚΗΣ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Ο Σύλλογος Κωνσταντινουπολιτών καλεί τα μέλη του σε ετήσια τακτική Γενική Συνέλευση την Δευτέρα 27 Απριλίου 1998 και ώρα 7.00 μ.μ. στην έδρα του (Δημοσθένους 117, Καλλιθέα).

Σε περίπτωση που δεν θα εξασφαλισθεί η απαιτούμενη από το καταστατικό απαρτία, η Γενική Συνέλευση θα πραγματοποιηθεί οριστικά την Δευτέρα 4 Μαΐου 1998 την ίδια ώρα, στην ίδια αίθουσα και με τα ίδια θέματα της Ημερήσιας Διάταξης με όσα μέλη κι αν παρευρεθούν.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΔΙΑΤΑΞΗ

1. Εναρξη Συνέλευσης και εκλογή προεδρείου Γενικής Συνέλευσης

2. Ανάγνωση και επικύρωση πρακτικών προηγούμενης Γεν. Συνέλευσης.

3. Λογοδοσία Διοικητικού Συμβουλίου για την περίοδο 1/5/97-30/4/98.

4. Ανάγνωση Οικονομικού Απολογισμού περιόδου 1/5/97-30/4/98.

5. Ανάγνωση έκθεσης Εξελεγκτικής Επιτροπής.

6. Συζήτηση επί των πεπραγμένων.

7. Εγκριση των πεπραγμένων και απαλλαγή του Δ.Σ. από κάθε διοικητική και οικονομική ευθύνη.

8. Ανάγνωση και έγκριση Προϋπολογισμού περιόδου 1/5/98-30/4/99.

9. Προτάσεις.

Σημείωση: Δικαίωμα συμμετοχής έχουν τα ταμειακώς εντάξει μέλη του Συλλόγου. Η παρουσία σας κρίνεται επιβεβλημένη για την προώθηση των σοβαρών θεμάτων του Συλλόγου αλλά και της ομογένειάς μας.

Για το Δ.Σ.
Ο Πρόεδρος:
Γ. Ισαακίδης
Ο Γ. Γραμματεύς
Γ. Κεχαγιαδόπουλος

Ο ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΤΩΝ
ευχαριστεί δημόσια τις εφημερίδες
"Ο ΠΟΛΙΤΗΣ", "ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ"
και "ΑΝΑΤΟΛΗ"
για την καλαίσθητη και προπάντων αφιλοκερδή δημοσίευση του εορταστικού προγράμματός του για τα 70 χρόνια προσφοράς στο Εθνος.

ΤΟ ΔΙΚΑΙΟ, ΤΟ ΑΔΙΚΟ ΚΑΙ Η ΚΥΠΡΟΣ

της Δημοσιογράφου Μινέ Κιρικκανάτ

Στην έγκριτη εφημερίδα RADIKAL της 3.4.98 που κυκλοφορεί στην Πόλη δημοσιεύθηκε ένα άρθρο της δημοσιογράφου Μινέ Κιρικκανάτ που λόγω του ενδιαφέροντος που παρουσιάζει για τους αναγνώστες μας και τον ευρύτερο Ελληνισμό σκεφθήκαμε να δημοσιεύσουμε την μετάφρασή του.

Θα αντιπαρέλθουμε τις διάφορες αιχμές σε βάρος της Ελλάδος και των Ελληνοκυπρίων που περιλαμβάνονται στο άρθρο. Σ' αυτές έχουμε δώσει τις απαραίτητες απαντήσεις πολλές φορές, όταν έγινε αναφορά και σε κείμενα άλλων Τούρκων δημοσιογράφων. Γιατί να αυτοεπαναληφθούμε;

Ισως -κάποια πιθανότητα κι αυτή- να περιέλαβε στο κειμενό της τίς αιχμές αυτές για να μπορέσει να παραθέσει τα όσα επικριτικά για τους Τουρκοκυπρίους και τις εκάστοτε τουρκικές κυβερνήσεις αναφέρει.

Αυτές, λοιπόν, τις τόσο αυστηρά επικριτικές για την πολιτική των Τούρκων θέσεις της, θέλουμε να προβάλουμε και να επισημάνουμε ότι κάτι προσφέρουν υπέρ των δικών μας θέσεων. Φθάνει βέβαια να καταφέρουν να τις αξιοποιήσουν ποικιλοτρόπως κι οι δικοί μας αρμόδιοι.

Η Ελλάδα κι η Τουρκία από πλευράς ανθρώπινου δυναμικού είναι δύο αδέλφια-εχθροί που μοιάζουν πολύ μεταξύ τους.

Στην Ελλάδα υπάρχουν αυτοί που αγαπούν τους Τούρκους κι αυτοί που δεν τους αγαπούν. Και σ' εμάς συμβαίνει το ίδιο. Γνωρίζω πολύ καλά το πόσο καταπιέσθηκαν από τους Ελληνες οι Ρωμιοί που εξορίσαμε απ' την Ανατολία, όπως και το τι τραβάει η Τουρκική μειονότητα της Βόρειας Ελλάδας, και μόνον για το καλό αυτών των ανθρώπων επιθυμώ πολύ την προσέγγιση των δύο χωρών και την εξουδετέρωση των τεχνητών στην ουσία διαφορών. Πρέπει να είναι κανείς τυφλός για να μην μπορεί να δει ότι οι Ελληνες πολιτικοί είναι έντονα ρατσιστές, όπως π.χ. ένας Πάγκαλος. Ομως στο θέμα της Κύπρου, μέχρι σήμερα δεν κατόρθωσα να καταλάβω ποιός είναι ο πραγματικός σκοπός της Τουρκίας, τί επιδιώκει να πετύχει. Οσο πιστεύω ότι κάποτε η από μέρους μας κατάληψη της Βόρειας Κύπρου ήταν μια πράξη δικαιοσύνης, άλλο τόσο πιστεύω ότι στο σημείο που έχουμε φθάσει σήμερα είναι αναγκαίο μια νέα διαφοροποιημένη θεώρηση των πραγμάτων. Π.χ., ίσως επειδή με χαρακτηρίζει μεγάλη δόση βλακείας, δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν επωφελούμαστε απ' την δυνατότητα που παρουσιάζεται να καταστεί υποψήφια εισδοχής στην Ε.Ε. η Βόρεια Κύπρος, παρ' όλες τις πονηράδες των Ελλήνων πολιτικών. Μάλιστα, εάν η Νότια Κύπρος, έχει φθάσει σ' ένα οικονομικό επίπεδο κατάλληλο να της επιτρέπει να συμμετέχει στις διαπραγματεύσεις ένταξης στην Ε.Ε., το έχει επιτύχει χάρις στο λαθρεμπόριο από το οποίο εδώ και πολλά χρόνια κατάφερε να επωφεληθεί, αλλά σήμερα ήδη το έχει εξουδετερώσει. Ομως και η Βόρεια Κύπρος μήπως δεν είναι κέντρο πλυσίματος μαύρου χρήματος; Δεν είναι ο παράδεισος των καζίνο, του λαθρεμπορίου ή ακόμη και της μαφίας των Γκρίζων Λύκων;

Η Ευρώπη έχει καλέσει στις διαπραγματεύσεις ένταξης της Νότιας Κύπρου και την Βόρεια Κύπρο. Ο Ραούφ Ντενκτάς τον οποίο υποστηρίζει η Τουρκία, μ' ένα σωρό προσχήματα, άλλοτε για την αναγνώριση του κράτους κι άλλοτε για τα προβλήματα της κοινωνίας, επιμένει με πολύ πείσμα να αρνείται. Σκέφτομαι, λοιπόν, αν και η Βόρεια Κύπρος, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο έπαιρνε μέρος στις διαπραγματεύσεις, όλα τα προβλήματα, από τους Ρωσικούς πυραύλους ως τα στρατόπεδα των Κούρδων, δεν θα μπορούσαν να συζητηθούν με προοπτικές λύσεων κάτω από την σκέπη μιας ιδιότητας μέλους που θα είχαν από κοινού; Εμένα μου φαίνεται πως η Τουρκική πλευρά επιμένοντας απέναντι στην Ε.Ε. με το αίτημα "Χωρίς την Τουρκία δεν ερχόμαστε", στην πραγματικότητα επιδιώκει να μην υπάρξει λύση στο θέμα της Βόρειας Κύπρου. Ωραία! Γιατί λοιπόν επιδιώκουν την μη λύση και τις συνέπειες που θα υποστούν αν προσδεθούν απόλυτα στο άρμα της Τουρκίας; Δηλαδή γιατί δεν μπορούμε να δεχθούμε ότι με την είσοδο της Βόρειας Κύπρου στην Ε.Ε. θα έχει ενταχθεί τρόπον τινά και η Τουρκία με την μία της άκρη. Γιατί σκεπτόμαστε ότι σ' όλα τα θέματα έχουμε πάντοε εκατό τοις εκατό δίκαιο; Γιατί πάντοτε είμαστε μονον εμείς που αναγνωρίζουμε το δίκαιό μας και μένουμε τόσο μόνοι στο θέμα αυτό;

'Η μήπως κάποιοι φοβούνται ότι αν η Βόρεια Κύπρος τεθεί κάτω απ' τον έλεγχο της Ηνωμένης Ευρώπης κάποιοι όπως και ο Ασήμ Ναντίρ και οι ομοιοί του θα εκδοθούν στην Αγγλία; 'Η μήπως φοβούνται ότι θα σταματήσει το πλύσιμο του μαύρου χρήματος ή θα εκδιωχθεί απ' την Εστία της η μαφία των Γκρίζων Λύκων; Ποιούς συμφέρει το να μην εξελιχθεί η Βόρεια Κύπρος σ' ένα κράτος που θα είναι συγχρόνως και Τουρκικό αλλά και ανεξάρτητο και θα μπορέσει να ενταχθεί στην Ηνωμ. Ευρώπη μαζί με τον ελληνικό τομέα; Γιατί θέλουν παραπλανώντας μας να μάς πείσουν ότι αποτελεί μέγιστο εθνικό μας θέμα αυτό το κράτος-φάντασμα, που το συντηρούμε επί τριάντα χρόνια με τεχνητές αναπνοές και με τίμημα οινομικό, αφόρητα μεγάλο;

Μια σημαντική έκθεση στην Θεσσαλονίκη με τις Σφραγίδες του κ. Ακύλα Μήλλα

Με την ευκαιρία των Δημητρίων '97 οργανώθηκε στη Θεσσαλονίκη Επιστημονικό Συμπόσιο με θέμα "Χριστιανική Μακεδονία". Οργανωτής το Ιδρυμα Θρησκευτικού Προβληματισμού. Παράλληλα με το Συμπόσιο οργανώθηκε Εκθεση με τον τίτλο: «Αποτυπώσεις σε γρανίτη - Σφραγίδες, Εκκλησίες, Πνευματικά καταστήματα» με την ευγενική χορηγία του Ιδρύματος Ιωάννου Φ. Κωστοπούλου.

Στην ουσία αποτύπωσαν σε γρανίτη μέρος των σφραγίδων που περιλαμβάνονται στο τελευταίο έργο του κ. Α. Μήλλα που φέρει τον τίτλο "Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως".

Η έκθεση τελούσε υπό την Υπάτη Αιγίδα και Ευλογία α) του Οικουμενικού Πατριάρχου Βαρθολομαίου, β) της Α. Μακαριότητος του αοιδίμου Αρχιεπισκόπου Αθηνών και πάσης Ελλάδος Σεραφείμ και γ) του Παναγιωτάτου Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης Παντελεήμονος.

Αντί άλλου σχολίου κρίνουμε ότι είναι αρκετό να παραθέσουμε το εισαγωγικό στην Εκθεση κείμενο του κ. Αθανασίου Αγγελοπούλου.

«...Η πρόσφατη περισπούδαστη εργασία του ευπατρίδη Κωνσταντινουπολίτη και καταξιωμένου συγγραφέα Ακύλα Μήλλα και της Ιόλης Μήλλα, Σφραγίδες Κωνσταντινουπόλεως, Αθήνα 1996 (εκδ. Η Μνημοσύνη, αριθ. 4), υπήρξε η αφορμή της εκθέσεως αυτής αποτυπώσεων σε γρανίτη. Η αρχική σκέψη στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος ήταν να γίνει παρόμοια έκθεση για συλλογή μακεδονικών νομισμάτων. Προκρίθηκε όμως τώρα η άλλη σκέψη για να συνδυαστεί με την ιστορική επίσκεψη του Οικουμενικού Πατριάρχη Κωνσταντινουπόλεως Βαρθολομαίου στην Θεσσαλονίκη (28 Σεπτεμβρίου - 2 Οκτωβρίου 1997). Υπό την προϋπόθεση δε εν καιρώ να πραγματοποιηθεί και η έκθεση των μακεδονικών νομισμάτων ως γλυπτών.

Η θεματολογία της παρούσης εκθέσεως συγκινεί ιδιαίτερα με την ζωντανή επικαιρότητά της. Γιατί αναφέρεται στα όσια και στα ιερά της Ορθοδοξίας και του Γένους μας στήν βασιλίδα των πόλεων, στήν Κωνσταντινούπολη. Και γιατί η επιλογή των θεμάτων έγινε κατά τέτοιο τρόπο που να θυμίζει και την συμβασιλίδα Θεσσαλονίκη των βυζαντινών πηγών και σημερινών ζωντανών καταλοίπων.

Μακεδονία και Θράκη, Θεσσαλονίκη και Κωνσταντινούπολη, σε πλείστα όσα αλληλοπεριχωρούνται διαχρονικά. Η αλληλοπεριχώρηση αυτή σε πνευματικό, εκπαιδευτικό, καλλιτεχνικό και κοινωνικό επίπεδο αναδεικνύεται εν πολλοίς μέσα από την έκθεση αυτή. Η οποία έχει την ιδιαιτερότητα να μην είναι φωτογραφική, όπως συνήθως γίνεται στις μέρες μας, αλλά να συνιστά αποτύπωση σε ειδικό γρανίτη των εκθεμάτων από τον πολλά υποσχόμενο νέο καλλιτέχνη, συνεργάτη του Ιδρύματός μας, Δημ. Λέινα, από το Λιτόχωρο Πιερίας.

ΛΑΚΩΝΙΚΑ...

✍ Ιδιαίτερη συγκίνηση ένιωσαν, όσοι φέτος είχαν την τύχη κάνουν Ανάσταση στο Φανάρι.

Πλαισιωμένος ο Οικουμενικός μας Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος από Συνοδικούς Αρχιερείς (Πέργης Ευάγγελος, Ηλιουπόλεως και Θε ρων Αθανάσιος, Φιλαδελφείας Μελίτων κ.α.) τέλεσε την "Πατριαρχι και Συνοδική Θ. Λειτουργία". Με τάξη και υπομονή οι πιστοί -μετα των οποίων φέτος δεν ήταν πολλοί οι εξ Ελλάδος προσκυνητές- περίμε ναν την εμφάνιση του Πατριάρχου στην Πύλη να "λάβουν φως" από τ δικηροτρίκηρα που κρατούσε. *«...Και υπέρ του καταξιωθείναι...»* ακο στηκε η φωνή του Μ. Αρχιδιακόνου και ο Πατριάρχης διάβασε ο ίδιος το Β' Εωθινό Ευαγγέλιο *«Διαγενομένου του Σαββάτου...»*. Αργότερ ακούστηκε το "Χριστός Ανέστη".

Η Ανάσταση έγινε σε εξέδρα στημένη στον περίβολο του Ναού. Σε ακ να 50 το πολύ μέτρων καθισμένοι στα τείχη που περιβάλλουν Πατριαρχείο οι κάτοικοι της γύρω γειτονιάς, ισλαμιστές και μάλισ φανατικοί, παρακολούθησαν σιωπηλοί με ανάκατα αισθήματα...

Πάντως οι καμπάνες ήχησαν χαρμόσυνα και ο Ελληνας Πρέσβης στ Τουρκία που καθόταν στο Παραθρόνιο, μας φάνηκε ήρεμος...

✍ Με το ανά χείρας τεύχος, η "Ε" μπαίνει στο 8ο έτος της εκδοτικής ζωής. Οκτώ χρόνια που πέρασαν με αγώνες και σκληρές προσπάθειες για κρατηθεί το επιθυμητό επίπεδο και η εφημερίδα να παραμείνει αντάξια Πόλης, του Πολίτη και του πολιτισμού.

Οι οικονομικές επιπτώσεις της γενικότερης λιτότητος που εφαρμόσθηκε χώρα, έγιναν ακόμη βαρύτερες για τις εκδόσεις τύπου "Ε" με τις υψηλές αυ σεις στα έξοδα παραγωγής (χαρτί, τυπογραφεία και κυρίως ΕΛΤΑ) και εφαρμογή του νέου περί αγγελιοσήμου νόμου.

Η "Ε" είναι ανεξάρτητη διότι (δεν επιχορηγείται από κανέναν ούτε από κράτος, ούτε και από ιδιώτη), στηρίζεται αποκλειστικώς στις συνδρομές αναγνωστών και τις διαφημίσεις. Η επιμονή μας να είμαστε ειλικρινείς νόμιμοι έναντι της Εφορείας και των ταμείων, αλλά και η ευαισθησία μας μην εμπλέξουμε τους διαφημιζομένους σε περιπέτειες, έγιναν αιτία να μ θούν δραματικά οι διαφημίσεις, σε στιγμές μάλιστα που άλλοι εκδότες δεν στηκαν ιδιαίτερα για την εφαρμογή των διατάξεων του νέου νόμου.

Ελπίζουμε πως οι αναγνώστες μας, που πιστεύουν στην ανάγκη έκδοσης "Ε" να είναι συνεπείς στις υποχρεώσεις τους. Ειδικά οι μακράν του κέντρ και στο εξωτερικό ευρισκόμενοι, τους οποίους δεν μπορεί να επισκεφ εισπράκτορας, ας κάνουν τον κόπο να αποστείλουν τις συνδρομές τους ταχυδρομικές επιταγές.

Μια εφημερίδα όμως δεν βγαίνει μόνο με την αντιμετώπιση των εξόδων είναι απαραίτητα. Χρειάζεται και η ενδιαφέρουσα και καλά επεξεργασμένη Γι αυτό ευχαριστούμε ιδιαίτερα όλους εκείνους τους συνεργάτες μας, των ων την υπογραφή διαβάζετε στα κείμενα που δημοσιεύονται.

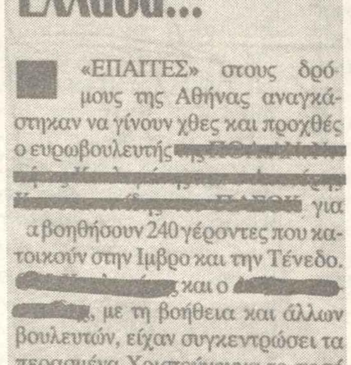

Για την άλλη Ελλάδα...

«ΕΠΑΙΤΕΣ» στους δρόμους της Αθήνας αναγκάστηκαν να γίνουν χθες και προχθές ο ευρωβουλευτής [redacted] για α βοηθήσουν 240 γέροντες που κατοικούν στην Ιμβρο και την Τένεδο. [redacted] και ο [redacted], με τη βοήθεια και άλλων βουλευτών, είχαν συγκεντρώσει τα περασμένα Χριστούγεννα το ποσό των 5.000.000 δρχ. με τα οποία μίσθωσαν έναν Τούρκο γιατρό για να επισκέπτεται τα πέντε χωριά με Ελληνες γέροντες και να τους παρέχει ιατροφαρμακευτική περίθαλψη. Από σήμερα μέχρι και το Μ. Σάββατο ο «έρανος» θα συνεχιστεί στη Θεσσαλονίκη.

✍ Αλγεινή εντύπωση προκάλεσε, -σ' εμ τουλάχιστον- η εμφάνιση δίκην επαιτ στους δρόμους, πολιτικών προσώπων, τα σχετικά καλαθάκια στο λαιμό, συλλέγουν χρήματα, για... "τους 24 γέροντες που κατοικούν στην Ιμβρο κ την Τένεδο". (Μερικοί ισχυρίζονται έτσι μαζεύεις περισσότερους ψήφο παρά χρήματα για τον συγκεκριμ σκοπό. Χώρια που σε κάνουν θέμα και Μ.Μ.Ε.)

Δεν υπάρχει αμφιβολία πως οι συγκεκ μένοι άνθρωποι στους οποίους αναφ ται το δημοσίευμα έχουν ανάγκη και βοήθειας και του ενδιαφέροντός μας Πέραν όμως οτιδήποτε άλλου, έχουν γκη της αξιοπρέπειάς τους, του μόν ίσως αγαθού που τους έμεινε και τη μόνης δύναμης που τους κρατάει ακό όρθιους.

Αλήθεια, τί λένε οι σύνδεσμοι τ Ιμβριωτών;

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΕΡΑ...

✍ Στο νοσοκομείο που επισκέφθηκε ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας κ. Κω σταντίνος Στεφανόπουλος νοσηλευόταν ο Αλβανός μετανάστης. "Μουσουλ νος;" τον ρώτησε ο Πρόεδρος. Κάτι ψέλλισε κοκκινίζοντας ο μετανάστης. Α σως τον ενθάρρυνε ο κ. Στεφανόπουλος: "Μίλα ελεύθερα παιδί μου. Σ' ένα Θ πιστεύουμε όλοι. Χριστιανός ή μουσουλμάνος δεν είναι κακό".

Να μου ζήσεις Πρόεδρέ μου. Μακάρι αυτό το στιγμιότυπο να αναμετα σουν τα διεθνή Μ.Μ.Ε. και όχι τις εικόνες μ' εκείνους που κραδαίνουν φραγγέλια και κάνουν κηρύγματα μίσους.

✍ Από το MEGA μας είπε "Χριστός Ανέστη" η κα Αιμιλία Παντελ διευθύντρια της Αστικής Σχολής στο Μόδι στη Χαλκηδόνα. Και επιτέλ είδαμε πως ο Ελληνισμός της Πόλης δεν είναι μόνο οι γέροι και οι ανήμπορ αλλά και νέοι και μικρά παιδιά, που περιμένουν τα μέτρα και το σχεδιασ που θα αφορά το μέλλον τους...

ΛΑΚΩΝΙΚΟΤΑΤΑ...

✍ Εφυγε πρώτος, ώστε, όταν φθάσει Εκείνος για να αναλάβει καθήκοντα, είναι έτοιμος να τον ορκίσει. (11.4.98)

✍ Στο "Υγεία" και το Αιγαίο αγκομαχεί η Ελλάδα. (19.4.98)